

HÖKKENTO

Rektori jövedelmek
Mennyi illik az üres helyre?

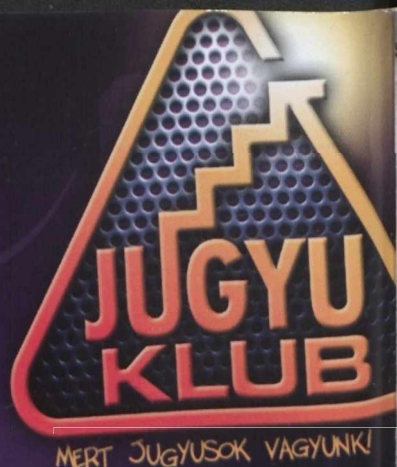
A.

B.

NOVEMBERI PROGRAMAJÁNLO

- 02. (H) 18:00 JUGYUS Pókerbajnokság**
- 03. (K)**
10:00 kezdők
12:00 haladók
 Oktató: Lázár György
- 05. (CS) 17:00 FILMKLUB – Az ötödik pecsét**
- 09. (H) 16:00 FILMKLUB – Kóla, puska, sültkrumpli**
- 10. (K)**
10:00 kezdők
12:00 haladók
 Oktató: Lázár György
- 10. (K) 21:00 TŰ-est – 20 éves a TŰ Magazin**
 Házigazda: Gerappa
- 11. (SZe) 16:00 Aranylázttól a Sodrásig – A filmművészet klasszikusai**
 De Sica *Biciklitolvajok* című filmje kerül bemutatásra.
- 11. (SZe) 20:00 Tanító Szakest**
- 12. (CS) 18:00 Társadalmi tanulmányok Szakest**
- 16. (H) 18:30 Bácskai Juli Pszichoszínháza bemutatja**
Újratervezés, avagy pszichológus, mint GPS-navigátor
 Író-rendező: Bácskai Júlia pszichológus, „szabadszóműves”
 Szereplők: Botos Éva, Fenyő Iván, közbehegedül: Bóna János
- 17. (K)**
10:00 kezdők
12:00 haladók
 Oktató: Lázár György
- 17. (K) 19:00 Esti Kornél együttes koncertje**
 Utána: **JUGYUS Buli**
- 18. (SZe) 16:00 Aranylázttól a Sodrásig – A filmművészet klasszikusai**
 Szabó István *Mefisztó* című filmje kerül bemutatásra.
- 19. (CS) 17:00 FILMKLUB – A mások élete**
- 19. (CS) 20:00 Kereskedelmi Szakest**
 kis- és középvállalkozási menedzser, külgazdasági üzletkötő
- 30. (H) 20:00 Szociálpedagógus Szakest**

Elérhetőségink:

SZTE JGYPK Szabadidőközpont és Kávézó – JUGYU Klub

Szeged, Hattyas sor 10. H3 épület alator

Tel. és fax: (62) 546-205

www.jugyuklub.hu

24 óra

Egy nap leforgása. Az évek előrehaladtával az ember egyre inkább megérti, milyen kevés is ez az idő. Ezalatt legtöbbször semmi mást nem csinálunk, mint felkelünk, felkészülünk napi teendőinkre, munkába, iskolába megyünk, estefelé pedig hazatérünk, vagy azért, hogy kipihenhessük a nap fáradalmait, vagy azért, hogy többünknek tovább folytatódjon a munka, végül a néhány órás alvás, és kezdődhet minden előről.

Persze nincs értelme a pesszimista hozzáállásnak, hiszen van, aki szereti, amit csinál, még akkor is, ha utána nem jut már ideje szórakozásra, vagy akár a saját gondolataiban való elmerülésre. Vannak, akik fizikai munkával töltik a mindennapjai-

kat reggeltől estig, kisebb, vagy nagyobb megterhelésnek teszik ki magukat, és vannak, akik szellemüket dolgoztatják éjt nappallá téve, mert ennek szentelték az életüket. De egy nap csupán 24 órából áll.

A munka során felmerül a felelősség kérdése is. Sokan, akik késő este „leteszik” a napi robotot, megnyugvással térhetnek haza, és néhány óráig nem igazán szükséges tovább töprengeniük azon, hogy hogyan birkózzanak meg a másnap szembejövő kihívásokkal, de ettől még nem biztos, hogy kevésbé megterhelő számukra a „dologgal” töltött idő. Mások felelnek egy-két, akár több száz, vagy több ezer ember munkájáért, sorsáért, akár életéért, mert ők ezt a hivatást választották. A felelősség szempontjából egyáltalán nem, az egyén megterhelését tekintve azonban szinte mindegy, hogy egy gép, vagy több ezer ember „súlya alatt” öregszünk meg, mert egy nap csupán 24 órából áll, ezen senki nem változtathat. Nincsenek olyanok, akik ezalatt meg tudnák váltani a világot.

Az egyénre nehezedő teher tehát lehet nagyobb, ha ő több társáért teszi, amit tesz. De ember és ember egy nap, egy év, évtizedek alatti munkája között nem lehet akkora különbség, hogy egyikük akár harmincszor, akár ötvenszer jobban megérdemlje az ételt, ami az asztalára kerül, a meleg ruhát, ami télen megóvja a hideg ellen, vagy a házat, ami menedéket ad a munka utáni órákra, hiszen nem dolgozott minden nélkülöző társánál naponta harmincszor, ötvenszer többet, csupán maximum 24 órát.

A hatalmas tudást, az előremozdító eredményeket, az igyekezetet, a mindenkori felelősségvállalást tisztelni kell, de akik ezt vállalták, valószínűleg ugyanúgy kell, hogy tiszteljék embertársaikat, hogy nem tartják harmincszor, ötvenszer nagyobbak saját mindennapi szükségleteiket, ha pedig mégis, akkor kiállnak saját véleményükért, és megpróbálják megindokolni, nem pedig eltitkolni azt.

Vass Viki
főszerkesztő

vassviki@hokkento.hu

Mi a véleményed a magas, akár 54 millió forintos rektori fizetésekről?

Bánni Mária
BTK, IV. évfolyam,
német-magyar

Keskés Márton
TTIK-BTK, III. évfolyam,
földrajz-történelem

Hagyaórossy Dóra
TTIK, I. évfolyam,
biológia

Szabó Kitti
JGYPK-BTK, I. évfolyam,
intézményi kommunikátor,
III. évfolyam, szociológia

Gömbicz Nándor
ÁJTK, I. évfolyam,
politológia

Nyilvánvalóan hallottam a rektori fizetésekről szóló híradásokról. Amennyiben ezek igazak, úgy gondolom, hogy egyrészt igen magas ez az összeg, és jobb helyre is el lehetne költöztetni, például a hallgatóknak nyújtható támogatások növelésére. Másrészt viszont nem sajnálom tőlük a pénzt, ameddig ez az ügy engem, mint egyetemistát nem érint közvetlenül. Rám vonatkozó kérdés lehet utóbbi két féléves berlini tartózkodásom miatt, például az Erasmus ösztöndíjak emelése, mert ebben egyetemi források is szerepelnek. A túl magas fizetések helyett tehát fordíthatnának több pénzt például erre a területre.

Hallottam a magas rektori fizetésekről, és őszintén szólva nem örülök ezeknek a híreknek, mert véleményem szerint nem érdemlik meg ezt a hatalmas összeget. Nem gondolom azt, hogy bármelyik munkahelyet, hivatást ennyire magas fizetéssel kellene honorálni évente. Természetesen én magam nem vagyok tisztában azzal, hogy pontosan milyen feladatai vannak egy rektornak, de szerintem a legfontosabb dolguk az egyetemek közötti kapcsolattartás lehet, illetve a konferenciákon való részvétel és munka, amiért maximum évente néhány millió forintot látnak reális fizetésnek.

Most hallottam először erről a hírről. Számomra nagyon irreálisnak tűnik ez az összeg. Elképzelem, hogy mit tesz egy rektor azért, hogy ilyen magas fizetése legyen. Nem tudom elképzelni, hogy valaki annyit dolgozzon, hogy akár 54 millió forintot vigyen haza évente. Azt, hogy mekkora lenne a megfelelő összeg egy rektori illetmény tekintetében, nem tudom megmondani, nyilván azt kellene először megnézni, hogy mennyi munka és mekkora felelősség az, ami rájuk hárul ebben a feladatkörben.

Szerintem sokkal égetőbb társadalmat érintő problémák vannak jelen a mai Magyarországon annál, mint hogy mennyit keresnek a rektorok. Sorolhatunk közhelyeket, mint például a munkanélküliség, vagy az aggasztóan alacsony minimálbérek. Mindannyian tudjuk, hogy mire gondolok. Inkább ilyen és ehhez hasonló dolgok esetleges együttes jobbá tételén és megoldásán kellene gondolkodnunk, ahelyett, hogy különböző számadatokon csámcsogunk.

Kifejezetten felháborítóan tartom, hogy akár 54 millió forintot is hazavihet egy rektor. Ez kicsit hasonlít a BKV-nál történt végkielégítésekkel kapcsolatos esetekhez. Azt gondolom, hogy egy egységes bértábla alapján kellene díjazni a rektorok munkáját, természetesen feladatuk fontosságához mérten, igazságosan. A felsőoktatási intézményektől eltérően, az alap és középfokú iskolákban is így működik. Nem értem, hogy miért kell ilyen jellegű döntésekkel tovább borzolni az emberek kedélyét.

„Azt gondolom, hogy egy egységes bértábla alapján kellene díjazni a rektorok munkáját, természetesen feladatuk fontosságához mérten, igazságosan.”

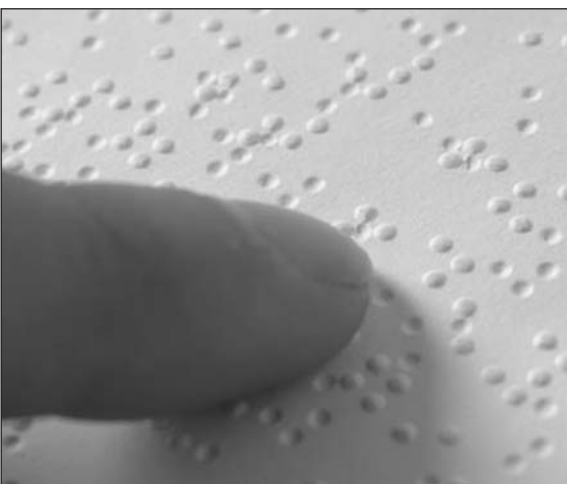
Láthatatlan élet

Az országos Fogyatékoságtörténeti vándorkiállítás vert táborhelyet szeptember 24-én a Tanulmányi és Információs Központban. Az egész nap annak a jegyében telt el, hogy miként lehetünk a mozgás-, hallás-, látássérült társaink segítségére. Számos kísérő rendezvény és egy színvonalas kirakodó vásár mellett állandó programok is voltak: tanulás-módszertani segítség, könyvbemutató, a reflexeinket, térérzékelésünket és logikus gondolkodásunkat próbára tevő feladatok.

A II. előadó valami igazán különlegeset kínált az arra kóborlónak. A Kreatív Formák Alapítvány, az ingyenes rehabilitációs szolgáltatást nyújtó szervezet bepillantást engedett egy számomra egészen új világba. Mozgás-, hallás-, látássérültek életvitelét és segítségét kívánták bemutatni gyakorlati szemszögből. Én véletlen tévedtem le az alagsori szint ezen részére, és kipróbáltam, milyen teljesen vagy részlegesen vaknak lenni. Felmerült bennem egy olyan aprócska probléma is, hogy mit tudunk ma a „világtalanokról”? Biztosan helyes ez a szó? Világtalan... A feladatok elején ki kellett töltenem egy tesztet. „Hány személy válik évente látássérültté hazánkban? Mire kell odafigyelni, ha egy látássérülttel beszélget? Melyek azok a tevékenységek, amelyeket ők el tudnak végezni?”

A válaszaim tippek voltak, következtetések. Ekkor csapott meg egy kicsit a ledöbbenés, hogy „hisz én alig tudok róluk valamit”. „Mi jön ezután?” – kérdeztem magamtól. És akkor már oda is vezettek egy asztalhoz. Nyújtottam a kezem a bemutatkozóshoz, és vártam, hogy a velem szemben ülő is felemelje a fejét, ha már meg-

jött a következő kliens. Akkor vettem csak észre, a lány, aki majd elmagyarázza a feladatot, nem lát. Meglepődtem: itt nekem nem a világtalanokról fognak beszélni, hanem egy világtalannal fogok beszélgetni. A lány, nevezzük Zs-nek, hellyel kínált maga mellett, aztán elém tolta a Braille-írásra alkalmas írógépet, majd üresnek tetsző, egyforma papírokat rendezgetett. Közben bemutatkoztunk, váltottunk pár szót. Ő nagyon közlékeny volt, humorral és nyitottsággal. Pakolászott az asztalon, pontosan ugyanúgy, mint mikor mi (látók) tesszük. (Érdekes eljátszani a „lát” szóval, minél többet használom, annál sokrétebb a jelentése.) Befűzött egy lapot az írógépbe, és hosszas magyarázat után már magamtól le tudtam írni a nevemet.

Olyasmi élményt élhettem át, mint mikor egy egzotikus kultúra szokásait próbálhatjuk ki. Számomra eddig rejtély volt a vakok olvasása, most pedig hirtelen: „Hát ez könnyű, mint az egyszerű!” Zs. mesélte, hogy ők is ugyanolyan

gyorsan tudnak olvasni, mint mi, sőt még folyóirat is van számukra: a *Vakok Világa*. Ebben az újságban publicisztikák vannak, szépirodalmi művek, közéleti írások.

Miután megértettem a Braille-írás lényegét, jött a következő kihívás: csukott szemmel bejelentkezni az ETR-be. Zs. gond nélkül vezette ujjaimat a megfelelő billentyűkön, míg végül egyszer csak az ETR oldalán nem találtam magam. Később még sok egyéb dolgot kipróbáltam, legvégül pedig visszakaptam a kijavított tesztet. Mindenki számára jó tanács: „Ha egy látássérülttel személyesen beszélget: beszélj közben ne járkálj; bemutakozáskor szóban jelezzük előre, hogy szeretnénk bemutakozni; ha elveszünk a sérültől valamit, akkor mondjuk meg pontosan hova tettük.”

Évente 6000 személy lesz Magyarországon látássérült, s ami a legfontosabb: még a teljesen vak emberek is képesek önálló életvezetésre. Ez alatt értem a vasalást, a számítógépezést, a főzést, sőt még a bevásárlást is.

Így, mindennek tetejében, kérdelek, vajon valóban „világtalanok-e” a vakok, attól hogy számunkra az ő életük láthatatlan? Lehetséges, hogy csupán mi nem látjuk őket élni, holott az ő világuk is lehet teljes értékű. Olvasnak, művelődnek, barátaik vannak és nyitottak.

Nem törődhetnek bele, és nem szabad pánikba esniük attól, mert egy nagyon fontos kincsüket veszítették el. Némelyikük kitartásából, sok látó is tanulhatna...

Írta: Csatlós Hanna

Fotó: internet

Kutatók Éjszakája Szegeden

„Nem vagyok különösebben tehetséges, csak szenvedélyesen kíváncsi.” Eme Einsteintől származó idézet volt az idei Kutatók Éjszakájának szlogenje. Mivel jómagam is igen kíváncsi természet vagyok, gondoltam, személyesen járok utána a dolgoknak.

A „túrát” a József Attila Tanulmányi és Információs Központban kezdtem az *Egészség körút* körbejárásával. Rengeteg hasznos információval gazdagodtam, amelyekkel életemet egészségesebbé vagy betegségetemet könnyebben átvészélhetnév tehetem. Lehetőség nyílt többek között látás- és hallásvizsgálatra, csecsemőgondozásra, gyógyteák, testösszetételei vizsgálat, öregégi szimulátor kipróbálására.

És hogy pontosan miről is volt szó, azt az SZTE Egészségtudományi és Szociális Képzési Kar egyik mestertanára árulta el. „Ezen a helyszínen védőnők, egészségfejlesztési osztály és az ápolási tanszék segít az egészség megtartásában. Széles a mi palettánk: az ideérkező vendégeknek többek között vércukorszintet, vérnyomást, koleszterinszintet mérünk, új típusú kötőszövetekkel és kötéstípusokkal ismeretjük meg az ideátogatottakat. Az érdeklődés minden

korosztályból elég nagy, hiszen egészen a magzati kortól nyújtunk hasznos tanácsokat. A hallgatókat is nagymértékben bevontuk a rendezvénybe, hiszen hamarabb elsajátíthatják azt, ami később a munkájuk lesz.”

A könyvtár kiállító részében orvostanhallgatók is képviselték magukat. A Magyar Orvostanhallgatók Egyesületében működő elsősegélynyújtó csoport célja az volt, hogy a gyakorlatban is megmutassa milyen lényeges dolog egy rászorult ellátása.

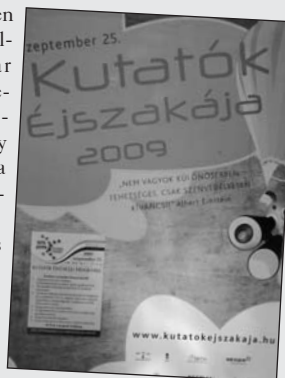
Az érdeklődőktől azt is megtudtam, hogy több olyan iskola is volt, akik vállalták, hogy szervezett kereteken belül kihozzák tanulóikat. A gyerekek közül néhányan elárulták, hogy azért látogattak ki, hogy új dolgokat tanuljanak, mert orvosok szeretnének lenni. Több családdal, szülővel is találkoztam, akik kihozzák gyermekeiket. Az ő tetszésüket leginkább a Dóm téren megrendezett *Kisvakond mint kémikus* nevű program nyerte el, ahol többek között azt is megtudhat-

ták, hogy milyen módon változik meg a hangjuk, ha beszívják a héliumot lufi tartalmát.

Mivel többen is említették az érdekes kémiai és fizikai kísérleteket, következő állomás-

som helyszíne a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Főépülete volt. Itt lehetőség nyílt a lézer által keltett fényhatásokat, „régikonstrukciókat”, veterán autókát megcsodálni, kiabáló versenyen részt venni, logikai játékokat kipróbálni, akár magától Galileitől kérdezni, a Dóm téren pedig további érdekes kísérletnek lehetett tanúi az odalátogatók. A *Hogyan működik?* elnevezésű program a kiscsik után a nagyoknak mutatta be a környezetiükben lévő dolgok működését. Sajnos pár óra elteltével rá kellett döbbennem, hogy ha jól szórakozik az ember, akkor hamar telik az idő, így sajnos nem jutott időm a Csillagvizsgálóra, a Fűvész-kertre, illetve a többi SZTE kari programra, de seaj, jövőre bepótolom (ha tudom).

Cikk és fotó: Barka Niki

Mikortól ráfizetés a „túlfutás”?

Felsőfokú szakképzés, Bachelor és Master, valamint Phd képzés együtt, teljesen ingyen. A felsőoktatási törvény lehetővé teszi, hogy a hallgató mind a négyet állami támogatással végezze el; a bökkenő csupán annyi, hogy nem jelentkezhetünk rájuk egyszerre.

Tehát marad a jól bevált módszer. Folyamatosan haladni, ha lehet, akkor mindenféle csúszás és halasztás nélkül, hogy az állam támogassa tanulmányainkat, ameddig csak lehet. De mi van akkor, ha mégsem megy minden olyan egyszerűen? Mi lesz, ha néhány tárgy miatt csúszunk egy évet? Ne adj! Isten halasztunk, hogy tudás-szomjunkt csillapítva egy másik szakot is elkezdjünk? Gyakran előfordul, hogy valakinek ilyen-olyan okokból nem sikerül időben befejezni államilag támogatott tanulmányait. Ilyenkor különböző juttatásoktól eshet el a hallgató, sőt megeshet vele az, amitől az államiskolák a leginkább rettegnék: átkerül a költségtérítések táborába.

Nézzük, hogyan rendelkezik a felsőoktatási törvény erre vonatkozó része: „Egy személy tizenkét féléven át folytathat a felsőoktatásban tanulmányokat államilag támogatott képzésben.” (2006. szeptember 1-jén vagy később beiratkozott hallgatók esetében.) Ez az, amit mindenki tud. Viszont azt már kevesebben, hogy mi is van a mondat mögött. Nem használható el mind a 12 félév egyazon alapképzés elvégzéséhez, mivel: „...adott képzéshez rendelkezésre álló támogatási idő legfeljebb két félévvel lehet hosszabb, mint az adott tanulmányok képzési ideje.” Tehát ha valaki egy hat féléves alapképzésre jár, akkor maximum nyolc féléve, azaz négy éve van arra, hogy elvégezze azt.

Amennyiben ez nem sikerül, kénytelen lesz a zsebébe nyúlni.

Az ingyenes bérlet, a jegyzettámogatás, és a tanulmányi ösztöndíj esetében eltérő szabályok vonatkoznak azokra, akik 2006. szeptember 1. előtt kezdték meg tanulmányaikat (a „régí” rendszerek), illetve azokra, akik ekkor vagy ennél később iratkoztak be. Az ún. „régí” rendszerek addig jogosultak az említett juttatásokra, ameddig a „képesítési követelményekben meghatározott félévek száma” nem telik le, vagyis ha az egykori felvételi tájékoztató (ill. a mintatanterv) szerint az adott képzésre nézve 8 félév képzési idő volt feltüntetve, akkor a 9. félév elején – habár „képzési időn túli” hallgatóként még egy ideig költségtérítést nem kell fizetnünk – az ingyenes bérletről már sajnos lemondhatunk. A bolognai

rendszereseknél ez a szabály egyszerűbb. Ők addig kaphatják a különböző támogatásokat, ameddig államilag támogatott formában tanulnak.

Máshogyan alakul a rászorultsági alapon adható juttatások köre. Először is szögezzük le, hogy a jelenleg hatályban lévő 51/2007. kormányrendelet szerint szociális ösztöndíj annak járhat, aki „jogosult”, méghozzá a kormányrendelet vonatkozó 15-21. szakaszai alapján, akár azonban egyéb feltételektől (támogatási forma stb.) függetlenül. Tehát ezt az összeget akkor is kaphatja a hallgató (aki a régi rendszerben kezdett), ha a tanulmányaiért adott esetben már fizetnie kell, mert az államilag támogatott félévein már túl van.

Barbi

Fotó: internet

Újraéledt a Mentorprogram

Mégsem maradnak segítség nélkül a hátrányos helyzetű hallgatók

Néhány hónappal ezelőtti cikkünkéből megtudhattátok azt, amit az Oktatásügyi Minisztérium honlapján olvashattunk: „Alapítványunk az Oktatási és Kulturális Minisztériummal 2009 januárjától érvényes támogatási szerződéssel nem rendelkezik, így felvételi tájékoztatásra, illetve a mentorprogram további működésére nem jogosult.” Ám azóta újjáéledt a program. A változásokról és a jelenlegi helyzetről Virág Hajnalka, a Katapult Mentorprogram Dél-alföldi Régiójának régiós koordinátora osztott meg velünk néhány információt.

– Mi történt azóta a programmal, hogy közölték: vége?

– Tisztában voltunk azzal, hogy a programnak nem lesz vége, csak a vezetőséget fogják leváltani. A „nagy csend” után jöttek az e-mail-ek, hogy jelentkezünk mentornak, és ekkor kaptunk információkat az új vezetőségről is.

– Neked mi a véleményed a régi program megszűntetéséről, te hogyan élted meg?

– Megvolt a saját véleményem az egész ügyről, de ezt soha nem híreszteltem, feleslegesnek tartottam. Nagyon sok barátot szereztem a program által, és sokat jelent, hogy ők most is mellettünk vannak és számíthatok rájuk.

– Jelenleg hogyan működik a program?

– Azt hiszem, bátran állíthatom, hogy a HÖÖK Mentorprogram lassan, de biztosan újra felépül, sokat dolgozunk azért, hogy működni tudjunk mind országos, mind pedig régiós szinten.

– Milyen feladatai vannak egy régiós koordinátornak?

– Nekem közvetlen (szinte napi) kapcsolatom van Pesttel, én kapom az információkat, mikor mit kell csinálni. Régiós találkozókát szervezek, a mentorok és a mentoráltak bátran fordulhatnak hozzám bármilyen problémával. Figyelek arra, hogy a régióban minden megfelelően menjen, a mentorok pedig segítsenek előtérbe helyezni a program célját.

– Milyen programokat tervezel a félév során?

– Az őszi szünetben szeretnék elutazni Debrecenbe a mentorokkal, hogy meglátogassunk egy másik régiót. Amíg nem köszönt be a tél, szabadidős programok szervezését tervezzük. Természetesen a mentorokkal szeretnék sűrűbben találkozni és megosztani velük a félév

éves programtervet, illetve kikérni a véleményüket és meghallgatni az ötleteiket.

– Hogyan tudod összeegyeztetni a tanulást a munkával?

– Nagyon szívesen tevékenykedek a programban, és aki ismer, tudja, hogy megpróbálok mindent maximálisan teljesíteni. Nem könnyű, hisz most írom a szakdolgozatomat, és MA-ra is szeretnék majd jelentkezni. Igazából nem bánom, hogy ennyi munkám van, szeretem a kihívásokat.

– Miért érdemes csatlakozni jövőre a programhoz?

– Amint az előbb már említettem, nagyon sok barátot szereztem, sokat dolgoztam azért, hogy eljussak ideig, de megérté. Én csak tanácsolni tudom mindenkinek, hogy jövőre, ha teheti, és szeret egy jó csoporttal együtt dolgozni, az jelentkezzen mentornak. Jó dolgoz másoknak segíteni, főleg ha mellette jobbnál jobb programokon is részt vehet az ember.

Cikk és fotó:
Barka Niki

Fizetésügy: ahogy a vezetők látják

Előző számunkban azon nyári híradásokból készült összefoglaló, melyek a kiugróan magas rektori illetmények lehetőségével, a Magyar Rektori Konferencia (MRK) döntésével, mely szerint a rektori fizetés – mivel személyes adatnak számít – nem hozható nyilvánosságra, illetve az ehhez fűződő ombudsmani ellenvéleménnyel foglalkoztak.

Mindenek előtt néhány mondat erejéig felidéznénk korábbi cikkünket emlékeztetőül. Az utóbbi hónapokban számos fórumon olvashattunk azokról a hírekről, melyek szerint Magyar Bálint korábbi oktatási miniszter ajánlásának elfogadása révén nem kizárt, hogy egy rektor fizetése évente akár az 54 millió forintot is elérje. A kiugróan magas illetményről szóló beszámolók azonban máig csupán feltételezések maradtak az MRK döntésének következtében, annak ellenére, hogy Jóri András adatvédelmi ombudsman felkérte a rektorokat fizetésük nyilvánosságra hozatalára. Cikkünkben beszámoltunk arról is, hogy az említett vezetői bért Klinghammer István, az ELTE volt rektora is túlszámít vélte, ezért ő már 2006-ban is a meghatározott minimumot vette fel illetményként.

A fentiek fontosságára való tekintettel magunk is felkerestük országunk néhány jelentős egyetemének rektorát, arra kérve őket, fejtssék ki álláspontjukat a Konferencia döntését illetően.

Rektori álláspontok

A Debreceni Egyetem vezetője, Dr. Fésüs László nevében Turi Gábor külkapcsolati igazgató válaszolt, mely szerint intézményükben *nem született az MRK döntésétől eltérő állásfoglalás, így rektor úr tartja magát az abban kifejtett jogi állásponthoz.*

Dr. Gábor Róbert, a Pécsi Tudományegyetem rektora egy rövidebb és egy hosszabb véleményt osztott meg velünk. A rövidebben kifejtette, hogy miután a Konferencia megszavazta, hogy illetményeikről egyesével nem beszélnek, hanem *testületi állásfoglalásokat tesznek közzé, a határozat megsemmisítője erről nem nyilatkozik.* Hosszabb véleményében megosztotta velünk, hogy az említett döntés megsértése nélkül elmondhatja, az *ő jövedelme kevesebb, mint Magda Sándoré, aki közölte rektori fizetését (Magda Sándor politikus, a Károly Róbert főiskola rektora, jövedelme 2.351.240 Ft – a szerk.),* valamint, hogy Baranya megyében *nem tartozik az első 100 közé a munkaviszonyból származó jövedelem alapján,* ami neki a teljes jövedelmét jelenti, mert semmilyen más munkaviszonya, illetőleg vállalkozása nincsen.

Debreceni Egyetem

Dr. Hudecz Ferenc, az ELTE vezetője levelünket egyenesen a Magyar Rektori Konferenciának továbbította, melynek főtítkára, Dr. Dubézi Zoltán adott terjedelmes választ kérdésünkre. Ezzel kapcsolatban felkerestük a Szegedi Tudományegyetem részéről Keczer Gabriella sajtóreferenst is azzal a kérdéssel, hogy Dr. Szabó Gábor rektor, az MRK elnöke kíván-e hozzáfűzni valamit a főtítkár úr által megfogalmazott állásponthoz. Erre a kérdésre nemleges választ kaptunk.

A Magyar Rektori Konferencia indoklása

Dr. Dubézi Zoltán főtítkár ismertette, hogy a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII.

„[...] intézményükben nem született az MRK döntésétől eltérő állásfoglalás, így rektor úr tartja magát az abban kifejtett jogi állásponthoz.”

törvény által használt fogalmak és előírások nem adnak egyértelmű eligazítást arról, hogy az *egyetemi vezetők fizetése, mint személyes adat, kétséget kizáróan közérdekű, vagy közérdekből nyilvános adatnak minősülne.* Véleménye szerint ezen felül az állami fenntartású felsőoktatási intézmények más megítélés alá tartoznak. Ennek indoklását összefoglalva az alábbiakban fejtette ki.

Szegedi Tudományegyetem

Kiemelte a *Felsőoktatási Törvény* azon részét, mely a felsőoktatási intézmény számára *széleskörű autonómiát biztosít* többek között az *intézményre és személyekre bízott szellemi és anyagi javakkal való gazdálkodás lehetőségével, és felelősségével,* vagy az alkalmazottak szabad megválasztásával kapcsolatban, de hozzá kell tennünk, hogy e pontban pontosan nem esett szó arról, hogy az intézmény maga dönthetne a vezetői jövedelem nyilvánosságra hozatalának kérdéskörében.

Az MRK főtítkára kifejtette azt is, hogy az egyes intézmények rektorainak illetményei között is jelentős különbségek adódhatnak, mert az illetmények több elemből tevődnek össze: a, garantált alapilletmény, mely az egyetemi tanárok 1. fizetési fokozatának, 437. 000 forintnak *többségében (...) 200%-a.* Ez viszonylagos összhangban áll a nyári híradásokban is leírt alsó értékkel, de nem zárja ki a felső (500%-os) határt sem. b, *magasabb vezetői pótlék,* c, *vezetői pótlék,* d, *garantált illetményen felüli juttatás,* e, *egyéb juttatás.* Dr. Dubézi Zoltán fontosnak tartotta kiemelni továbbá, hogy a rektorok

Pécsi Tudományegyetem

közalkalmazottként csak a *Közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény* szerinti keretek között, illetményük 10%-ának megfelelő juttatást kaphatnak prémiumfeladat ellátásáért. Ez elentétben áll azon hírekkel, melyek szerint a prémium – Magyar Bálint Hiller Istvánnak tett ajánlása értelmében – akár a jövedelem 80%-a is lehet, de szintén nem szól arról, hogy a professzori illetmények hány százalékát kaphatják meg a rektorok alapilletményként.

A főtítkár válaszában a fentiekben kívül több olyan jogszabályi rendelkezésre is hivatkozott, melyek a rektori illetmények nyilvánosságra hozatala ellen szólnak. Ugyanígy felsorakozathatunk a fentiek mellett indokokat is, mint például Jóri András adatvédelmi biztos arra irányuló kérését a Magyar Rektori Konferencia felé, hogy hozzák nyilvánosságra fizetéseiket.

A közvélemény érdeklődésének felkeltése

Az érvek és ellenérvek felsorakoztatásán kívül a kérdés az, hogy vajon mi az oka a kialakult „vitának”? Miért érdemes egyáltalán titokban tartani az említett illetményeket, és ezzel kivívni az oktatók, a hallgatók, a közvélemény érdeklődését?

A jogszabályokban rögzített pro és kontra érvek összegyűjtése a jogászok és a hozzáértők tisztje. Ami azonban valószínű, hogy akár egy-egy kiugróan magas rektori bér is kevésbé irányította volna az emberek figyelmét az egyetemi szférára, mint az így kialakult helyzet. Ha egy becsületesen dolgozó, joggal elismert vezető munkájáért arányosan viszonylag magas jövedelemmel rendelkezik, az önmagában még nem lehetne probléma...

„Az érvek és ellenérvek felsorakoztatásán kívül a kérdés az, hogy vajon mi az oka a kialakult „vitának”? Miért érdemes egyáltalán titokban tartani az említett illetményeket, és ezzel kivívni a hallgatók, az oktatók, a közvélemény érdeklődését?”

Vass Viki, Török Rozsi
Fotó: Török Rozsi, internet

Eötvös Lőránd Tudományegyetem

Török Márk újra elnök

Szeptember 22-én került sor az EHÖK Tisztújító Választmányi Ülésére, melynek során Török Márk korábbi vezetőt, mint egyetlen jelöltet, az egy évig a tisztet betöltő Zelena András után újra elnökké választották.

A voksolás minden alkalommal az említett Választmányi ülés összehívásával kezdődik, melynek tagjai az egyes kari HÖK-ök által delegált hallgatók a karok létszámárányának megfelelően. A szavazás titkos, és az első fordulóban kétharmados többségre van szükség ahhoz, hogy érvényes eredmény születessen. A második forduló eredménytelensége esetén a harmadik fordulóban már az egyszerű többség is elegendő lenne, de ennek megtartására

nem volt szükség, hiszen Török Márk harminchét igennel és két ellenszavazattal már az első körben megnyerte a választást.

Kíváncsiak voltunk az új elnök következő ciklusára szóló célkitűzéseire, de elfoglaltságaira hivatkozva kérte az interjú elhalasztását. A diákvezetőt valószínűleg már senkinek nem kell bemutatni, de egyetemi éveinek fontosabb állomásait bizonyára kevésbé ismerik a hallgatók. 2003-ban kezdte meg tanulmányait a Bölcsészettudományi Kar történelem szakán, majd ugyanebben az esztendőben megválasztották a BTK HÖK elnökévé is. 2005-2007-ig az SZTE EHÖK alelnökeként, közben a HÖÖK Szegedi Regionális Szövetségének vezetőjeként tevékenykedett, mely után 2007 februárjában, majd 2008-ban is elnyerte az EHÖK-ben ko-

rábbi tisztségét. Márkot 2007 novemberében a Fegyelmi Bizottság két félévre eltiltotta az SZTE-n folytatott tanulmányaitól több egyetemi szabályzat megsértésére, és jogszabályi kötelességének megszegésére hivatkozva. Az ügy a fellebbezés, és a Csongrád Megyei Bíróságon kért halasztások miatt egészen 2008 augusztusáig húzódott, amikor ténylegesen kiadták az eltiltásról szóló határozatot.

Ezt követően, 2008. szeptember 25-étől már az új elnököt, Zelena Andrást köszöntötték az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat élén. András egy éves mandátumának lejártával nem indult újra a posztért, Márk két féléves „távoltartásnak” ideje viszont lejárt, így újra adottá vált számára korábbi tisztségének megújítása.

Vass Viki

Ba/BSc: folytatása következik?

Alaposan felkészült oktatók és hallgatók várták október 1-jén, esütörtökön kilenc órától délután háromig az SZTE mesterképzései iránt érdeklődőket a TIK-ben. Ezen a napon az érdeklődő alsóbbévesek világosabb képet alkothattak arról, mi várna rájuk, ha újabb két évre a Szegedi Tudományegyetemet választanák. Ebben segítségükre voltak a személyre szóló tanácsok és ötletek, amelyeket a kari képviselők tagjai adtak a látogatóknak.

A Bölcsészkar standjánál felvilágosítást adtak arról is, mely szakok esetében elengedhetetlen a mesterképzés elvégzése, és melyek azok, amelyekkel már három év után sikeresen helytállhatunk a munkaerőpiacon. Érdekes figyelembe venni a bolognai rendszer ezen előnyét, hiszen a plusz két év például a kommunikáció vagy az anglistika szakok esetében már sokkal inkább a tudományos munkáról szól, szemben azzal, hogy a szociológia szakosoknak a mesterképzés adja meg a specifikus szakmai tudást, előtte ugyanis az elméleti alapokat fektetik le.

Felhívták a figyelmet az egyes karok közötti átjárhatóságra is. Az ÁJTK nemzetközi tanulmányok MA képzésére szinte bármely szakról jelentkezhetnek, ha vállalják a felvételiző

30 kredit értékben a jogi, gazdasági, társadalom- és politikatudományi kurzusok teljesítését az első év folyamán. Ugyanígy a GTK-n is folytathatják tanulmányaikat az ÁJTK korábbi hallgatói, például nemzetközi gazdálkodás szakon.

A Pedagógusképző Kar nevéhez híven tanári szakokkal várja a felvételizőket, szám szerint tizenkilencel, melyek közt helyet kapott a nemzetiségi román és szlovák, a nyelv- és beszédfejlesztő, valamint a szaktárgyat idegen (angol, német, francia, orosz) nyelven oktató tanárok képzése is. Míg a Bölcsészettudományi és a Természettudományi és Informatikai Kar a klasszikusnak mondható szakok oktatóit képz, addig a JGYPK-n olyan pedagógusok szakképesítése foly, mint például tanulási- és pályatanácsadási tanár. Az ilyen végzettségű szakemberek nagy segítséget jelenthetnek a továbbtanulni vágyóknak, így a diákok észérvek alapján adhatnak be jelentkezési lapjaikat az egyes intézményekbe, mert a tapasztalat azt mutatja, hogy egy érettségi előtt álló fiatal és sokszor tanárai sem értik, mit kínál pontosan a felsőoktatás.

A Mérnöki Karon az okleveles élelmiszer-mérnök szakot indítják. A kétéves képzés során élelmiszeripari technológiai- és termékfejlesztés specializációt választhatnak a mérnökök, valamint négy hetes szakmai gyakorlatot kell teljesíteniük a diplomáért a 120 kredit megszerzése mellett.

A TTIK-n a méltán híres biológus képzés mellett lehetőséget nyújtanak geológusoknak, gazdasági informatikusoknak, matematikusoknak, fizikusoknak, informatikusoknak, hogy a tanári pályát válasszák.

A hallottak és látottak alapján összességében elmondható, hogy másodjára is megéri Szegedet választani, hiszen az első- és másodsorban ajánlott mesterképzések között remélhetőleg mindenki talál kedvére valót, különösképp ha a Magyar Akkreditációs Bizottság újabb képzéseket is akkreditál.

Szegedi Eszter
Fotó: Török Rosi

BTK HÖK választás

Az október ezúttal is a BTK HÖK választások ideje. A Hallgatói Önkormányzat korábbi tagjainak egy része új tagokkal kiegészülve idén újra jelöltként indult a szeptember 30-tól kezdődő, ún. *Jelölő forduló*n. Az ezt követő néhány nap a konkurencia nélkül induló csapatnak a jelölések elfogadásáról szólt, ezután következhetett csak a választás, mely lapzártáig nem zárult le. A bölcsészek ebben az évben a következő hallgatókra adhatták le szavazataikat: **Polgár Zsuzsanna**, szociológia V., **Mechler Ákos**, történelem V., **Német Tímea**, kommunikáció- és médiatudomány MA I., **Borbola Terézia**, kommunikáció- és médiatudomány BA II., **Berezi Gergő**, magyar MA I., **Rencz Lilla**, magyar BA II., **Juhász Gergő**, szlavisztika BA I., **Juhász Tamás**, történelem BA II., **Török Márk**, történelem.

Vass Viki

Fotó: BTK HÖK

JELÖLTEK		
 POLGÁR ZSUZSI E-MAIL: ZSUZSI@BTK.HU SZOCIOLÓGIA V. ÉV	 MECHLER ÁKOS E-MAIL: MECHLER.AKOS@BTK.HU TÖRTÉNELEM V. ÉV	 NÉMET TÍMEA E-MAIL: NEMET.TIMEA@BTK.HU KOMMUNIKÁCIÓ ÉS MÉDIATUDOMÁNY MA I. ÉV
 BORBOLA TERÉZIA E-MAIL: BORBOLA.T@BTK.HU KOMMUNIKÁCIÓ ÉS MÉDIATUDOMÁNY BA II. ÉV	 BERCZI GERGŐ E-MAIL: BERCZI.G@BTK.HU MAGYAR MA I. ÉV	 JUHÁSZ GERGELY E-MAIL: JUHASZ.G@BTK.HU SLAVISZTIKA-OROSZ BA I. ÉV
 JUHÁSZ TAMÁS E-MAIL: JUHASZ.T@BTK.HU ANGOL BA II. ÉV	 RENCZ LILLA E-MAIL: RENCZ.L@BTK.HU MAGYAR BA II. ÉV	 TÖRÖK MÁRK E-MAIL: TOROK.M@BTK.HU TÖRTÉNELEM

„...a kutató azt is észreveszi, amit a nem kutató nem”

Csákiné Dr. Tombácz Etelka már több mint 30 éve foglalkozik kutatóként és tanárként is a kolloidkémiaiával. Igen népszerű a tudományág a mai világban, de hogy ez pontosan mennyi munkával jár, arról az alábbi interjúban beszélgettünk.

– *Hogy a laikusok számára is érthető legyen, néhány mondatban elmondaná, hogy pontosan mivel foglalkozik a kolloidkémia, és hogy mióta van ebben a szakmában?*

– 1975-ben végeztem, így több mint 30 éve vagyok a szakmában, ezen a tanszéken kezdtem a munkát. A kolloidkémia apró részecskékkal foglalkozik. Manapság nagyon divatos ezeket nanorészecskéknak nevezni, és ezek a nanorészecskék ott vannak a mindennapi életünkben – a környezetünkben, az élelmiszereinkben, a gyógyszereinkben is előfordulnak, és mostanában nagyon népszerűek.

– *Mekkora a versengés ebben a szakmában? El tudja mondani ennyi év után, hogy elért mindent, amit szeretett volna?*

– Oktatóként elértem a maximumot, amit el lehet érni. Gyakornokként kezdtem, és jelenleg egyetemi tanár vagyok, tehát ettől magasabbat oktatóként felsőoktatásban nem lehet elérni. Kutatóként viszont nincs vége semminek, a kutatást csak el lehet kezdeni, de befejezni soha. Az embert a kíváncsisága viszi az egyik helyről a másikra. Azt szokták mondani, hogy a kutatót az különbözteti meg a nem kutatótól, hogy a kutató azt is észreveszi, amit a nem kutató nem vesz észre.

– *Nem sokan érnek el nőként ilyen rangot, azaz professzori titulust. Mennyire nehéz nőként helyt állni ebben a szakmában?*

– Szakmai szempontokat tekintve ugyanaz az elvárás, legalábbis én nem tapasztaltam hátrányos megkülönböztetést azért, mert nő vagyok. A körülmények, a társadalmi tradíciók a női szerepeket illetően egy kicsit hátrányos helyzetűvé teszik az embert, mert az otthoni munka, a gyereknevelés – különösen, ha kicsi gyermek van – sokkal többet kíván meg a nőktől, mint a férfi kollegáimtól. A kutatások bemutatása

a férfi kollegáimnak a konferenciákon csak abból áll, hogy készülnek az előadásra, diszkusszióra stb., de nem kell a családot arra az egy hétre elrendezni. Ez egy hét számomra kemény munka a konferencia előtt, és utána egy „romeltakarítás”. Tehát ez nehezebb – nem a szakmai megítélés, hanem a társadalmi tradíciók, amik a női szerepekkel kapcsolatosak. Jó szervezővel meg lehet oldani.

– *Dolgozott külföldön is, például Amerikában, Japánban, Franciaországban – nemzetközileg elismert szakember. Mit gondol, mi vezetett a sikerhez?*

– ’75-ben, amikor befejeztem az egyetemet, nagy lelkesedéssel, naívan kezdtem, és azt mondtam, hogy az előhaladáshoz kb. 80% tehetség

és 20% szerencse kell. Ma már a 30-35 éves tapasztalatom alapján azt mondom, hogy kell 80% szerencse az előmenetelhez, és nem árt, ha van 20% tehetség. Az ember véletlenszerűen sodródik egy kutatási témára, ami ma népszerű, holnap lehet, hogy nem lesz az. Véletlenszerűen kapják fel az ember nevét bizonyos területen vagy nem, tehát nagyon sok a véletlen, a szerencse kérdése az előrehaladásában. Nekem

ez a szerencse nagyon bejött, mert olyan dolgokkal kezdtem foglalkozni 30 éve, amire most például a japán hallgatók felfigyeltek, amint ez a nyári egy hónapos Japán utamon kiderült. Azt a nagyszerű érzést tudhatom magam mögött, hogy ők jobban ismerik a 20 évvel ezelőtt viselt dolgomat, mint a saját hallgatóim, és ez fantasztikus dolog, mert kreatívan viszik tovább. Ez egy szerencse. Vannak divatos kutatási területek, amelyekre nagyon sokan rámennek, ám én mindig a saját fejem után mentem, mert érdekelt, kíváncsi voltam, meg akartam oldani a felmerült kérdéseket.

– *Melyik részét szereti legjobban a munkájának? Az oktatást, a kutatást vagy azt, hogy külföldön is dolgozhat, illetve tovább képezheti magát?*

– A változatosságot. Tehát ezt, amit itt elmondtál, sorban így: oktatás, kutatás, külföldi diszkussziók. Nagyon szeretem az állandó nyüzsgést és a fiatalokat körülöttem, és szeretek az újabb kihívásoknak megfelelni.

– *Ha jól tudom, tegeződik a diákokkal. Milyennek tartja a kapcsolatát velük, illetve mit tart fontosnak egy oktató és egy diák közötti kapcsolatban?*

– Csak a TTIK-s hallgatókkal tegeződöm, a gyógyszerész diákokkal pedig magázódó viszonyban vagyok, tekintettel arra, hogy a Gyógyszerész Karon általában ez az elvárás. Úgy gondolom, hogy az oktató és hallgató közötti viszonyban a legfontosabb az, hogy az oktató a tiszteletet kivívja. A tiszteletet pedig nem a tegeződő-magázódó viszonytal, hanem a szakmai felsőszintűséggel lehet elérni, hogy én szakmailag az oktatót tárgyat tekintve a hallgatóknál többet tudok. Ha ezt sikerül bizonyítanom rendszeresen, akkor megvan a szakmai tiszteletem és a hallgatókkal való jó kapcsolat. Soha nem éreztem, hogy nem kapom meg a tiszteletet. Nagyon jó a kapcsolatom és általában jó a hallgatói megítélésem is, de ebben nyilván benne van az is, hogy sokszor mondom a hallgatóimnak, hogy „bocs, jó kérdés, ez az, amit most nem tudok, de utána fogok nézni, és meg fogom válaszolni”, tehát megóvom magamat és a hallgatóimat is attól, hogy mellébeszéljünk.

– *Utólag visszanezve az éveket, van-e esetleg valami, amin változtatna?*

– Ez elgondolkodtató. Én alapvetően motiválom a körülöttem lévő embereket, ami minden nap kihívás, és minden nap megnyerni az embereket annak a célnak az érdekében, amin dolgozunk, amin gondolkodunk, elég sok időt rabol el, de nem bánom. Talán egy kicsit célratörőbben kellett volna sok mindent csinálnom – ez alatt azt értem, hogy határozottabban kellett volna képviselnem a saját érdekeimet.

– *Mit tanácsolna azoknak a hallgatóknak, akik ezzel a szakmával szeretnének majd foglalkozni?*

– Mindenkinek azt szoktam mondani, aki körülöttem van, nemcsak a hallgatóknak és a szakmától függetlenül, hogy ebben a kemény világban a fiatalok jobban teszik, ha figyelnek a saját érdekeikre, és ezeket szem előtt tartják. Nagyon fontos, hogy a jövőben nyilván alkalmazkodni kell a körülményekhez, de azért határozottan álljanak ki a saját ügyeik mellett.

Gábor Zsuzsanna

Alapsomagban fogható! Hangolj ránk!

TISZA **PORT** TELEVÍZIÓ

Non-Stop ifjúsági műsor

Rólad szól! Hát nem látod?

www.tiszapart.hu

A JATE nem vész el, csak átalakul

Bármerre járok Szegeden az utóbbi hetekben, mindenhol a JATE Klubról beszélnek. Persze ez alapvetően nem szokatlan dolog, de a kíváncsiság tárgya ezúttal nemcsak az, hogy milyen koncertekre, mely kar bulijára látogathat el a szórakozni kívánó egyetemista. A találgatások a Klub felújításával, helyének megváltozásával kapcsolatosak.

Minden mulatozásra kiéhezett diák tudni akarja, miért költözik a JATE, mikor láthatjuk újra a régi helyén, miért érdemes útbá ejteni a Klub új „székhelyét”, a Kálvária sugárutat is. A lakadatlan kíváncsiság csillapítása érdekében felkerestem Csaba Levente klubvezetőt, akitől minden fontos információt megkaptam sokak törzshelyének átalakulásáról.

Levente elmondta, a felújításra a teljes Rectori Hivatal restaurálása miatt van szükség. A munkálatok a pincét leginkább a szigetelés, a szennyvízhálózat újjáépítése, a villanyvezetékek felújítása tekintetében érintik. Nagyon fontos hír ezen kívül a JATE szerelmesei számára, hogy a helyiség ugyan alapterületre nagyjából a régi marad, de egyelőre kérdéses, hogy ez a terület a hatalmas pincerendszer mely részén fog elhelyezkedni. A régi struktúra tehát teljesen megváltozhat, így elképzelhető, hogy még a bejáratot sem a megszokott helyen kell majd keresnünk, de betérve mindenképpen egy frissebb légkörrel, felújított berendezéssel, kultúraltabb mosdókkal találkozhatunk majd.

Az is érdekelt, vajon tud-e a JATE JATE maradni, „átköltözik-e a hely szelleme” a Kálvária sugáruira a munkálatok idejére. Levente szerint emiatt nem kell aggódni, mert ők mindent ugyanúgy szeretnének folytatni, ahogyan eddig, meg-

tartják a szokásos rendezvényeket, a kari bulikat, és nem változtatnak a pénteki és szombati nyitva tartáson sem.

De mit kínál nekünk az „új” épület? Ugyan az „ideiglenes tartózkodás” ideje alatt nem élvezhetjük a JATE-ban szinte egyedülálló két terem adta lehetőségeket, de a „nagyterem” sokkal tágasabb teréből adódóan több érdeklődő befér majd például egy *Dumaszínház* produkcióra, vagy egy népszerű koncertre. A pince sajátos hangulatát egy ideig csak emlékezetünkbenől előhívva érezhetjük, de kárpótol bennünket az új helyszínt adó színvonalas szórakozóhely, valamint a megszokott JATE-s bulik. A klub vezetője elmondta, ők az évek során már megtanulták, hogy milyen fajta kikapcsolódásra van szüksége a mai fiatalságnak, és ezeknek az elvárásoknak továbbra is szeretnének megfelelni.

Az egyik legfontosabb kérdés: mikorra várhatják a visszaköltözést azok, akik továbbra is

rendszeresen útbá ejtik majd kedvenc szórakozóhelyüket, de mégis visszavágyának a hangulatos pincei homályba. Erre a kérdésre nem születhet igazán pontos válasz, mert a munkálatok befejezését ugyan a jövő év végére ígérik, a Klub saját díszleteinek, berendezésének elkészítésére valószínűleg majd csak azok után kerülhet sor.

Egy biztos. A bulizás hagyományait igazán tisztelő egyetemi közösség megőrzi majd a régi JATE emlékét, de szívesen látogat el az ideiglenesen létesített Klubba is, és annál szívesebben lép be egy-két év múlva egyetemünk központi épületének alagsorába, egy impozáns régi-új táncterre, hogy ugyanúgy végigmulassa az éjszakát, mint „annak idején”, a 2009 előtti években.

Vass Viki

Fotók: Török Rozi

Kultúra újra Szegeden

Október 1-én, a zene világnapján, Gyeviki János fotókiállításának megnyitójával hivatalosan is megkezdődött a XIV. Őszi Kulturális Fesztivál Szegeden. A rendezvény célja, hogy neves és ismert művészek mellett az alkotói vénával megáldott hallgatók is megmutathassák tehetségüket. Ötven helyszínen több, mint kétszázötven program várja az érdeklődőket, amelyek egyike sem mondható egyhangúnak: lesznek többek között könyvbemutatók, filmvetítések, előadások, hangversenyek és koncertek rengeteg stílusban.

A programfüzet minden évben egyre vastagabb és színesebb, és ez mindennek előtti a fesztivált szervező Kulturális Iroda munkatársai részéről tanúsított töretlen kitartásnak és lelkesedésnek köszönhető. A hasznos célt szeretné szolgálni Szeged Város Önkormányzata is azzal, hogy a következő öt évben összesen ötmillió forinttal támogatja a rendezvényt – mondta Dr. Solymos László alpolgármester.

A fesztivállal egybekötve nyílt Gyeviki János fotókiállítása is. A művész 1949-ben született Szegeden. Miskolcon és Budapest

végzte felsőfokú tanulmányait, jelenleg az SZTE mérnöki karának docense. Tagja a *Szegedi Fotóklub*nak és a *Nicolas Muller FIAP Regionális Fotóművészeti Műhely*nek.

Van, akinek munka a fényképezés, s van, akinek hivatás, de ami a legszebb: egyeseknek hobbi. Az alkotásokon látszik, mennyire fontos a művészeknek a család misztériuma. A képek egyszerre megrázóak, emberiek és átláthatóak. Manapság kevés az olyan a fénykép, ahol az emberi mérték az

érték. Azonban Gyeviki Jánosnál ez pontosan így van. – mondta Tardy Lajos művészeti író.

„Kiskoromban is sejtettem, hogy hiába kapok jelet a rajzaimra, azokkal később nem tudok másokhoz szólni. Aztán mérnök lettem, és megismertem a műszaki rajzot, amellyel a világ bármely pontján, nyelvtől függetlenül közölhetjük gondolatainkat.

Ez a nyelv azonban nem alkalmas érzések, öröm, bánat, szép és jó, csúnya vagy gonosz kifejezésére. A fény jött a segítségemre, a fényvel rajzolt, festett kép. 40 éve keresem a pillanatot, amikor a fény képet varázsol.” – írja magáról az alkotó.

A tárlat mindezek mellett még azért is különleges, mert láthatunk képeket a művész lányaitól is, akiknek életében – édesapjukhoz hasonlóan – fontos szerepet játszik a fotózás.

A kiállítás október 10-ig volt megtekinthető, de aggodalomra semmi ok, hiszen közel egy hónapon keresztül lehet válogatni a programok közül.

Varga Tamás Ottó

Fotó: Török Rozi

Egy kifizetődő szórakozási forma

Napjainkban, a modern elektronikus világban minden pillanatban számítógépekbe ütközünk. Egy percre sem vitatott rengeteg előnye, amellyel meggyorsítja életünket, megkönnyíti munkánkat, ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk számtalan hátrányát, amelyek például az agresszív számítógépes játékok hatásában jelennek meg. Mégsem mindegy, milyen játékokról beszélünk, ugyanis nem mind egyforma, de erről csak nagyon ritkán beszélnek.

A játékok, amelyek a virtuális világban elevenednek meg, több évtizedes múltra tekintenek vissza. Először fekete-fehérek voltak, és kezdetben csak szöveges kalandjátékokat készítettek. A technika fejlődése során az első, mai játékokra hasonlító utánpótlások a '80-as években láttak napvilágot. Később egyre több háztartásba eljutott a számítógép, így megindult a játékok tömeggyártása, megannyi film alapját képezték. Mára hatalmas befektetéssé, sikeres üzletgá vált.

Valójában mindenki, de különösképp a gyerekek a veszélyeztetettek. Itthon is rengeteg kutatás bizonyította be, hogy a játékok miatt egyrészt kevesebb figyelmet és időt szentelnek a kis-korúak a tanulásra, emellett kitörlik rövid távú

memóriájukból a tanultakat, ugyanis az „erőszak-orgia” kimossa mindent a szürkeállományból. A túlzott virtuális világgal létrehozott játékok kivonják a gyerekeket az igazi valóságból, ott élnek meg azokat a vágyakat, élethelyzeteket, amiket a valóságban nem képesek – ez teremti meg a függőséget.

Meglepődtem, amikor tudomásomra jutott, hogy vannak még, akik tesznek azért, hogy lehessen ezen a problémán változtatni, lehessen olyan számítógépes játékokat alkotni, amelyekkel a fiatalok szórakoznak, mégis fejlesztő hatással vannak képességeikre. A neten böngészve találtam rá egy fórum elmondása szerint hazánk legjobb kalandjáték készítőire, a **Pilez Studiosra**. A JuGyu egykori növendékei, **Pilez László** és öccse, **Roland** alkotják ezt a „stúdiót”. Több mint hét évvel ezelőtt, csupán viccből indították el a kalandjáték-gyártást, de a játék olyan népszerű lett, hogy az évek alatt a felhasználókból szinte nemzetközi rajongótábor nőtt ki magát. Így, immár öt évvel ezelőtt megkezdtek a honlap üzemeltetését is, amelyről kalandjátékaik letölthetők.

Alapvetően a Norbi játékokról híresek a fiúk. A főhős egy régi barátjuk, akinek megcsesett-

kitalált történeteit vicces játékokba szőtték. Mindig adott egy alapfeladatot, amivel a karaktert ki kell húzni a csávából, menekülését kell megtervezni. Gondolkozni kell, kombinálni tárgyakat, elképzelni a szituációt és megoldani a problémákat, tehát minden a logikán alapul, a középpontban a készségek fejlesztése áll. A fiúk gőzerővel dolgoznak a jövőre elkészülő, híres Norbi-sorozat utolsó darabján, de persze folytatják munkájukat ezek után is, amellyel hivatásuknak is végképp eleget tesz a szegedi pedagógus testvérpár.

Császai Zsüliet
Illusztráció: internet

Angol oldal — English page

Welcome to Hökkentő!

This is the English Section of our student's paper. We welcome you, either you are a foreign student learning here or you like reading and practicing your English. In this section you will find short interviews with foreign students, sayings, quotations, what's more, we did not want to neglect those, who are willing to improve their language skills. So they will be given the opportunity to do so.

Kovács Katalin & Székely László

Tell us what you think

In this section we give a provocative idea.

Marriage is something that lasts until spouses get to know each other completely.

Do you agree? Tell us what you think and write a composition with a maximum of 30 words. We try to publicate your opinions, if possible.

Székely László

Dictionary — odd words

wunderkind – noun [C]

a person who is very clever or good at something and achieves success at a young age

kiosk – noun [C]

a small building where things such as sweets, drinks or newspapers are sold through an open window: a station kiosk

weird – adjective

very strange and unusual, unexpected or not natural: Her boyfriend's a bit weird but she's all right.

(from Cambridge Advanced Learner's Dictionary)

A man from the U.S.

Joseph Keith Heathcock, a 22 years old American man came from the U.S. to Szeged, and he is studying philosophy in the faculty of arts.

Why did you decide to come study in Hungary?

I came here because my school, the West Virginia University, and the University of Szeged are establishing a partnership. My school asked me to come here as the first student in the exchange.

What are your main impression about Hungarian education?

My main impression of the Hungarian education is that it is more flexible than I am used to. Classes in the U.S. meet more often and have more assignments, but I take fewer classes per semester. Here, the professors encourage independent work, in the U.S. they encourage collaborations, and more emphasis on thinking outside the box.

Could you make friends easily?

Yes, because at first, I was living in the dormitory so I got to meet lots of Hungarians. It is easier for me to make friends with English speakers, but I have met a lot. I am also friend with lots of the Erasmus students.

Kovács Katalin

Murphy's corner

Murphy's lotto laws

You check the paper and find that you have all six numbers, but then you find the newspaper misprinted two of the numbers.

The Jackpot gets to \$40,000,000 and the numbers match all the numbers on your lotto slip, but you forgot to buy your ticket.

The Jackpot gets to \$40,000,000 and you finally win, then you find out 3,000 other people also won first place.

You match 4 numbers, but you lost your ticket.

You've been playing the same numbers in the Lotto since it beginning. Then they change the Lotto game saying it's what the people wanted. (You know it's just to make it harder to win so they can make more money).

The only time you win, it's a pitifully small amount.

Your spouse wins, then leaves you.

You finally hit it big, then you find out all the friends you never had.

You finally hit it big, then you die the same day.

Whoever wins either is already rich or has won at least once before.

Kovács Katalin

Contact

Contact us by e-mail: bicikliut@yahoo.com or koka84@gmail.com

Error correction

This sentence is grammatically incorrect.

I asked him what was the time.

Send us the correct sentence!

Székely László

Sorozatunk következő részében olyan ideiglenes lakóhelyekkel foglalkozunk, amelyek néminemű meglepetést okoztak az éppen lakóhelyet keresőknek, vagy ott lakóknak. Ahogy legutóbb is egy saját történettel kezdem.

Pár hónappal ezelőtt történt, hogy új albérlet után kutatva rátaláltunk egy újsághirdetésre. Kedvező ár, egyetemhez közeli hely. Megbeszéltünk egy időpontot a tulajjal, aki pár óra múlva készségesen meg is mutatta az általa olyan barátságos lakást. Kezdjük az egészet ott, hogy mikor beléptünk a lépcsőházba, furcsa szag áradt, ami egyre jobban erősödött a célhoz közeledve. Amikor beléptünk, bekövetkezett, amitől már előtte is féltünk: tényleg innen jött a szag. De ez még csak a kezdet volt. Bent szörnyű látvány fogadott: lelakott bútorok, régi háztartási gépek és egy különleges szoba. És hogy miért is volt az? Azért, mert szó szerint egy szemétdomb volt. A tulaj, aki mellel a lakás felett lakott, oda hordta le azokat a holmikat, amelyeket már nem használt, például tönkrement bútorokat. Ráadásul kiderült, hogy a szobában nemcsak a kosz hatalmas, de még fűtés sincsen. Természetesen erre is tett javaslatot, mely így hangzott: vagy együtt lakunk majd egy közös szobában, vagy télen azt a helységet nem használjuk. Mondanom sem kell, azzal a lendülettel, ahogy mentünk, már jöttünk is el, és másik albérlet után néztünk.

De mi van akkor, ha valaki csak azután jön rá, hogy a hely, ahol lakik, egyéb meglepetéseket is tartogat amellett, hogy nagyon hideg vagy sötét, vagy nehéz levenni, vagy felrakni egy-egy függönyt. Nagyon jó példa erre sajnos

elég sok kollégium. Nem egyszer történik olyan, hogy idegenek leskelődnek a vetkőző vagy éppen zuhanyzó lányok után, vagy például az éjszaka kellős közepén valaki beoson az ember szobájába és ellopja a cuccait. És ha mindezt egy lakótárs teszi? Na, az sem

sokkal kellemesebb dolog. Nem egy ember panaszkodik a szobatársára, mert hangos, vagy egyszerűen nincs tisztelettel senkire. Nem érdekli, hogy a másinak sokkal többet kell fizetnie, mert ő égvéig hagyja a lámpát, vagy nyitva hagyja az ajtót (hátha betörnek).

(...) Amikor beléptünk a lépcsőházba, furcsa szag áradt, ami egyre jobban erősödött a célhoz közeledve.

Vegyük végül azt a szituációt, hogy valakihez, aki nem tud egyedül eltartani egy lakást, odaköltöznek néhányan. Eleinte persze toleráns az ember, de később már elszakad a cérna, mert belefáradt abba, hogy folyamatosan neki kell mások után takarítania, hogy felélik az enni- és innivalóját, és persze be sem vallják. Megeshet, hogy a hét négy napját átbulizzák, vagy iszonyat hangosak és nem értenek a szép szóból. Mindennek a tetejébe pedig még a végén ők közlik, hogy nem bírnak itt tovább maradni és másnap költöznek.

(Folyt. köv.)

Barka Niki
Fotók: internet

Kacsa, de mégsem hazugság

Szeptember 29-én egy emberszabású kacsa „szállta meg” a Széchenyi téren található szökőkút egyik medencéjét. Ha pontosabban akarunk fogalmazni, több kacsa is összegyűlt ott, de azok már csak műanyag utánzatai voltak vezérüknek, a szűkszávú, de annál látványosabban sárgálló madárnak öltözött szószólónak.

De mit kerestek ezek a kacsák a szökőkútban? Kerestek például embereket, akiknek azt akarták bemutatni akciójukkal, hogy a kacsák, akár igaziak, akár nem, csak a medencékbe, vagy a tavakba valók, de semmiképpen sem a médiába. A sajtó képviselői ennek ellenére kivonultak, így ezúttal paradox módon mindenki kacsát közöltek le a tv, a rádió, vagy akár egy újság sorainak segítségével.

Mi is történt pontosan? A szökőkút köré céllal érkező, vagy csak bámészkodó embercsoport összegyűjtése után a főkacsa maga köré hívta az egybegyűlteket, és rövid „hápolatot” tartott arról, hogy kit tisztelhetünk benne, és a mögötte álló lelkes önkéntesekben, valamint ismertette céljukat a kacsák médiából való kiűzésével kapcsolatban. Ezután a vízre terelődött a hangsúly, ugyanis útjára engedték a medence széléről azt a körülbelül ötven játékkacsát, amelyek Szép Zoltán főszervező

szerint inkább valók arra a helyre, mint a híradásokba. Az RPG Central képviselője azt is elmondta, az aprócska rendezvényüket sikeresnek tartják, mert körülbelül annyian vettek részt a megmozduláson, ahány szemlélődőre számítottak, és úgy érzi, azzal is elértek valamit, hogy mosolyt csal-tak a járőrelőők arcára.

E kicsinyke rendezvény az ún. flashmob akciók kategóriájába tartozik, ugyanúgy, mint egy spontán csoportos hempergés a JATIK parkjában, a sokat emlegetett, de nem igazán ajánlatos „sárga szöcske” a vilamosokon, illetve a Boldog Születésnapot című dal elneklése egy előre megszervezett összejövétel során. És itt a lényeg: minden flashmob akció forgatókönyve, hogy egy kisebb-nagyobb embercsoport összegyűlik egy korábban megbeszélt helyen, és végrehajtanak egy szintén előre kitervelt cselekvést, majd úgy távoznak, mintha semmi sem történt volna. A találkozók sokszor szerveződnek meghatá-

rozott céllal, mint a fenti kacsa esetében, de olykor valószínűleg csak arra törekednek a résztvevők, hogy egy kis különlegességet, vidámságot csempésszenek a járőrelők mindennapjaiba. Érdekesképpen: Magyarország első flashmobját a budapesti Deák téren „követték el” 2003 augusztusában.

A megmozdulás mindössze annyiból állt, hogy az evangélikus templom előtt kialakult csapat harangszóra esernyőket nyitott, majd a kongás befejeztével mindenki összecsukta saját ernyőjét, és szó nélkül hazaballagott.

Az ilyen „játékok” szolgálhatják akár a figyelemfelkeltés, az elgondolkodtatás, a gyönyörködtetés, vagy a kritizálás célját, de mindenképpen arról tanúskodnak, hogy egy kis „bolondság” sosem árt az életben, nem rossz, ha néha megállunk egy percre, még ha utána minden kommentár nélkül továbbbsietünk is.

Vuk
Fotó: Török Rozsi

Amerika, London, Párizs

Útnak indulni mindig nehéz. „Mert mit mond az anyukám, a párom és a barátaim?” – kérdezte Ritkusz barátnőm, amikor úgy döntött, mégsem megy. Én, a bátorság bőszi szobrának szerepében tetszelegve azonban mégis útnak indultam.

Egyetemistának lenni több szempontból nézve is remek. Ha az Erasmus- és Cecepus-ösztöndíjakat már felhasználtuk, jöhet a külföldre – főleg az USA-ba – diákokat közvetítő cég. Szögedi nebuló társaim több opció közül is választhatnak, városkánkban ugyanis több ilyen irodának van képviselője. Ha jól szétnéz az ember, rengeteg egyéb lehetőséget talál, határ a csillagos ég. Sokakat megriaszt a jelentkezéskor befizetendő körülbelül százezer forintos összköltség. Ez azonban munkavállalói vízumra, munkavállalási engedélyre, egészségbiztosításra, illetve repülőjegy hozzájárulásra megy el. Ha a költségek és bevételek arányát nézzük, a tartozások visszafizetése után körülbelül annyi pénz marad az embernek, amennyiből bármelyik amerikai városban kényelmesen eltölthet egy-két hetet.

Mi, magyarok sokszor hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogyha nagyobb összeget kell előre kifizetni, az biztosan becsapás. E szempontból megnyugodhattok, egyetemünk ugyanis csak olyan cégeknek biztosít hirdetőfelületet, akik megbízhatóságukat már évek óta bizonyítják. Ezeken az irodákon keresztül általában úgynevezett „work and travel”-programokra lehet jelentkezni, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy minimum hatvanhárom ledolgozott nap után még kerekén egy hónapig lehet utazgatni az ország területén. Bármit is gondoljunk elsősre, azt azért mindenkinek be kell látnia, hogy egy átlagos nappali tagozatos atyafi azért általában nem nagyon álmodozhat amerikai vakációról. Persze előtte rengeteget kell dolgozni, ám ha pozitívan állunk a dolgokhoz, rengeteget fejlődhetünk például a nyelvtanulás terén.

A statisztikák szerint egyébként nemcsak nyelvzszakosok mennek, hanem jogászok, mérnökök, gyógyszerészek, tornatanárok, s a sort még hosszasan folytathatnánk. Munkát általában nyugati parti gyermektáborok ajánlanak, amelyek a fiatalos hangulat miatt elég vidám helynek számítanak. Az sem olyan nagy probléma, ha úgy érzed, nem tudod eléggé jól a nyelvet: ha középiskolában már tanultál pár évig angolt, valószínűleg nem fognak hat kecs-

kéért eladni a repülőn. Alapszintű nyelvtudással is lehetsz takarító, konyhás vagy karbantartó. Bár ezek az állások első hallásra nem hangzanak az ember fia/lánya álmunkájának, ha kedves, segítőkész csapattal dolgozol együtt, ezek a tevékenységek is lehetnek szórakoztatóak. Az angolul jobban beszélő emberek a gyermekfelügyelői, illetve táborvezetői munkára lehetnek alkalmasak.

Sokaknak nehéz a két hónapig tartó, szinte megállás nélküli munka, ám a tábor utáni utazás szinte mindenkit kárpótol. Én New Yorkba mentem, az Amerikai Egyesült Államok legnépesebb városába, mely világviszonylatban is az egyik legjelentősebb politikai, üzleti és kulturális központ. A new york-iak a várost gyakran „az öt kerület”-ként (Manhattan, Bronx, Brooklyn, Queens, Staten Island) emlegetik, mivel a „város” (the City)

szót Manhattanre használják; a többi városrész összefoglaló neve „a külső kerületek” (the Outer Boroughs). Ugyanakkor a New York City kifejezés az egész várost jelenti. Amikor megkérdeztem, mennyi időt érdemes ott tölteni, a recepció az azt mondta, ő már öt éve a „Big Apple”-ben él, de még mindig nem látott mindent.

A város állandó rohanásban van, minden egyes nap minden egyes órájában és percében millió dolog történik. A város soha nem alszik. Éjjel kettőkor betérhetsz egy könyvesboltba, lemezeket válogathatsz, leugorhatsz a sarki zöldségeshez. Hajnalban már megveheted a friss újságot is, hogy megtudd, mennyi mindenről maradsz majd le. Követhetetlenül sok a program. New York mindenkinek ismerős, hiszen számos sikerfilmnek nyújtott hátteret. Híres a felhőkarcolóiról, különleges madártávlatáról, múzeumairól, modern

művészetéről; az üzleti, a divat- s a reklámvilág fellelője. Elvileg bárhol összefuthatsz egy világsztárral, csak légy résen, ismerd fel, és hidd el, hogy ő az! Mert általában Ő az. A legtöbb látnivaló természetesen Manhattanben van. A legelőszőbb módja a városnézésnek az, ha csak sétálunk az utcákon, de mivel egy negyed Magyarországnagyságú city-ről van szó, jobb, ha metróbérletet veszünk, ami a várakozással ellentétben meglepően olcsó (nem úgy a híres sárga taxi, ez körülbelül ötszöröse a mi napfény városi tarifáknak). Egyébként sétálhatsz a Central Parkban, kávézhatsz a Central Perkben: pont ahogyan a *Jóbarátokból* ismert Phoebe elbeszélte.

Valószínűleg az előbbiben született Woody Allen szálóigévé vált kijelentése: „Vessetek a mókuskok elé!”.

Ha valaki New Yorkban jár, feltétlenül meg kell néznie az alábbiakat:

1. Természettudományi Múzeum: Több, mint 36 millió kiállítási tárgyával a világ legnagyobb történeti múzeuma.

2. Bronx Zoo: Az ország legnagyobb városi állatkertje, mely 4000 állatnak ad otthont.

3. Szabadság-szobor: A város jelképe. A Lady Liberty 1986-os felújítása óta hatalmas népszerűségnek örvend. Mivel mindenki látni akarja, előfordul, hogy órákat kell várni, míg megkezdhetjük a 10 emeletnyi liftezést és 12 emeletnyi lépcsőzést a koronába.

4. Rockefeller Center: A 19 épületet magában foglaló komplexum a város közepén áll. Itt találjuk decemberben a város gigantikus fenyőfáját is.

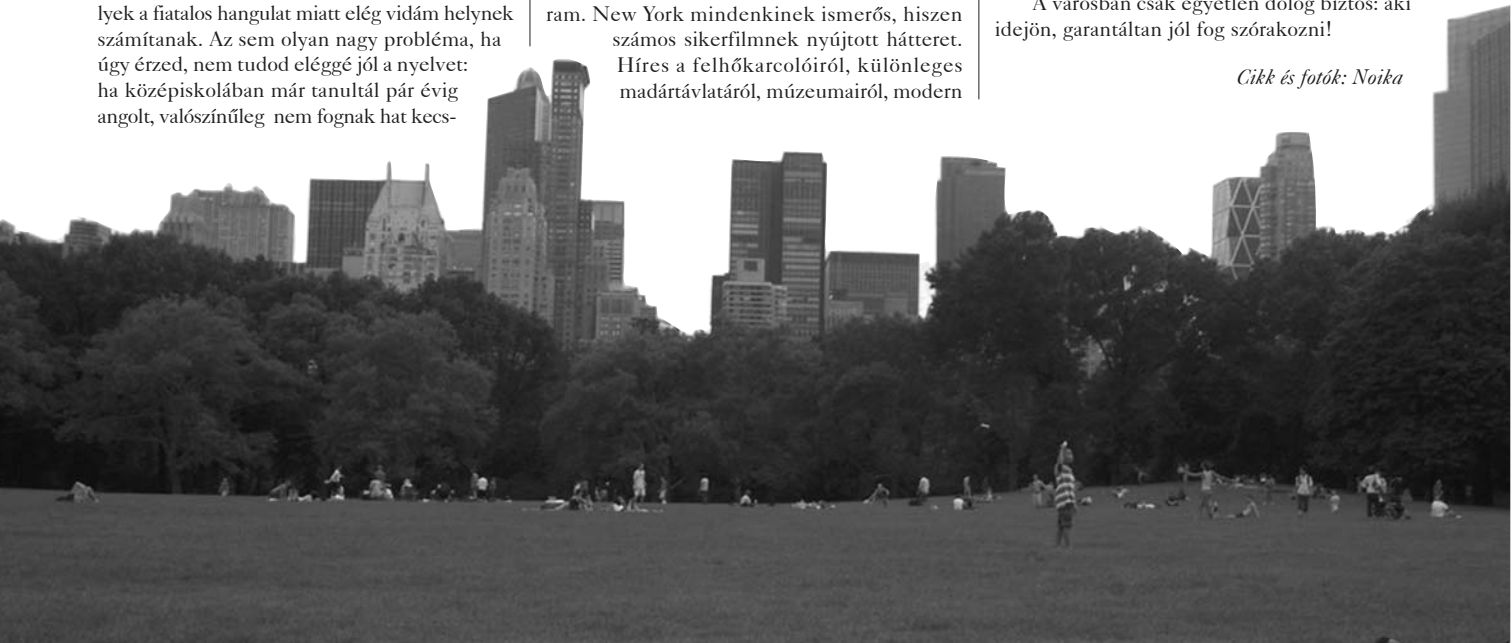
5. Empire State Building: Ma már ugyan nem a földkerekség legmagasabb épülete, de 1931-es megnyitása óta a világ egyik legkedveltebb felhőkarcolója. Az amerikaiak nagy becsben tartják, hiszen King Kong tette világhíróvá.

6. New York egyik leglátványosabb éjszakai helyszíne a Times Square, a színházrajongók egyik fő célpontja.

7. A Wall-streetnek sajátos hangulata van, ez a felhőkarcolók dzsungelje. A nap szinte sosem süt be. Az utcákon örülten rohanó öltönyösök, kosztümösök cikáznak, nem is tudni ki honnan jön és hová megy.

A városban csak egyetlen dolog biztos: aki idejön, garantáltan jól fog szórakozni!

Cikk és fotók: Noika

A néphagyomány útján XVI.

Régi üvegcsodák a határokon innen...

A parasztság használta üvegfüleségek, a boros-, tejes-, befőttesüvegek, poharak, kancsók, mécesek és gyertyatartók – hogy csak a legfontosabbakat említsük, népi díszítőművészetünk jelentős ágát képezik.

Az üveget, mint anyagot a magyarság már a honfoglalás előtt ismerhette. (Az üveg szavunk valószínűleg iráni eredetű.) A különleges tulajdonságokkal bíró anyagot homokból, kőből, mészből, hamuszír hozzáadásával speciális olvasztókemencékben hevítéssel állították elő. A fa régen az üvegyártás legfontosabb segédanyaga volt, mivel fát használtak a mész égetéséhez, a kemence fűtéséhez. A forró, folyékony üveget edények készítéséhez fúvással, formába fúvással alkották. Az ablaküvegek sík lapját öntötték, majd hengerelték.

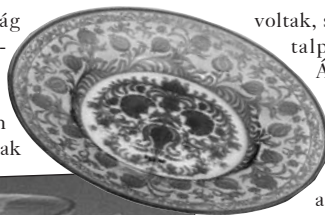
Ablaküveget az üveghuták (az üveg anyagát előállító műhely, amelyben az üveget készítik és fel is dolgozzák) a 17-18. században kezdték gyártani, ezekben a századokban üveglakos háza csak a módosabb polgároknak volt. Szeged városában 1725-ben üvegeztek először ablakot. Nemcsak az üveglak, de az üvegből készült használati tárgyak is ritkaságnak számítottak. A 18. század fordulóján a parasztság ismerte és használta a „porciós üveget” és a „fűtőlős kancsót”. Ez időben ismerkedhetett a falusi parasztság az üveggel a falubeli zsidó kereskedők révén.

Nagyobb technikai tudást igényelt az üveg színezése, a felület festése, metszéssel, véséssel történő díszítése. A művészen megmunkált, festett poharak szerelmi ajándékként szerepeltek egészen a 20. század első pár évtizedéig, de üvegpoharakat hoztak haza búcsúból, zárandoklatokból is.

Álföld

A magyarországi üveghuták a 18. századtól kezdve szinte az egész országot ellátták üveg-

gel. A vásárokon a parasztság palackokat, tejes- és befőttesüvegeket, továbbá boros- és vizespoharakat vásárolt. A korai paraszti használatban lévő üvegpoharak vastag falúak

voltak, szennyezett üvegből készültek talpas vagy talpatlan kivitelben. Általánosan elterjedtek voltak a talprésszel vagy anélkül készült mécesek, pilácsok. Üvegből készültek a vászonsimítók, amelyekkel a parasz-asszonyok puhították, simították a háziszőtt vásznaikat.

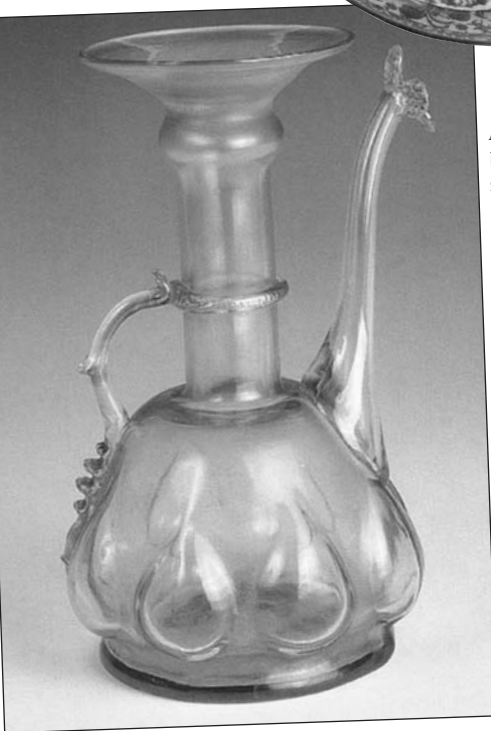
Dunántúl

A 18-19. században a Bakony erdőrengetegekben nyolc üveghuta működött. A huták közül három a veszprémi püspökség vásárosldi erdősegeiben volt, három az Esterházy család cseszneki birtokainak erdősegeiben, egy-egy a Zichy és a bécsi Todesco család bakonyi erdeiben. Az említett hutákban a parasztpolgárság napi szükségleteit kielégítő üvegtárgyakat – tejesedényeket, boros- és befőttesüvegeket, poharakat, kancsákat, méceseket – állítottak elő.

Felföld

Felső-Magyarországon alakult ki – az üveghuták számát tekintve – a legjelentősebb hazai üvegipar. A Zempléni-hegységben, a Mátra erdősegeiben és a Bükkben megbúvó kis üveghuták elsősorban az Eger-Gyöngyös, a Miskolc környéki és a Tokaj-hegylajai borvidéket látták el a bor tárolására és fogyasztására alkalmas edényekkel.

Kovács Katalin
Fotók: internet

Kirándulások az Európai Unióban

A végtelen tulipánmezők országa: Hollandia

Hollandia Európa szívében elhelyezkedő, délről Belgiummal, keletről Németországgal, északnyugat felől az Északi-tengerrel határos ország, melynek területe 41526 négyzetkilométer. Fővárosa az Amstel folyó partján fekvő Amsterdam, ami a Holland Királyság fővárosa, de a királynő, a parlament és a kormány székhelye Hágában van.

A Holland Királyság 2008. december 15-e óta három részre osztható: Hollandia, Aruba, Curaçao, Sint Maarten. Hollandia a Benelux államok része a Belgiummal és Luxemburggal való szoros regionális együttműködés miatt.

Az ország eredeti neve Nederlanden, ami mélyföldet jelent – nem is véletlenül, hisz az ország területének nagy része a tengerszintnél mélyebben fekszik. Hollandia a mérsékelt éghajlati övben helyezkedik el, a meleg Golf-áramlatnak köszönhetően a hőmérséklet ingadozásai nem túl jelentősek. Két legnagyobb folyója a Maas és a Rajna.

Gazdaságának legfontosabb ágazata a külkereskedelem. A takarmánytermesztés mellett az állattenyésztés, valamint a zöldség- és virágtermesztése jelentős. A holland vidékre

jellemzők a szélmalmok, a végtelen tulipánmezők, az ízetes sajtok, és természetesen az egyik legismertebb szimbólum, a fapapucs, amit a földeken dolgozó munkás emberek viseltek.

Hollandia államformája 1848 óta parlamentáris demokrácia, 1815 óta pedig alkotmányos monarchia. A Holland Királyság feje az 1980-as évtől kezdve az Orániai-Nassau házából származó Beatrix királynő. A jelenlegi miniszterelnök Jan Peter Balkenende.

Rendkívül fejlett az ország, melynek a lakói nagyon vigyáznak természeti értékeikre és nemzeti hagyományaira. Az itt élő emberek vendégszerető, nyitottak, kedvesek, kiegyensúlyozottak, és persze nagyon jól élnek, mert

liberális eszmék mellett pontosan tisztában vannak kötelességeikkel. Jellemző, hogy csatornák, keskeny polgárházak, kis sikátorok, kellemes kávéházak és boltocskák tarkítják a takaros, ápolts és rendezett városokat.

Érdekességek Hollandiáról

- a lakosság 80%-ának van biciklje, ez a legnépszerűbb közlekedési eszköz
- a holland közutakon, főutakon, autópályákon nem kell fizetni, csak az alagúthasználat díjköteles
- a könnyű drogok használata, a prostitúció, az azonos neműek házassága teljesen megengedett, sőt az állam finanszírozza is a nővé operáltatás költségeit
- a De Hoge Veluwe Nemzeti Park 5500 hektár nagyságú, ahol számos vaddisznó, muflon és szarvas él
- Németországgal közös természeti világöröksége a Watt-tenger
- magyar állampolgárok 2007. május 2-től dolgozhatnak Hollandiában munkavállalási engedély nélkül, ugyanis az ország ekkor nyitotta meg munkaerő piacát az Európai Unióhoz újonnan csatlakozott tagállamok előtt
- a minimálbér 2009. január 1-jé óta havi bruttó 1381,20 Euró

Kovács Katalin
Fotók: internet

Szerintem...

Kifordult magából a világ

Török Rozália

Egyre inkább úgy érezheti az ember, valami elromlott a gépezetben... Bomba robbant az ENSZ egyik irodájánál, a négy halottból hárman bizonyosan az ENSZ munkatársai voltak. Aki nem érezné enniből a dramaturgiát: az ENSZ az a nemzetközi szervezet, mely főképp arról ismeretes, hogy a világbéke megrementését tűzte ki célul annak idején, több mint fél évszázada. A világbékéért harcolnak, erre valaki épp a „béke háza” előtt követ el öngyilkos merényletet, számos más sort is magával ragadva. Ennél talán már csak az okozza nagyobb döbbenetet, ha a dalai láma ágya lábánál robbantgatnának a merénylők.

Éheznek az orvosok. Senkinek sem lenne épp kényelmes, ha a határon túlra kellene járkálnia egy mandulaműtétért – lássuk be, nem lenne meglepő, ha az országból szépen-lassan kimenekülnének a fehérköpenyesek. Azt végképp nem akarná senki, hogy a helyzet előidézői, a politika nagykutyaí lássák el a bajukat az orvosok helyett. Ellátják így is eléggé.

A politika, ahelyett, hogy pénzt adna, elvesz – mára már lopitukára keresztelhetnénk át, Kazinczy kiugrana a bőréből. Hisz mikre fordítják a sok milliót? Teszem azt, negyven centis kilátók „emelésére”.

A világ fejtegető áll, amikor az ember, otthonát védve a betörésektől hemzseggő időkben beruház egy csinos, új ajtóra, s amikor azzal szembesül, hogy három perc alatt egy óvodás kislány által is könnyszerrel áthatolhatóak ezen népszerű biztonsági ajtók. Biztonság... A kínaiak szótárában a kifejezés bizonyosan más értelemmel van felruházva, no de tudhatnánk már; olesó húsnak a leve is híg, ellenben jó kis multifogás ez az értékeit és családját védeni akarók ellen.

Ez tágabban értelmezve ugyanaz a szituáció, mint amikor a graffitiző, vandálkodó gyerek „mesterművét” többek között a tulajdon anyja adójából teszi helyre (persze nem teszik, csak a pénzt veszik), s ezt a gyerek nem fogja fel ésszel. Anyuka nem cselekvőképes, vagy adott esetben nincs is kéznél. Na, de járjon halálsor a rajzoktatásra, kéthetente 45 perc, neveljük csak az esztétikum iránti mérhetetlen undort a fiatalágba!

Egyéb életképek: A nyugdíjas tartja el a számítógép előtt játszadozó, felnőt, „kisfiát”. A 13 éves tinilány többet tud a szexről és az ellentétes nem tagjairól, mint szülei, nem lehet neki a témában újat mondani – csakúgy, mint számos más témában sem (internet, drogok, Élet). És ezt a „felsőbbrendűséget” élvezik is. Sokkal öntudatosabbak, célorientáltak, mint idősebb társaik: ha beledöglünk, az általános iskolában mi nem hogy nem mertünk „beelőzni” a Nagyoknak a menzán, de még azt is teljes belenyugvással túrtuk, hogy ők ezt megteszik. Pár évre rá, a kis elsők arcátlanul csaptak elénk a gimnáziumban a forró tyúkhúsleves illatára rágerjedve. A golyatáborban 3-4 évvel ezelőtt még éretlen, szemérmes bakfis módjára pironkodtunk egyik-másik feladat nyomán, ma pedig már természetes módon vállalnak be mindent a golyák – pucérra vetkőznek parancsszóra, ingyen rövidért, gátíltalanul, de végtelenül öntudatosan, magásra szegett fejfel.

Szóval, alakul ez a világ, csak merre? Pingvinek, jegesmacik: helyeserére fel!

Olvasói levél

Szerintünk...

Kedves Rozália! Az általad a Hökkentő-be írott cikkedre reagállok. Úgy is mondhatjuk, hogy olvasói vélemény következik. Bár a szavakat én öntöm írásba, ezen levél sokak egyetértésében született, nem csak egy ember szavának tekinthető.

Térjünk hát a tárgyra:

A címben az általam használt többség szám nem véletlen. A többség, de ami a legfontosabb, az egészséges többség nem hagyható figyelmen kívül. Páran mégis ezt próbálják feszegetni minduntalan. Szomorú volt szembesülni vele, hogy egy olyan tehetséges művész is, mint te.

Nem nyihülnek a kedélyek... Még csodálkozol rajta?!? Hogy várhat bárki is enyhülést, amikor beteg emberek parádéznak az utcán, ráadásul állami támogatással? Hogy enyhülnének a kedélyek, amikor ezt az elfogadhatatlan dolgot akarják velünk elfogadtatni állandóan? Egyáltalán hogy kerülhetett bele ez a téma egy diákújságba? Most komolyan, mi szükség volt arra, hogy még itt is ők legyenek a téma?

A homoszexuálisokra használt másság szó nagyon is jól leírja a lényegét. Ők mások. Betegek, természetellenesek. Tudományosan bizonyított, hogy a homoszexualitás egy génhiba okozza. Hiba, vagyis eltérő a normálistól. Ezen nincs mit vitatni, bárhogya is erőltetik azt a „jogvédők” és egyéb semmirekellők. Ez a bizonyos unalomig ismételt frázis, hogy „hátrányos megkülönböztetés” mit is takar valójában? Hiszen nem is viselnek rózsaszín háromszöget.

Milyen jogokat akarnak még maguknak a buzik? Tanulhatnak, dolgozhatnak, egészségügyi ellátást kapnak, ugyanúgy, mint bárki más. Szavazati és választhatósági joguk is ugyanúgy van, a törvény előtt is egyenlők a többi emberrel, ha valami büncselekményt követnek el. Mégis mi a löszerszám kell még nekik? A társadalom önvédelmi reakciója a betegekkel szemben egy normális dolog. Meleggyűlölő munkálatok? Ha-ha-ha! Kíváncsi vagyok, ha te lennél munkálató, akarnál-e direkt problémákat kelteni az alkalmazottaid között. Biztosan nem.

Melegbüszkeség... hogy lehet valaki büszke a betegségére?

Hogy miért reagál a többség olyan módon a buzik felvonulására, ami téged elszomorít? Nagyon egyszerű: nem vagyunk rájuk kíváncsiak. Undorító dolog, hogy bizonyos emberek a betegségükkel büszkélkednek és természetellenes jogokat követelnének meg maguknak. De nem csak undorító, hanem veszélyes is: a gyerekekre nézve, akiknek az egészséges fejlődése kerül veszélybe az ilyen parádék által. Ezt nem hagyhatjuk. Ha ehhez erőszakra van szükség, hogy ebben az abszurd államban komolyan vegyék a bársonyszékben ülők a többség véleményét, akkor legyen. Tudod, a cél szentesíti az eszközt. Ha ehhez agyon kell verni a harisnyás-tangás, rózsaszín bibliát a nemi szervezetre döngölő takonypókokat vagy a szivárványos zászlókkal vonuló nőket, akkor azt kell tenni, nincs köztük e téren semmi különbség.

Írtad, hogy vegyük észre, kik ellen is irányul haragunk. Hétköznapi, békétűrő emberek. Igen, sokan vannak, akik nem lakkbőrben járnak a hétköznapiokban és nem erőszakosak. De normálisnak semmi esetre sem nevezhetők, pont a korábban említett ok miatt.

Hogy mi lenne a megoldás? Szintén nagyon egyszerű: a buzik ne parádézzanak. (az már csak hab a tortán, hogy a word aláhúzza a buzi szót, mert idézem: bántó vagy sértő... de ha egyszer azok, azok...) Évszázadokig megvoltak „titkukkal” maguk közt, nem kell ezzel a nyilvánosság elé vonulni. Aki a saját neméhez vonzódott, az úgyis talált egy másikat, és senkit sem érdekelt, hogy mit műveltek a saját házukban. Sőt, még be sem voltak zárva, hisz jól működött az olyan rendszer is, mint pl. X-Y napokon találkozó a gőzfürdőben... Nem voltak szem előtt, mégis meg tudták oldani a dolgaikat maguk közt. Miért nem lehet ezt most is így csinálni? Miért kell mindenáron a nyilvánosságot keresni, provokálni és felforgató tevékenységeket végezni? Felteszed írásodban a költői kérdést, hogy mi köze van másoknak ahhoz, hogy kinek milyen a szexuális beállítottsága? Addig semmi, amíg ezt nem reklámozza, nem akarja rávenni a másikat ennek elfogadtatására, sőt támogatására. De ha ezt a határt átlépik, onnantól igen is van köze hozzá a többségnek.

Biztos ismered azt a mondást, miszerint aki k*rv*nak áll, ne sírjon, ha b*ssz*k. Ugyanez igaz azokra is, akik keresik maguknak a bajt. Hát ne sírjanak, ha megtalálják! Ilyen egyszerű.

Hogy mit lenne jobb elvetni végre? A buziknak az abnormális feltűnési mániájukat! Hidd el, béke lenne, s nem lenne miért szomorkodnod ebben a ritka szép őszi időben...

Szépen kérünk, hogy a jövőben kerülj az ilyen, szánt szándékkal provokatív írások diákújságban való közlését. Egyszerűen nem ott van a helye, egy diákújság nem erre való. Ez a levél meg sem született volna, ha véleményed közlésére a megfelelő helyet választod. A fényképezéshez további sok sikert kívánunk!

Tisztelettel: Miklai Péter (és a többi heteroszexuális olvasó)

(Az olvasói levelet eredeti helyesírásban közöljük, azon formát, tartalmi változtatást nem végeztünk. – a szerk.)

Kedves Péter!

A szerkesztőség nevében is köszönöm leveled, sajnos félreérthetted a mondanivalóm, illetve gyökeresen más véleménnyel vagyunk az ügygel kapcsolatban, így meddőnek találnék minden vitát a téma kapcsán. Azoknak szenteltem a cikkemben szót, akik a feltűnősködő melegek miatt sérültek, nem másoknak. Az ő megítélésükben szerepet játszik az említett felvonulás, erről írtam abszolút mentesen minden provokatív szándéktól – egyéni véleményt közölve. Hogy ez megjelenhetett e – felnőttek által olvasott – lapban, az a főszerkesztő döntése volt.

Baráti üdvözléssel:

Török Rozália
torokrozalia@hokkento.hu

Az olvasói leveleket, cikkeinkkel kapcsolatos észrevételeket, véleményeket továbbra is várjuk a vassviki@hokkento.hu, ill. a torokrozalia@hokkento.hu címekre.

Szabadkán jártam...

... egy szép, meleg szeptemberi hétvégén a MÁV Nostalgia Kft. Budapestről Szabadkára közlekedő nosztalgiavonatát szeretnénk volna megnézni. Vonattal indultunk útnak, mivel szeretünk vonatozni. A szabadkai az Alföld-Fiume vasútvonal részeként épült meg 1869-ben. A trianoni békeszerződés a vonalat szétdarabolta, s ennek folyományaként az egykori Jugoszlávia az államhatár és Horgos állomás között 5 méternél is rövidebb síneket fektetett le, ezáltal ellehetetlenítve a nehezebb szerelvények közlekedését Szeged és Szabadka között. Az utazást azonban nemcsak a sínek borzasztó állapota lassította, hanem a határátkelés is, főleg visszafelé. A szülő Bzmot majdnem 2 óra alatt tette meg az utat.

Szabadka állomása hasonlít a hagyományos ('50-es évek előtt épült) állomáépületekre, szinte otthon éreztük magunkat. Magyarlakta a város, ezzel a gondolattal indultunk gyalog a belvárosba. 2000 forintért 667 dinárt kaptam. Meglepődve tapasztaltuk, hogy nemcsak az állomáson, de még a pénzváltónál sem értették, vagy akarták megérteni a magyar szót. Jőmagam utoljára több mint 15 éve jártam itt, ezért ez igen csak meglepett. A belvárosban tett séta után egy utcai hamburgeresnél, miután ott sem akarták megérteni a magyar nyelvet, angolul kezdtem beszélni. A 140 dináros (420 Ft) hamburger szokatlan volt, de finom. A szegedinél jóval nagyobb, de némi szójával dústott hús-pogácsát ízletes és friss buciba rakta a kiszolgáló lány. Az étkezést követően meglepettünk Szabadka lila villamosát, amelyben jelenleg kulesmácsoló működik, utána pedig bementünk egy boltba, mely az Idea üzletlánc tagja. Meglepődve tapasztaltam, hogy az ajvár egyáltalán nem olcsóbb Szabadkán, mint Szegeden,

és általánosságban is kissé magasabb árakat kalkuláltam a főbb élelmiszerek esetében, egyedül a banán tűnt olcsóbbnak. Gyermekkorom kedvelt Jugoszláv importédességét, a Cipiripit, illetve az Eurocrem-et vadászva csak az utóbira akadtam rá. Az egy decis Eurocrem 120 dinárba került, vettem hát mindjárt háromat. A hazai polcokról eltűnt Nestlé csokoládék közül egyet felfedeztem itt, de a 30 dkg-os csoki majdnem 1000 forintnak megfelelő dinárba került.

A boltot elhagyva elindultunk vissza az állomásra, a nosztalgiavonat 11:15-ös érkezésére. A vonat nem érkezett meg időben, ezért egy magyar szerelvény kocsisikérőjénél érdeklődtem felőle – hiába. A vonatról nem tudott senki a szabadkai forgalmi irodában, mondta a kísérő, majd említést tett a vágányzárról Kunszentmiklós térségében. Azt is hozzátette, hogy még jöhet a vonat Kecskemét-Kiskunhalas felé. Ebben a reményben várakoztunk egészen 14:35-ig az állomáson, amikor is szürke sinobuszunk elindult Szegedre. A sinobusz Horgosig közlekedett, ahol át kellett szállnunk egy magyar Bzmot-ra. Látnyosságképp itt egy csempész akkus csavarozóval megbontotta az egyik ülés alatti burkolatot, cigarettát dugott el benne, majd dolga végeztével átvált egy másik helyre. A vámvizsgálat majdnem fél órát vett igénybe a határon. 20 éve még a padlózatba sülyesztett szerelőknekba rejtették a csempészáru – lepödttem meg. Egy szlovák utas összes úticomagját átkutatták, de szerencsére nem szállítottak le mindenkit a motorvonatról – mint ahogy arra korábban sokszor volt példa. Végül a csempész Szeged-Rendezőnél akkus csavarozójával kivette az ülésből a cigarettát, majd megérkezünk a nagyállomásra.

Sz.L.

VÉLEMÉNY Napkelte

Székely László

Vége. Egy vasárnap reggel kezdődött. Bekapcsoltam a tévét, és a magyar közszolgálati csatorna – közismeretesebb nevén az m1 – valami nézhető sugárzott. A műsor címe A gyöngyszem volt. Az Aggteleki Nemzeti Park bemutatkozó kisfilmjét tűzték műsorra.

Hogy mi ebben olyan érdekes? Hát az, hogy a köztelevízióban már 20 éve minden áldott reggel a kritikán aluli műsorvezetők – Verebes István, Aczél Endre, Orosz József és Havas Henrik – kritikán aluli minőségben szolgáltatnak műsort. Az utóbbi időben, ha bekapcsoltam a Napkelte, kettőből egyszer Lendvai Ildikó eszelős tekintete fogadott. A Napkelte egyetlen értékelhető része az időjárás-jelentés volt, amit rendre félbeszakítottak valamilyen főcímmel, esetleg reklámmal. Ha mégsem, akkor a bekapcsolva maradt háttérzajokból beszűrődő krakogások és egyéb zajok adtak aláfestést Pártai Lucia hangjának.

Gyárfás Tamás kendőzetlen ügybizgalma a jelenleg regnáló – legitimitását rég elvesztett – politikai erő szócsovévé silányította az állítólag ingyenesen készülő műsort. Pallagi Ferenc kivételével a műsor vezetői sohasem okoztak kellemetlen perceket a jelenlegi kormánykoalíció vezető politikusainak, sőt Orosz József, vagy Aczél Endre saját kérdéseik után gyakran már a politikailag korrekt választ is elmondták a meghívott vendég helyett.

A gyomorforgató talpnyaló műsor élvezhetetlenségét tovább fokozták Verebes István légúti problémája, Gyárfás Tamás primitív kérdései technikája és Lakat T. Károly pojkácsolása.

A műsor figyelemmel követéséért valóban a Nap TV-nek kellett volna fizetnie a nézőknek – már ha valaki bírta nézni a műsort 20 másodpercnél tovább.

A Nézőpont rovatban közölt írásk nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét!

1956-os hőseink

„A rendszert az egész magyar nép söpörte el. (...) A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart döntení arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akar határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értékelése felől.”

(Mindszenty József 1956.)

Sorozatunkban az 1956-ban kivégzett mártíroknak állítunk emléket. Ők azok, akik életüket adták a magyar szabadságért.

Fejes József Tibor lakatoshegesztő Budapesten született 1934-ben. Október 23-án ott volt a Hősök terén a Sztálin szobor ledöntésénél. Másnap ő is tüntetett azokkal, akik a jugoszláv követség előtt azt követelték, hogy a szovjet csapatokat vonják ki Magyarországról, és helyette ENSZ-csapatok tartsák fenn a rendet. Október 25-én a VIII. kerületi rendőrség lefegyverzésekor jutott puskához. Segített a Tólnai Lajos utcában fogva tartottak, elsősorban diákok kiszabadításában. A vád szerint október 30-án egy államvédelmi főhadnagyot igazoltattak, akinél fegyvert találtak, és saját pisztolyával agyonlőtték. A második szovjet intervenció után hazament, az első közt vette föl a munkát. Mozgalomban való részvétel vádjával halálra ítélték. 1959. április 9-én kivégezték. Élt 25 évet.

Földes Gábor színházi rendező Budapesten született 1923-ban. A forradalom első napjaiban részt vett egy győri tüntetésen, ahol gyújtó hatású beszédet mondott. Közreműködött a Győri Nemzeti Tanács létrehozásában, ő lett az értelmiségi tanács elnöke. Mindent megtett a törvényes rend fenntartása érdekében Győrben és Mosonmagyaróváron is. November 4-e után folytatta az ellenállást, cikket írt a *Hazánk* című újságba, rendezvényeken próbálta meg ébren tartani '56 szellemét. Első fokon szervezkedés vezetése és gyilkosság vádjával 1957. június 10-én halálra ítélték. Másodfokon december 21-én a gyilkosság vádját alól fölmentették, de az első fokon kiszabott halálos ítéletet mégis jóváhagyták. 1958. január 15-én kivégezték. Élt 35 évet.

Földesi Tibor villanyszerelő Szegeden született 1923-ban. Vezetőként részt vett a szegedi Forradalmi Bizottmány munkájában. 1956. november 4-e után fegyvert szerzett a felkelőknek, hogy folytathassák a harcot. A forradalom leverése után elhagyta az országot, Ausztriába, majd Nyugat-Németországba menekült. Itt került kapcsolatba egy emigráns szervezettel, melynek megbízásából hazatért, és folytatta az ellenállást. Hogy ne szolgáltatassa ki a népiellennek, lakásán rejtgette a szegedi börtön volt parancsnokát. Ez azonban

a másodfokon eljáró Legfelsőbb Bíróság Katonai Kollégiumának külön tanácsa számára nem jelentett enyhítő körülményt. A vád szerint második szökése után az USA katonai titkosszolgálatát Németországban kiképezte őt, és újra Magyarországra küldte. Mozgalom vezetésének vádjával halálra ítélték, és 1958. január 31-én kivégezték. Élt 35 évet.

Folly Gábor betanított munkás Budapesten született 1919-ben. 1956. október 28-át követően tagja lett a Nemzetőrségnek. November 4-e után vezetőként részt vett a forradalom céljainak békés megvalósításában. Annak ellenére a legsúlyosabb büntetést kapta, hogy megakadályozta egy államvédelmi tiszt elhurcolását. Szervezkedés kezdeményezése és vezetése, valamint fegyverrejtegetés miatt 1957. május 14-én kivégezték. Élt 38 évet.

Franyó Ferenc hajtó Budapesten született 1927-ben. 1956. október 23-án ott volt a Sztálin-szobor ledöntésénél. Csatlakozott a fegyveres felkeléshez, részt vett a Szabad Nép-székház, a Rádió, valamint a Köztársaság téri partház ostromában. November 4-e után a Thököly út 44. számú házba települt felkelőcsoport egyik vezetőjeként harcolt a szovjet csapatok ellen. Bár megmenekült egy ÁVH-s tiszt életét, a legsúlyosabb büntetést kapta. Halálra ítélték, és 1958. február 20-án kivégezték. Élt 31 évet.

forrás: magyarforradalom1956.hu

Uri Geller után szabadon: „Múkodött”

Danny Blue elvarázsolta közönségét a JUGYU Klubban

Talán megéreztem érkezését, és ha így van, akkor pályát téveszthettem, mert éppen akkor mentem ki a klub elé, amikor a mentalista, a Kiválasztott című műsor győztese begördült autójával a Hattyas sorra. Egy percig sem gondoltam volna, hogy élőben ugyanolyan közvetlen és barátságos, mint amilyen a televízióban volt. Először a klubban vezettem körbe, majd a kerthelyiségben beszélgettem Kékesi Dániellel, alias Danny Blue-val.

– *Hogyan lesz valakiből mentalista?*

– Gyerekkoromban nagyon szerettem a logikai játékokat. Memóriajátékban például állandóan megvertem a szüleimet. Egyre gyakrabban olvastam olyan könyveket, amelyek arról szóltak, hogyan lehet megtudni másokról általuk sem ismert információkat. Az igazi áttörést azonban a későbbi mesteremmel való találkozás jelentette, akivel véletlenül futottam össze, már amennyire hiszünk a véletlenekben. Svájcba utaztam, és egy izraeli ember mellé szolt a repülőjegyem. Beszélgetésbe elegyedtünk, kiderült, hogy nemcsak hasonló könyveket olvasunk, de az érdeklődésünk is közös. Pár hét múlva újra találkoztunk, majd megkértem, legyen a mentorom.

A mentalista nem a kellékekkel variál, hanem a gondolatokkal, és logikában mindig előrébb jár a közönségénél...

– *Valóban ilyen egyszerű volt az út?*

– Korántsem. A szüleim ugyanis szeretnék volna, hogy rendes állásom is legyen, a nyomásukra jelentkeztem a Műszaki Egyetem Építőmérnöki karára, de ott a tanulmányaimat végül nem fejeztem be. Később a Malajziai Nagykövetségen dolgoztam, kereskedelmi kapcsolatokkal foglalkoztam, de be kellett látnom, ez sem nekem való. Reggel fél 9-től délután fél 5-ig valami olyannal foglalkozni, ami nem érdekel, számomra képtelenség. Tudatosan építeni kezdtem a későbbi mentalista karrieremet. Először, abból szeretnék megélni, hogy az embereket szórakoztatom, s ehhez ekkor már a tudásom is megvolt. Amikor a *Kiválasztott* elkezdődött, már három éve ebből éltem.

– *Ha már felhagysz, akkor beszéljünk a Kiválasztotttról. Hogyan kerültél a műsorba?*

– Megkerestek. Jómagam eleinte kételkedtem abban, hogy Magyarországon létre lehet hozni egy ilyen műsort, hiszen azelőtt itthon magamon kívül összesen két mentalistát ismertem. Végül mégis belevágtam: fél évig keményen készültem rá, abszolút csak a műsorra koncentráltam, ki kellett tisztítanom az agyamat.

– *Megérte részt venni a versenyben, hiszen végül Te lettél Uri Geller utódja. Milyen a kapcsolatod Vele?*

– Abszolút jó. Uri már a *Kiválasztott* előtt ismertem, korábban készítettem

vele egy interjút. Évekkel ezelőtt írtam neki ugyanis egy levelet, s ő készségesen megadta a telefonszámát, felhívtam, majd közel két órán át beszélgettünk.

– *A műsornak vége, nekem azonban az az érzésem, hogy az emberek többsége még mindig nincs tisztában a mentalizmus fogalmával. Valójában mi a különbség egy bűvész és egy mentalista között?*

– A bűvész és a mentalista közös jellemzője, hogy mindketten embereket szórakoztatnak, de más-más eszközökkel. A bűvészek rejtett zsebekkel ellátott ládái, kellékei

vannak, de ha megnézed, én teljesen hétköznapi eszközöket hoztam magammal. A mentalista nem a kellékekkel variál, hanem a gondolatokkal, és logikában mindig előrébb jár a közönségénél...

– *...valamint kíváló emberismerettel kell rendelkeznie.*

– Így van. Ha például megfigyeljük egy ember viselkedését, majd ettől eltérő magatartást tapasztalunk, az utalhat arra, hogy az illető nem mond igazat. Azt is megfigyelhetjük, hogy milyen befolyásoknak dől be valaki. Léteznek különböző meggyőzős- és érveléstechnikák, amelyekkel befolyásolni tudjuk a közönséget. Megfigyelhető, hogy egy ember miképpen reagál arra, amire megkérem. Ha mindig az ellenkezőjét teszi annak, amit mondok neki, akkor már előre tudni fogom, hogy a következő lépésben is ezt fogja tenni.

– *Volt olyan, hogy tévedtél?*

– Persze. Előfordult, hogy róka gondolt az adott alany, én pedig lerajzoltam egy tenispályát. Utána csak annyit tudtam mondani, hoppá a róka eltűnt a pályáról (nevet – a szerk.).

– *Nemcsak a róka tűnt el azonban, ha jól tudom, Labancz Lilla is múlt.*

– Így van. Nem egyeztek a céljaink, az értékeink, s a gondolkodásunk sem volt hasonló. Egy idő után egy kapcsolatban felülkerekedik az értelem.

Fizel Nikolett

Fotók: Rácz Bea, internet

Nézz bele Danny Blue show-műsorába a JUGYU Klub honlapján: www.jugyuklub.hu

Mesterségük címere: Zene

A szeptember elején Szegeden koncertező The Moog óriási bulit kerített a városba visszatért, illetve a várossal most ismerkedő egyetemistáknak. A koncert után a zenekar frontemberével, Szabó „Tonyo” Tamással beszélgettem.

Öt év nem sok idő egy zenekar történetében, nekik viszont már kijárt az elismerés többek között Amerikában is. Az érdekelt elsősorban, hogy szerintük vajon a külföldi vagy a hazai közönség értékeli jobban a munkájukat. Tonyo elismerte, a külföldi alapvetően lelkesebb az irányzat iránt, amit képviselnek. „Itthon régebben voltak precedensek bekiabálásokra, vagy csak összegyűltek a terem hátuljába a srácok, és csak álltak. Ez Hegyeshalomtól nyugatra nem bevett szokás, szeretnek úgy is táncolni a zenénkre, ha

nem ismernek.” Ennek ellenére azt tapasztalta, egyre inkább szereti őket itthon is a közönség.

A kitűzött célokat firtatva elmondta, nem az volt a fő ok az angol dalszövegek kapcsán, hogy a kinti közönséget meghódítsák, hanem az, hogy zenét csináljanak. „Ez jött természetesen – ami hűlően hangzik –, de ilyen zenét hallgattunk, a miénk is ilyen lett. Ezek a hatások.” Ennek ellenére nem zárja ki a lehetőséget, hogy egyszer talán magyarul énekeljenek.

Az angol dalszövegelés, bárhol is nézzük, bejött nekik, hiszen több híres sorozatban, filmben is csendültek már fel dalaik, a *Vészhely*-zenben vagy a *Greek* c. tinisorozatban. Kérdésemre, mekkora büszkeséggel töltik el őket ezek a sikerek, így felelt:

– Nem ez tölt el bennünket büszkeséggel, hanem az, ha minél több lemezt tudunk csinálni.

Végezetül a jövőről és a tervekről faggattam Tonyót. A viccelődés után („A jövőbeli tervek

között szerepel, hogy Miami-ban legyen mindegyikünknek villája, és hogy néger prostituáltakkal tudjunk jacuzzizni.”) elmondta, csakis a zenével akarnak foglalkozni. „Sok lemezt és koncertet összehozni. Ez a jövő!”

Rézi

Fotó: PartyPonty

„Szerелеmből zenélni”

Bizsu! A szó hallatán egyre többször nem egy ékszerre, hanem a Bijou zenekarra asszociálunk. Nem is csoda, hiszen dalaiknak fülbemászó szövegeik és dallamaik vannak. Gondoljunk csak a Tánc, a Mozdulatlan vagy a Pillangó című számra! Vagy ne is csak gondoljunk, hanem hallgassuk is! A csilingelő hangú énekesnővel, Hártó Szilviával készített interjú olvasása közben indítsunk el egy kis Bijou muzsikát és máris leírhatatlanná válik az összehatás.

– Nemrégiben előrukkoltatok egy akusztikus műsorral, legalábbis a rádióban hallani lehetett egy – ahogy Ti fogalmaztatok – „a szokásoshoz képest is „puhább” koncertet”. Hogy jött ennek az ötlete? A Bijou ezután két műsorral áll ki a színpadra, vagy ez csak egy-szerű alkalom volt?

– A rádiótól kerestek meg minket, kihívásnak tartottuk, és jó lehetőségek, hogy kipróbáljuk a Bijou-t akusztikus köntösben, vendégzenészekkel. Azt szerettük volna, hogy minél kevesebb vendégzenész meghívásával sok-sok új színt vihessünk a muzsikánkba. Volt egy ismerősöm, azóta már jó barátom, Farkas Virág, aki egy egészen fiatal leányzó, csupán 18 éves, és nagyon tehetséges zenész. Ő játszott zongorán, tangóharmonikán és fuvolán. Vendégünk volt még Kondella Krisztián, aki ütőhangszereken játszott, valamint a csókolomos Új Zsuzsi, aki a Derrick című dalunkat énekelte el, mi pedig bizsuzítottunk egy Csókolom nótát, a Dunántúli slágert. Egy hónapunk volt felkészülni, teljesen átírtuk a dalokat, éjszakákba nyúlóan próbáltunk, de megérté. Hihetetlen élmény volt együtt meghallgatni a rádióban a saját koncertünket, és a visszajelzések is biztatóak. Talán mert kicsit érthetőbb, emészthetőbb, könnyedebb, mint az eredeti minimál hangszerelés. Nem leszünk ezentúl akusztikus Bijou, de néha, különlegességgént fellépünk majd ebben a felállásban is. Mindenesetre mindannyiunk számára gyönyörű utazás volt!

– Miért azt mondjátok a Bijou zenéjére, hogy „Hiánypótló kelet-európai retró downtempo”?

– Azért, mert már nem tudunk mit kitalálni. (nevet – szerk.) Annyian szeretnék, ha skatulyába raknánk magunkat, hát időről-időre megpróbálkozunk ezzel a feladattal. Pedig a Bijou az csak egyszerűen Bijou.

„Nem vagyok sem ördög, sem angyal
De remélem hogy előssz élem
Majd felveszem a szép kék kabátom
S így futok majd eléd
Így újra körbejárjuk a várost
És benézünk a felhők mögé
Így keresve a szép régi álmot
Míg elmúlik a varázs
És véget ér a lassú tánc” (Bijou: Tánc)

– Mennyire véletlen az, hogy a Ti számaitek és a Morcheeba számai között sokszor párhuzamot tudok vonni?

– Hmm, szerintem ez nem jellemző, persze a stílus hasonló. Finom, lassú, szövegcentrikus minimál popzene női énekessel... Ezért?

– Tervezitek, hogy külföldön is befussatok? Mennyire nehéz feladat a világsiker elérése?

– Ne viccelj! Fogalmam sincs, milyen nehéz a világsiker elérése, gondolom, iszonyatosan, ezért nem is tervezzük. Jó itthon koncertezni, és szerintem a Bijou-t angyalok (és egy profi koncertszervező) terelgetik az útján, mert kicsit sem görcsölünk, könyökölünk, és mégis működik, sokan ismernek minket, megtalálnak a lehetőségek, és egyre több szeretetet, figyelmet, lehetőséget kapunk.

– Szegeden volt már fellépésetek. Milyen a szegedi közönség? Szerettek a napfény városában zenélni?

– Már kétszer játszottunk Szegeden, és még szeretnénk jönni sokszor! Asztalos Zoli, a dobosunk hódmezővásárhelyi, úgyhogy ő szinte szegedi, és én is egyre inkább itthon érzem magam, nyáron itt nyaraltam, egyre több barátom van, és elárulhatom, hogy nekem most már Szeged szerelem, szó szerint.

– A csodálatos hangokat, amik kijönnek a torokból, örökölted, vagy óriási befektetett energia gyümölcse? Tudatosan készültél az énekesi pályára (énektanár, zeneiskola)?

– Óóó, köszönöm! Távrolról sem vagyok profi. Mindig is énekeltem, utcazenéltem, de képezni a hangom akkor kezdtem el, amikor már bizsuztunk, koncerteztünk. Egyébként meg ilyen, nem tudom, kinek köszönjem!

– Napközben angol tanárnőként, a fellépések estjén énekesnőként állsz ki a hallgatóság elé. Melyik áll hozzád közelebb és miért? Mi történné, ha az egyikről le kellene mondanod?

– Egy nyelviskolában dolgozom Vácon, nagyon szeretek tanítani, így nem szívesen hagynám abba, plusz éhen is halnék. (nevet – szerk.) A dalírást, az éneklést, a koncertezés pedig megtanított alkotni, magamat megvalósítani, és nem utolsó sorban hatalmas buli is. Szerintem nagyon egészséges egyensúlyban áll a kettő egymással, kerek egész így az életem!

– Mi a véleményed arról a megállapításról, hogy Magyarországon zenészként nem lehet megélni?

– Tényleg nem lehet! Most kezdenék siránkozni ezen, de azt gondolom, hogy talán pont emiatt fontos, hogy az ember szerelemből muzsikáljon.

– Milyen terveket szövögtél a zenekar a közeljövőre nézve?

– Szerintem anélkül, hogy tervezgetnénk, megint megtalálnak majd a lehetőségek. Koncertek, nem túl sok, talán havi kettő, nem akarunk a csapból is folyni. Sok vidéki út, új dalok, új kihívások, talán lemez...

Rácz Bea
Fotók: internet

Október 20-án Szegedre érkezik a Bijou! Jó lesz, ha felveszed a szép kék kabátod, és úgy futsz le a **JUGYU Klubba** (Hattyas sor 10.), mert ha már ezt éneklük, akkor adjuk meg a módját! www.jugyuklub.hu

Azok a boldog '90-es évek(!?)

Sokan, sokféleképpen próbálják felidézni a 90-es éveket, és tekintve, hogy ez volt bimbózó fiatalságom kezdő időszaka, gyakran rémlenek fel kellemes vagy kellemetlen emlékek erről az időről, úgy durván 1993-tól kezdve, amikor már megjelenhettem az első általános iskolás sulidiszkóban (szigorúan csak este 9-ig!), egészen az évtized (sőt század, sőt ezred) végéig, amikor azért már lezárult egy örült korszak. Hogy miért nevezem annak? Mert szerintem egy olyan kor sem volt a modern könnyűzene történetében, ahol ennyi, mára már megmosolyogtató stílus, divat és együttes „tombolt”, mint ekkor. Az érem másik oldala viszont, hogy ez a korszak is olyan volt, amikor sok hős született a színpadon. Ezek a mondatok pláne nagyzólosan hangzanak akkor, ha elmondom, hogy mikor a legutóbbi mondatot írtam, szinte csak magyar előadók jutottak eszembe, meg a **Spice Girls**. Igen, ők cikik, nekem legalábbis azok.

Na, de miért is ömlenek a január 1-ig elmúlt évtizedről? Mert megjelent egy hat CD-ből álló válogatás, 97 sláger a '90-es évekből, eredetiben. A válogatás próbál tényleg az lenni, inkább kisebb sikerrel, mint nagyobb, mármint a stílusok szempontjából. Persze zenei tudatlanságom nekem is van, ám (fenntartva előbbi kijelentésem kapcsán ezt a jogot) a listát nézve többféle, kategóriákra is lebontható kérdést tettem fel magamnak – megjegyzem, nem egyedül csak én. Amellett persze, hogy vannak tényleg olyan dalok, amelyeket eltávolítottam a témával kapcsolatban (**Iggy Pop** – *The Passanger*; **UB 40** – *Kingston Town*; **Geri Halliwell** – *Look at me*; **Vanilla Ice** – *Ice Ice Baby*; **Paula Abdul** – *Rush, rush*), ezekből akad a kevesebb. Vannak olyan számok, amelynek előadói éppen séggel lefedik a '90-es évek tortájának bizonyos szeletét, csak hát nem tudni, miért pont ezzel

a dallal kerültek fel az albumra. **MC Hammertől** például mindenkinek a *U Can't touch this* jut még ma is eszébe, a *Pray* maximum a második helyen, nem mellesleg, ha nekem azt mondják, hogy ki éneklé a *Prayt*, gondolkodás nélkül **DJ Bobo-t** vágom rá. Szóval veszélyes. De mondhatnám például a **Chumbawambát** is.

A válogatás próbál tényleg az lenni, inkább kisebb sikerrel, mint nagyobb, mármint a stílusok szempontjából.

A jobb sorsra érdemes, emlékeim szerint skót (ha nem az, akkor bocs) formáció legnagyobb slágere a *Tubthumping*, amely akkor futott, de nagyon, amikor elsős voltam a gimiben, szóval ez lemarad, helyette meg kapjuk az *Amnesiát*, ami hogy úgy mondjam, nem az igazi. Sokakról kérdezhettek, ezek kik. Nekem nem igazán ismerős az **Arrested Development**, **Kim Appleby** (állítólag a brit lista 19-ik helyéig vitte), a **Bass-O-Matic** neve. A dalaik ettől még lehetnek jók, sőt szépek is, de ma már őket is a feledés homálya fedi. Persze óvatosan ezekkel a kijelentésekkel, mert nem tudhatjuk, hogy az EMI gondozásában megjelent korong

egyáltalán kiket akar megszólítani és hol. Mert valóban (és végül itt jön az utolsó kategória) számos előadó van, akik sokunk számára a '90-es éveket jelentették más-más zenei műfajokban. Például ilyen az **Oasis**, a **Guns n' Roses**, **Bon Jovi** néhány dala, vagy a populárisabbak közül **Scooter**, a már említett **Spice Girls**, ellenpontjai, a **Backstreet Boys** vagy az **'N Sync**. Akad néhány egyszámos előadó is, akik azzal az egy számmal sokat tettek az asztalra, és kifejezetten kellemes, '90-es évekbeli hangulatot teremtenek általa (**The Verve** – *Bitter sweet symphony*; **4 Non Blondes** – *What's Going On*; **Soundgarden** – *Black holed sun*).

Csak, mint mondtam, vigyázni ezzel! Mert lehet, hogy a kiadó nagyon az USA-ba szánta ezt az albumot, de hogy ott mi volt a divat ebben az időszakban, azt sajnos nem tudom. Egy biztos, nem a VIVA Deutschlandhoz passzoló kis muzsikát hallgattak odaát. Lehet, hogy egy amerikai 26-30 éves embernek ez a válogatás album az igazi

nostalgia, hiányzók nélkül. Egyébként is tudjuk, egy válogatás album mindig, de mindig szubjektív, soha nem hibátlan.

Boros Tamás
Fotók: internet

Zene

Oasis: Vége?

Liam szerint Noel hamarosan könyörögni fog azért, hogy visszakérülhessen a zenekarba.

Igazából nem csapott képen a meglepetés, amikor meghallottam, hogy a két **Gallagher testvér**, **Noel** és **Liam** útjai kettéválnak, és nem kívánják a közös zenélést folytatni. Csoda, hogy eddig kibírták. Legendásak voltak, igazi Káin és Ábel páros, akikről szinte lehetetlennek hat a feltételezés is, hogy eddig elviselték egymást 1991 óta. Állítólag már egy ideje csak a színpadra léptek fel közösen, de most már az is megszűnni látszik.

Az állandó összeveszések ebben az esetben persze magukban rejtik a közös munka érdekében történő későbbi kibékülések lehetőségét is. A menedzsment legalábbis ezt szeretné, és ezt hangoztatja.

Az ügyben a teljes Gallagher család megszólalt. A végső döntésre jutó Noel nem tűnt túlságosan derűlátónak a jövőt tekintve, állítása szerint az utóbbi időben neki és a családjának fenyegetéseket és megaláztatottságot kellett elviselnie, ami felett a menedzsment és a zenekar többi tagja is úgymond szemet hunytak. Liam szerint Noel hamarosan könyörögni fog azért, hogy visszakérülhessen a zenekarba. Hogy ezt vajon várja-e vagy sem,

kivár-e addig, vagy kifejezetten inspirálni fogja a testvér nélküli állapot, esetleg édes örömmel számol majd vissza, míg nem fivére Canossát jár a bandába való visszakérülés végett, nem tudni.

Ezek után kicsit meglepő az édesanyjuk nyilatkozata, aki szerint a fiúk tulajdonképpen tisztelik és szeretik egymást. Biztos abban, hogy a zenekar rövid „különélés” után folytatni fogja az 1991 óta megszokott működését. Tisztelet és szeretet? Két oldalról is nézhetjük, hogy gondolatainknak kissé keretet adjunk. Az elmúlt 18 év nem a tiszteletről és a szeretetről szólt az Oasis testvérpárja részéről, márpedig még a legnagyobb ellenségeskedésnek is barátsággá kell válnia ennyi év után. Másrészt, ha egy kívülről embernek elmesélném a történetet, biztosan azzal kezdené: 18 év? Ennyit, higgyem el, hogy örök utálatban és a tisztelet szikrája nélkül nem lehet egymás mellett, még kollegiális szinten sem lélni.

Azt már csak én jegyzem meg: ráadásul ilyen jó dalokat gyártva. A többi a jövő dönti el, lehet, hogy ez is csak reklámfogás. Az igazság az, hogy én ezt remélem.

Boros Tamás
Fotó: internet

Detektívregény — kicsit másképp

Volt egyszer egy kisfiú, akit Christopher John Francis Boone-nak hívtak. Ez a kisfiú egy éjjel szemtanúja volt annak, ahogyan szomszédjuk kutyáját vaslával ledöfték. Az esemény hatása alatt elhatározta, Sherlock Holmes módjára kideríti, ki ölhetette meg Wellingtont.

A történet cselekménye, mint látjuk, nem túl bonyolult. Mégis, **Mark Haddon** talált egy olyan csavart, aminek segítségével könyve az egyik legrangosabb angol díjat, a Whitbread Book of the Year Awards díját nyerte el 2003-ban. A könyv sikere lényegében annak köszönhető, hogy elbeszélője nem egy mindennapi, hanem egy autista kisfiú, akit tanára megkért arra, hogy jegyezze le gondolatait a világról és a körülötte történő eseményekről. Ezért van az, hogy Wellington bármennyire is éjjel után szúrja le a gyilkosa, Christopher éppen az után tartózkodik, illetve, hogy ebben a könyvben a fejezet-számokat prímszámokkal jelölik, ami a főhős számára a teljes nyugalmat biztosítja.

Haddon regényének újdonsága, hogy az olvasó is egy autista szemszögéből éli át az eseményeket, s ami a legmeglepőbb: logikusnak találjuk Christopher gondolatmenetét. Valahol bennünk is egy ilyen ember lakozik, mikor elhúzódnunk, ha egy idegen megérint minket;

mikor próbálunk kibúvót találni a másik által fektetett szabályok alól; vagy egész egyszerűen mikor nincs kedvünk felvenni egy ruhadarabot, mert ronda barna színe van.

Azt viszont már kevesebben mondhatjuk el, hogy volt bátorságunk elhatározni, hogy utánajárunk egy olyan ügynek, ami képességeinket és bátorságunkat jócskán meghaladja. Christopher azzal, hogy kimerészkedik az utcára és nyomozást indít a kutya gyilkosságának ügyében, átlépi ezt a határt. A világ pedig kitárul előtte: kalandjai során nemcsak utcája lakóit ismeri meg, hanem a múlt eseményeiben is egyre mélyebbre hatol. Fény derül arra, mi történt halott édesanyjával; miért is csapja rá a szomszéd néni az ajtót; legvégül pedig eléri célját, és megtalálja Wellington gyilkosát. Christopher nyomozása és utazásai során egyetlen dolog jelent számára biztos kapaszkodót: ez pedig a matematika és a fizi-

ka. Persze később megérti, hogy vannak szituációk az életben, mikor már ez sem elegendő. Azt viszont tudja, hogy egy valamit sosem szabad elhagynunk: a céljainkat.

A könyv szerzője egyébként Oxfordban él, és főként gyermeknek ír könyveket. *A kutya különös esete az éjszakában* az első olyan műve, melyet inkább felnőtteknek szánt. A történet hitelességét és realitását még inkább igazolja Haddon életútja, aki évekig dolgozott autisták és fogyatékosok intézetében. Ajánlom mindazoknak, akik egy egyszerre humoros és megrendítő olvasnivalóra vágynak, vagy akik csak egy kellemes kikapcsolódást keresnek az őszi délutánokra.

Mark Haddon: A kutya különös esete az éjszakában, Európa Könyvkiadó, Budapest, 2004

Kliszék Zsuzsa
Fotó: internet

Szereti a tik a meggyet, ketten szeretünk mi egyet

Jókai Mór művészetét méltán tarthatjuk a magyar romantikus prózaírodalom legnagyobb teljesítményeként. Számos író volt rá hatással, többek között Walter Scott, Dumas és Dickens. Írásait a romantika és a népiesség sajátos kettőssége jellemzi. *Sárga rózsá* című kisregénye öregkori művészetének elsőrangú darabja. Realista jegyeket mutat, témáját és alakjait pedig a korabeli paraszti világból meríti, figurái nem nemesemberek, mint például *A kőszefű ember fia*inak főszereplői. A két főhős Decsi Sándor csikósbojtár és Lacza Ferkó gulyásbojtár, akik gyermekkoruktól fogva jó pajtások. Az élet később aztán külön utakra tereli őket, és amikor erős, szép szál legényekké feleseperedve legközelebb találkoznak, egy sárga rózsá lesz az oka annak, hogy többé nem viselnek jó szívvel egymás iránt. Az ember a barátjával nem veszik össze akármin, vagy ha így is történik, sok esetben nem lehet a másira olyan sokáig haragudni, megbocsátunk és kibékülünk. De egészen más a helyzet, ha a szerelemtől van szó. Egy szerelmi háromszög nem szokott sok jóval kecsgetetni, és az azonos neműek, akár nők, akár férfiak, nagyon tudják egymást gyűlölni, mert a szeretett lényt nyilván maguknak akarják. A civódó feleknek eszébe se jut, hogy mi van, ha nem is ér annyit az egész, hagyni kellene inkább, és megőrizni a barátságot. Decsi Sándor szereti

Klárikát, a hortobágyi csaplóros leányt, kinek kertjében gyönyörű sárga rózsá terem, innen is kapta becenevét – Sárga rózsá. A lányka viszontszereti a legényt, adott is a virágból Sándornak, akit aztán egy időre elszóltított a katonaság. A szolgálatból hazatérve a derék fiú összeakad a régi baráttal, Lacza Ferkóval, akinek kalapján egy szép sárga rózsá díszel. Itt, vagyis mindjárt a regény elején kezdődik is a bonyodalom. Sándor számára azonnal világossá válik, hogy Klárika (mivel csak tőle kaphatta Ferkó a virágot) bizony hűtlen volt hozzá. De azért nem tudja nem szeretni Sárga rózsát, fájó szívvel, de elmegy hozzá a hortobágyi kocsmába, a történet során egyszer még hazudik is miatta, hogy megvédje.

Jókai e regényében addigi munkásságához képest meglepő nyíltsággal foglalkozik a szerelmi háromszög problematikájával, és akadnak benne erotikus utalások is. Igaz ugyan, hogy nem kifejezetten vidám az alaptörténet, az író azért nem fukarkodik a szellemes megjegyzésekkel, időnként megmosolyogtatón fogalmaz. Hortobágyi kis mese egyszerű emberekről, mondánivalója pedig örökérvényű, minden korban helytálló és igaz.

Cikk és fotó: Soczó Gabriella

A borongós részletek ereje

Október 6-án Kovács Keve üvegtervező iparművész nyitotta meg a fiatal, ám annál nagyobb tehetséggel megáldott Ricz Géza festőművész Hazafelé c. kiállítását a Belvárosi Kamara Galériában (a Belvárosi mozi épületében). A kiállítás november 2-ig tekinthető meg.

A tárlat megnyitójára talán a vártnál is nagyobb tömeg volt kíváncsi. Levegő az emberhad miatt kevés, hangulatfokozó viszont annál több volt a nagy létszám ellenére is családias légkörű megnyitón – Szokola Vince és Nagy Zoltán gitáron szórakoztatta a megnyitó elején és végén az egybegyűlteket. Kovács Keve lényegre törő szavaival segítségére volt a laikusnak, annak, aki nem volt előtte járatos a festőművész életpályáját, életszemléletét illetően. Megkapónak érezte a képeket szemlélve, hogy az azokon ábrázolt utcarészletek teljes mértékben bejárhatóak, a mi korunk városainak képei. A festmények fényein az utcalámpákat, a reklámlámpákat és az ipari környezet lámpáit vélte felfedezni. A tárlaton nyersen feltűnik az ipari program veleje: acél és beton minden mennyiségben, illúzióktól mentesen egy irracionális, mégis szívhez szóló megjelenítésben. Irracionális, ahogy a formák, textúrák egymásnak feszülnek, szívhez szóló, ahogy ezen éles ellentétek feloldására is törekedett a művész lágy szürkékkel,

meleg barnákkal, egyfajta fátyolos, ködös hangulattal behintve munkáit.

A művész elárulta, a kiállításon szereplő alkotások szűk egy év alatt születtek meg.

A legrégibb januári keltezésű, a legújabb darabon viszont szinte a festékek is alig volt ideje megszáradni. Figurális és faktúra alapú ábrázolás szerepel jelenlegi munkáin, és általánosságban is mindkét műfajban alkot. A vászonra előbb egy alapot visz fel mély, tört barnákkal, sárgákkal, erre fogalmazza később lendületes ecsetvonásokkal, szitanyomásos technikával ill. festékszóróval a finomabb részleteket. Az alkotás fo-

lyamata sosem egy-két napot vesz igénybe nála, és soha nem előre megtervezett, lerögzített a cél – a kialakult látványhoz igazodva, a foltozva reagálva „festi meg magát a mű”.

A tárlat házigazdája végül kívánságát fejezte ki a művésznél, miszerint a borongós hangulatú képek után alkalomadtán megragadhatná a napfény városának derős arcát is. Hogy ez mennyire megvalósítható, kétséges. Mert a képek tükrök. Megmutatkozik benne a hazai, jelenlegi bizonytalan lét minden kétsége, félelme, zaklatottsága. Ricz Géza sajátos, tisztán megfogalmazott állásfoglalását fejezi ki képeivel a kialakult helyzeteket illetően. Mikroperspektívában dolgozik, és beláthatjuk, nincs is többre módja, hisz a jelen politikai helyzet, a mérhetetlen szintű eladósodás, szegénység, hajléktalanság, munkanélküliség nem nyit széles perspektívákat – a művész előtt sem, az ő vásznain sem. A festő életszemlélete annyira megrendíthetetlennek tűnik, és úgy hisz a művészetben, annak őszinte, kertelés nélküli, figyelmet felkelteni képes erejében, hogy valószínűleg nem láthatunk keze alól vidám hangulatú festményeket, míg azok megalkotására valóban oka nem támad. Várhatunk még egy ideig...

Cikk és fotó: Török Rozsi

Római istenek, görög mitológia a Szegedi Nemzeti Színházban

A Szegedi Nemzeti Színház a 2009/2010-es évadát szeptember 25-én kezdte meg Jacques Offenbach híres francia operettjével, az Orfeusz az alvilágban című darabbal. Az alkotás ismert hazai rendezője Iglódi István, aki korábban többször megjelenítette már e művet, a szövegkönyv átdolgozója pedig Pozsgai Zsolt, kortárs szerző volt.

Az operettet – melynek hatalmas sikere lett – eredeti változatban 1858-ban, Párizsban láthatta először a nagydírmű. Hiába esett át az alkotás számtalan változtatáson, átíráson és átdolgozáson az idők alatt, az alaptörténet gyökerei mégis visszanyúlhatnak egészen a görög mitológia korához, szellemiségéhez és kulcsfiguráihoz. Ilyenek a história főszereplői is, mint Orfeusz (László Boldizsár és Bakos-Kiss Gábor) és felesége, Eurydike (Kónya Krisztina és Bucs Anna-mária), akik halandó emberként mitológiai alakokká váltak, valamint az istenek is, akiket ugyan a modern színházi rendezés átültet római környezetbe. A darabban Jupiter (= Zeus, Rácz Tibor), Junó (= Héra, Farkas Andrea) és

Plutó (= Hádész, Gömöri Krisztián és Király Attila) istenekkel találkozhatunk többek között.

Orfeusz és Eurydike életével, megromlott házasságával indul a három felvonásos operett. Halandók, akiknek életébe előszeretettel szeretnek beavatkozni a halhatatlan istenségek. Most Plutó az, akinek megtetszik a szépséges hölgy, s a főistenhez hasonlóan más alakban a földre száll, elcsábítja, majd elrabolja Eurydikét. A líra dalnoka, Orfeusz nem reagál, de a közvélemény hatására segítőivel útnak indul, alászáll az alvilágnak, hogy visszahozza szeretett feleségét.

Mindeközben a mennyben az összes isten értesül Plutó lépéséről, ez leginkább a nőcsábász Jupiter önértzetét bántja. Valamit tennie kell ez ellen, s így kerül ő is a Pokolba. Junó azonban felismeri férje szándékát, s az egész mennyel együtt, az összes anygallal és istennel útnak ered a főisten után. Így a harmadik felvonásban mindenki az alvilág birodalmában találja magát, az élethű

díszletnek és a kiváló színészeknek köszönhetően szinte már-már a néző is ott érezheti magát. A darab tetőpontja itt élesedik ki.

Orfeusz szerelméért énekelt lírai dala az egyetlen, ami meghatja Plutót, az alvilág istenét: visszaadja életét a halandóknak, de csak ha kiállják Jupiter próbáját, amely szerint a földre felvezető úton Orfeusznak nem szabad visszanézni szeretett feleségére, Eurydikére. Az utolsó pillanatok egyikében azonban a halandó hős megszegi az egyezséget...

A modern darabokhoz híven nem marad el a színpadon a „happy end”, és így nem az eredeti görög mitológia szerint ér véget a mű. Mintegy isteni segítségként Junó szívből meghatódik a két halandó szerelmes szomorúságán, és feláldozza unort, isteni halhatatlanságát, hogy megmentse ezzel Orfeusz és Eurydike életét.

Cikk és fotó: Császi Zsüliet

„Honvéd banda szól a Stefáni, szól a Stefánián”

Újra virágzik a szegedi fúvószenekari élet

A rendszerváltás előtti évtizedekben több jelentős fúvósbanda működött Szegeden, ám e régi zenekarok felbomlása után hosszú csend következett. 2000-ben alakult meg a **Fricsay Ferenc Városi Fúvószenekar**, melyet bár több kategóriában is jeles eredménnyel minősítettek az évek során, nem volt különösebb híre a környéken. A 2008-as esztendő hozta el a várva várt fellendülést, s az együttes ettől kezdve sokkal aktívabb szerepet játszik a város és a régió zenei életében. Együttműködik a **Szegedi Majorette Csoporttal**, és fellépett már a szegedi **Pavane Táncegyüttessel** is. Találkozókon vett részt tavaly Csongrádon és Kisteleken, idén Abonyban és Mórahalmon. A szervezés is – lassan, de biztosan – fejlődésnek indult: 2008 őszén megrendezték az első szegedi fúvószenekari találkozót. A siker nem maradt el, a lelkesedés nem lohadt le, így idén, 2009. szeptember 12-én megtartották a második zenekari fesztivált. A banda egyik fagottosaként magam is részt vettem a rendezvényen, amely kellemes, baráti hangulatban telt, és ismét bebizonyította: ilyen élményekért érdemes áldozatokat hozni. Zenekarunk természetesen nagyon sokat köszönhet a két karmesternek, **Soós Péternek** és **Gyimóthi Zoltánnak**, akik hozzáértésükkel segítik és támogatják a csapatot. Megkérdeztem Zoltánt, hogy mi jelenthet nehézséget egy fúvószenekar életében:

„Ez fúvószenekar-függő. Vannak olyan zenekarok, települések, ahol az a fő gond, hogy nincs hangszerpark (pl. kisebb falvakban), másutt nincs elég ember. Nálunk (Szegeden) az a fő probléma, hogy a társaság nagy része már felnőtt, dolgozó

ember, valamint vannak nem szegediek is, ezért nagyon nehéz azt a heti 1 próbát hatékonyan megoldani.

Ezért kellene minél erősebb utánpótlás-nevelés, de legnagyobb bánatomra Szegeden nincsen utánpótlás-fúvószenekar, ami egy óriási hátrány a zenekar életében.”

Ennek ellenére együttesünk a találkozón nem maradt szégyenben, hallatszódott, hogy bár amatőrök vagyunk, sok energiát fektettünk a felkészülésbe.

Vendégzenekaraink voltak: az **Abonyi Fúvószenekar** és **Mazsorett**

pedig más-más indulókkal szórakoztattuk a kíváncsi járókelőket. No, persze nem egyszerre szóltak a különböző zenék, a bandák egyenként meneteltek és zenéltek a pomponozó, botpörgető mazsorették mögött. A Széchenyi

Csoport Csáki Kálmán vezényletével, a kisteleki **Id. Vándor Rudolf Fúvószenekar** és **Városi Mazsorett Csoport**, karmesterük Czírok Zoltán és a Vastag István vezette **Mórahalmi Fúvószenekar**. Az időjárás a kezünkre játszott. Mivel hét ágra sütött a nap, a rendezvény utcai parádéval kezdődött délután fél négykor. Játsoztunk közös számokat, menetelés közben

tértől a Kárász utcán át az Aradi vértanúk teréig tartott a menet. Mindezt délután öt órakor az SZTE Ságvári Endre Általános Iskola tornatermében tartott koncert követte. Itt egy-két indulótól eltekintve különféle komoly- és könnyűzenei számok váltották egymást, a közönség hallhatott többek között ABBA és Boney M. válogatást, filmzenéket és kedvelt fúvószenekari klasszikusokat (mint például a *Kis magyar rapszódia*). Az abonyi és kisteleki együttesek játéka nagy részét látványos mazsorett-tánc kísért. Amire szomorúan kell visszaemlékeznünk, az az, hogy közel sem volt teltház, holott zenekarunk lelkes tagjai sok-sok szórólapot osztottak szét, és plakátokat helyeztek el a város különböző pontjain.

Az összejövetelt közös vacsora és egy jó kis buli zárta a Kék Csillag Étteremben.

Soczó Gabriella

Fotók: Martinovits Eszter

Mitől népszerűek a „drogos” filmek?

Fehér poros mozivászon

Trainspotting, *Requiem egy álomért*, *Candy*. Talán a három legismertebb és legjobban sikerült filmet soroltam fel, amelyek a drogokultusz misztikumát mutatják be. Mindegyik egyedi alkotás, elvont, megrendítő darab. Nem ismerek olyan embert, aki az egyiket ne látta volna, vagy hallásból ne ismerné, noha súrolják a művészfilmek határát. Súrolják, mert igazából gondolkodóba esek, ha meg kellene fogalmazni, milyen kategóriába is soroljam őket. „Hollywood-i tömegfilmnek” egyáltalán nem nevezhetők, mégis gyakran az „alpnak tekintjük” kategóriába soroljuk őket. Egy bizonyos, igen szélsőséges témát dolgoznak fel sokféle körítéssel, de mégis a drog körül forog minden, mégsem rétegfilmek. Teljesen egyedi eszközök hevernek a rendező széke előtt, ezek azok a produkciók, amelyekben bármilyen lehetséges. Távol állnak a mesétől, mégis a drog keltette illúziók a mesék képtelenségéig hatolnak. A film cselekményét gyakran nem kell érteni, gyakran zavaros, mégis bőven elég, ha merésznek, zseniesek, ütősek és találóak a „be-tépett” jelenetek. Na, persze elengedhetetlen egy teáskanálnyi szürrealizmus és egy vakcinányi megrázó képsor is.

Önálló műfajjá lettek. Hisz az említett három alkotást egész sorral kibővíthetem: *Egy kosaras naplója*, *Betépve*, *Utolsó belövés*, *Nyomás!*, *A por*, *Traffic*, *Félelem és reszketés Las Vegasban*. Mind különös dimenziót tárnak elélnk. Valamiféle eg-

zotikumot. Remélhetőleg a nézők többsége még nem jutott el – és nem is fog – a kokain, a heroin, az amfetamin fogyasztásáig, ezért aztán igencsak kíváncsian követjük az események fonálát (már ha az nem csupán egy végláthatatlan maszlag). Akár milyen furcsán is hangzik, de bizony kíváncsiak vagyunk arra, miként hatnak a drogok,

milyen a hatásukat átélni, és hová vezetnek. A drog az igazi tiltott gyümölcs. Nem csupán, mert „azt mondják”, hanem mert félelmetes lehet. A rendezők, akiknek mindenképpen némi morbid és jó értelemben vett beteg aggyal kell rendelkezniük, kihívásnak tekinthetik ezt a témát. Kultuszra támaszkodni hasznos, mert a nézők csodálják, rajonganak érte. Meg kell jeleníteniük a számunkra láthatatlant, mert nem tudjuk, mit lát egy bedrogozott fiatal. Szóval a hallucináció megragadása a rendező nagy feladata, aminek alapvető lényege a „nemlétezés”. Márpedig a drogosok világa igen is és nagyon is létezik. Ezért is kapnak külön műfajt a filmek között... Sokan úgy vélik, főként a *Candy*-nél és *Requiem egy álomért* esetében, hogy a filmeknek a másik nagy küldetése a tanítás. „Látod, ezért ne drogozz, mert lerohadhat a karod!” Vajon be akarják-e bizonyítani ezek a történetek, hogy mennyire hülyeség kipróbálni a szereket, vagy éppen csak a „szükséges” velejáró következményeket teszik be a filmbe? Szerintem az utóbbi: egyszerűen így lesznek hitelesek, egyszerűen ezért nézik meg őket.

Csatlós Hanna
Fotó: internet

Két szerető

Ízelítő a felnőttkor sűrűjéből

Ha megkérdeznének, milyen nyomot hagyott bennem James Gray (Az éjszakai urai, A bűn állomásai) legújabb filmje, a következő felelném: Ha színt kellene mondjak, szürke; ha érzelmeket, szorongás; ha illatot, akkor a téli hideg nyirkos szaga; ha hangot, akkor az elfojtott csendet választanám. Számomra ezt nyújtotta Joaquin Phoenix búcsualakítása, a Két szerető (Two Lovers).

Már a kezdő jelenet szétrombolja azt az illúziókat, hogy ma este valami romantikus filmet sikerült választanunk. A helyszín egy tengerparti stég, ahol éppen az öngyilkosságra készülő Leonardot (Joaquin Phoenix) próbálják kimenteni a jeges téli vízből. Mint később megtudjuk, a 30 felé járó, depresszív férfi nem első öngyilkossági kísérletének voltunk szemtanúi. Leonard egy súlyos szerelmi csalódást követően a szülei házába tért vissza, ahol azóta az édesanyja (Isabella Rossellini) folyamatos ellenőrzése, és az apja (Moni Moshonov) vágyainak kényszerű teljesítése alatt áll. Ekkor csap be hirtelen életébe az a két nő, akik egyszerre forgatják fel érzelmi életét. A probléma leginkább mégis abban áll, hogy a kör sehol nem zárul be: Leonardot a bar-na és hűséges, de kevésbé szenvedélyes Sandra (Vinessa Shaw) szereti, míg az ő vágyait inkább a szőke és kicsapongó Michelle (Gwyneth Paltrow) tudná beteljesíteni, aki pedig éppen a sznob, nős és negyvenes szeretőjéért rajong. Mit lehet kihozni egy ilyen szereposztásból? Félreértelmezett jelek, érzelmek és szituációk

sorát, kamaszkorunk szerelmi csalódásainak újra-élését, azzal a különbséggel, hogy megértjük, ezt az érzést felnőttként sokkal súlyosabb következményekkel élhetjük át. A film szereplőinek esetlen szorongása egyszerűen ráncragad, és ezután nem tudunk szabadulni tőle. Már csak azért sem, mert a film egyes humoros jelenetei ellenére is végtelenül pesszimista, végkifejlete pedig azt sugallja, ha az életet választjuk, együtt a megalkuvás és a belenyugvás mellett is döntünk.

Az egyébként Arany Pálma jelölést kapott film egyetlen pozitívumaként a színészek fantasztikus játékát tudnám kiemelni. Bár Gwyneth Paltrowtól nem szokatlan az érzelmeiktől mentes karakter megformálása (ld. Szép remények),

mégis újat tud nyújtani Michelle szerepében. Ami pedig az egyes hírek szerint búcsúzó Joaquin Phoenixet illeti, talán túl jól is alakítja ezt a szerepet ahhoz, hogy elhiggyük, tényleg minden a legnagyobb rendben van körülötte.

A filmet ajánlom mindenkinek, aki kedveli az enyhén borongós hangulatú, melankolikus filmeket, és aki szereti negatív oldalról értékelni az élet örömeit. És

végül nem ajánlom azoknak a társaknak, akik nem láttak még James Gray filmet, és akiknek nincs kedve egy öngyilkosjelölt vergődésért végignézni két órán keresztül.

Klisköz Zsuzsi
Fotó: internet

A film szereplőinek esetlen szorongása egyszerűen ráncragad, és ezután nem tudunk szabadulni tőle.

Bob herceg, 1972.

Bob herceg, az operettfilm

A régi magyar filmek híresei a vicces helyzetkomikumok halmozásáról, és ez alól az 1972-ben készült film nyitóképei sem kivételek. György herceg (Nagy Gábor) éjszakánként mint Bob úrfi járja a londoni utcákat, ahol származását eltitkolva borzolja a polgárok kedélyeit társai-val együtt. Bob úrfit álruhás kalandjaira hű nevelője is elkíséri, aki nemcsak a palota falain kívül, hanem az illemnek megfelelően a királyi udvartartásban is nevelője és vigyázója a hercegnek. György herceg éjszakai „kirándulásairól” csak kevesen tudnak a királyi udvarban, de épp elegendő ahhoz, hogy legyen mindig valaki, aki fedezi az ifjú trónörökös.

A film két nap eseményeit dolgozza fel. Az angol király lemond trónjáról, így fia, György herceg öröklő meg azt. Ám a trón nem jár magában, az ifjú – 20 éves – hercegnek feleséget és ezzel együtt leendő királynőt is kell választania maga mellé. Az anyakirálynő (Bánki Zsuzsa) – mint minden anya – persze tudja, mi a legjobb a fiának, és az udvartól már ki is jelölte Viktória hercegnőt (Tordai Teri) fia feleségének. György herceg

azonban Bob úrfiként beleszeretett a szegény Tom apó (Páger Antal) gyönyörű leányába, Annie-ba (Szerencsi Éva). A szép Annie kegyeiért azonban nemcsak Bob úrfi, hanem a gazdag, ám annál rosszabb természetű borbély is küzd. Bob úrfi már többször megakadályozta a borbély és Annie érdekesküvőjét, mert a borbély a Tom apónak adott kölcsönöért cserébe nem pénz, hanem Annie-t követeli magának. Szegény apó eleinte enged is a követelésnek, ám az utolsó pillanatban visszautasítja a borbélyt, ezzel viszont elveszíti a házát.

Eközben a palotában is zajlik az élet. Az egész udvar az ifjú György megkoronázására készülődik. Udvarmester, hopmester, díszőrség, táncosok, mindenki az esküvői és a koronázási ünnepségre

készül, próbál, gyakorol. Időközben Annie is megjelenik a királynő előtt, hogy segítségét kérje az igazságtalan házassági ajánlattal kapcsolatban,

de végül elutasító ítélet hangzik el.

A szerelem ennek ellenére végül minden társadalmi akadályt legyőz, és az anyakirálynő is ráébred, hogy hőn szeretett fiának nem akarja azt a boldogtalan házassági kapcsolatot, amilyenben

ő élt Edward királlyal. A záró képsorok egy kicsit giccesre sikeredtek, de a mese azért mese, hogy „happy end”-del végződjön, és mindenki boldogan éljen, míg meg nem hal.

A film, amely egy színházi darabot – operettet – dolgozott át filmvászonra, amolyan hőskori musicalnek is tekinthető, mert a benne szereplő dalok a mai fül számára is kellemesek, dallamosak. A filmtechnika egyébként Magyarországon a '70-es években még nem volt annyira fejlett, így az énekes részeknél a szemfüles néző észreveheti, hogy a hang nem a képsorokkal együtt lett felvéve, hanem külön vágták össze őket, ám ettől a film mit sem veszít értékéből, élvezhetőségéből.

Kiss Kriszti
Fotó: internet

A film, amely egy színházi darabot – operettet – dolgozott át filmvászonra, amolyan hőskori musicalnek is tekinthető...

Álom luxuskivitelben

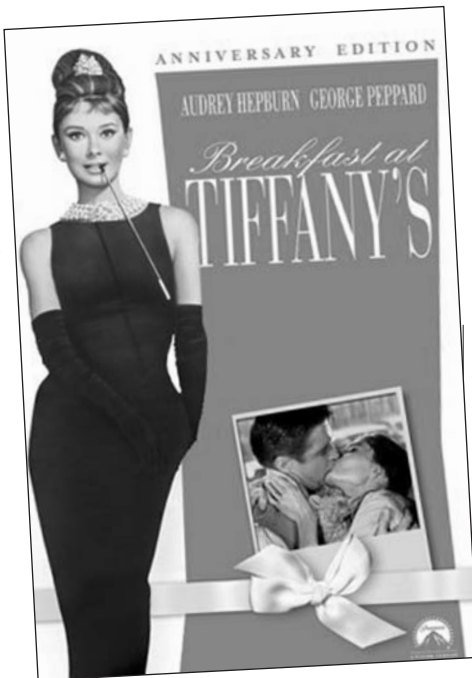
Audrey Hepburne legnépszerűbb reggelije

Audrey Hepburne egyik legemlékezetesebb főszerepe Holly Golightly alakja volt a *Breakfast at Tiffany's*-s (magyarul: *Álom luxuskivitelben*) című filmben. Egy 1958-as **Truman Capote** novella alapján készült romantikus vígjátékot 1961-ben mutatták be **Blake Edwards** rendezésében. A férfi főszerepet, Paul Várjakot, **George Peppard** játszotta.

Holly szerepét először **Marilyn Monroe**-nak, majd **Kim Novak**nak ajánlották fel. Ekkor még a rendező **John Frankheimer** volt. Mindkét színésznő visszautasította a felkérést, mondván: nem tenne jót az imázsuknak. Hepburne viszont pontosan a váltás miatt fogadta el a kockázatos szerepet: ki akart lépni a bájos és ártatlan gyereklány skatulyájából. Ehhez a karakterváltáshoz Audrey egy biztos kezű rendezőt akart, ragaszkodott hozzá, hogy Frankheimer helyett mást szerződtessenek. Így került a képbe Blake Edwards.

A film elején Holly hasonló, mint a színésznő eddigi karakterei, azonban a sztori végére jelleme átalakul, naivitása eltűnik, és egy fellegekéből leszállt, hétköznapi boldogságot kereső nővé válik. **George Axelrod** forgatókönyvíró kissé átalakította a karaktert az irodalmi mű Hollyjához képest, és a cenzúrára való tekintettel képernyőbaráttá tette a történetet. Erősen finomítottak a nyelvezeten, új mellékszereplőként behozták Paul férjezett szeretőjét, Mag

Wildwood modell jelentőségét pedig csökkentették. Eltűntették a Holly biszexualitására utaló motívumokat, de a legnagyobb változtatást

a film végén alkalmazták: tipikus hollywoodi happy enddel zárták a történetet a novella nyitott befejezésével szemben.

A forgatás 1960. október 9-én kezdődött, és december 21-én fejeződött be. A bő két hónapos munka folyamán a kezdeti vitáktól eltekintve Hepburne és Edwards között nem volt konfliktus, gördülékenyen tudtak együtt dolgozni; Holly alakja pedig pont olyan lett, amilyennek Edwards vászonra álmódta.

A zeneszerző, **Henry Mancini** direkt Audrey-nak komponálta a *Moon river* című dalt, amelyet a színésznő elő is ad a filmben. Az ablakban ülve énekel, Paul pedig a tűzlétráról figyeli a nőt. A dal azóta örökzöld slágerré vált és Oscar-díjat kapott, noha a próbavetítés után ki akarták vágni a végleges verzióból. Hepburne ragaszkodása és makacssága mentette meg. Azóta többen is feldolgozták, de Mancini szerint senki nem tudta soha úgy elénekelni, mint Audrey.

Később a színésznő is azt nyilatkozta, hogy tévedés volt ráosztani Holly szerepét, ennek ellenére a *Süddeutsche Zeitung* kritikusa szerint: „Audrey Hepburn a legvarázslatosabb szereposztásbeli tévedés, ami csak elképzelhető.”

Szandra
Fotó: internet

Hitvallók és ügynökök

Hitvallók és ügynökök

A Belvárosi Mozi Balázs Béla termébe járni kevés művészlélek kiváltsága. Személy szerint én pont emiatt szeretem. Mivel itt mélyebb értelmű, komolyabb tartalmú alkotásokat vetítenek, mint a nagyobb mozikban, általában csupán három vagy négy ember ül a kényelmes bársonyos fotelekben. A filmünnep alkalmával **Kabay Barna** és **Petényi Katalin** 93 perces dokumentumfilmjét, a *Hitvallók és ügynökök* című mesterművet lehetett megtekinteni, mely a történelmi egyházak, s ezek közül is kiemelten a Katolikus Egyház kommunista éra alatti üldöztetéséről ad megrendítő, igaz képet. „Magyarországon elmaradt a társadalom tisztességes önvizsgálata, de sajnos az Egyházé is, pedig ahhoz, hogy újra tudjon indulni, szükség van a teljes megtisztulásra, a múlttal való szembenézésre” – kezdődik a film **Várszegi Asztrik** pannonhalmi apát szavaival. A műben olyan üldöztetéseket átélt papok szólalnak meg, mint például **Lénárd Ödön atya**, a kommunista diktatúra mártírja, aki Magyarországon a leghosszabb ideig, tizenkilenc évig raboskodott tevékenyen megélt katolikus hite miatt. A film hűen mutatja be a szerzetesrendek feloszlását, a szerzetesek és a világi papság internálását, börtönbe zárását, s azt, hogy a megfélemlítés

hatására hogyan sikerült az ÁVH-nak a papi és szerzetesi körökben is informátorokat szerveznie.

Egyszer minden hős elbukik, minden Herkules, mindig a legfontosabb pillanatban. Mert a parányi hitetlenség adja a bebábozódást: ez fakaszt forrást és reményt. Mondják Jézusról is, de én nem hiszem, mert ott a fény öleli a sötétséget. A templom engem mindig megnyugtatót, akkor szeretem, amikor csend van, és csak az imádkozó lelkek szuszogása hallik.

Egy fontos dolog van, olyan az élet, mint a tánc. A zene egyből adott, csak a lépéseknek kell, hogy egyezzenek a dallammal. Mindennek rendeltetett ideje van. Ez nem eleve elrendelés, csak annyi, hogy a hóvirág télen nyílik, s a szabadságnak is ki lett szabva a története.

Mert a harmadnap az harmadnap. Az Egyház pedig mindig térden állva a legerősebb. Édesanyánk. Amikor pedig az édesanyánk beteg, megpróbálunk segíteni. Ő pedig szépen lassan megújul, megtisztul. Summa summarum, a filmet mindenképpen érdemes megnézni.

Noika
Fotó: internet

Filmajánló

Az időutazó felesége

Rendezte: **Robert Schwentke**

Szereplők: **Rachel McAdams, Eric Barna**

Amerikai romantikus dráma

Várható filmsiker

A lány hat évesen találkozott a harminc éves férfival. Amikor összeházasodtak, a nő már huszonkét éves volt, de a férfi még mindig csak harminc. A férfi nem tudja leküzdeni különös genetikai hibáját, melynek köszönhetően bármelyik pillanatban eltűnik saját korából, és a legkülönbözőbb korokban, helyeken találja magát, ahonnan valahogyan mégis mindig visszasodródik a maga életébe.

Sorsának egyetlen biztos állomása a nő, akihez újra és újra visszatér, akivel öregén, és fiatalon is kiolthatatlan a szerelmük, bármikor legyen is a találkozás pillanata.

Van azonban néhány dolog, amely befektetési az idilli visszatéréseket. A pár nem tudhatja, hogy közös gyermekük örökölte-e apja nem hétköznapi tulajdonságát, és azt sem fejthetik meg, hogy mikor jön el számukra a halál pillanata, hiszen egy biztos: a férfit már mindketten látták lőtt sebével, holtan fekvve.

Kommentár

Kovács Andor

Élet a focin túl

Egy februári délelőttön, útban az ausztriai Obertauern lankás lejtői felé fejtette ki a kocsi-ban mellettem ülő tesitanár barátom, miért nem szereti kifejezetten az átlagos sport-újságokat. „A felében csak a fociról van szó, a másik felébe tömörítik bele az összes többi sportágat” – hangzott valahogy így a véleménye. Ezen akkor kissé meglepődtem, hiszen ha valakitől, hát tőle azt vártam volna, hogy bolondul a sportújságokért, és reggel csipás szemmel az az első dolga, hogy beszerezze a friss Nemzeti Sportot – ahogy tesszük ezt, úgy gondolom, elég sokan. Be kellett azonban látnom: van valami igazság abban, amit mondott.

Annál is inkább, mert az utóbbi egy-két hónapban valóságos fociláz tört ki határokon innen, sőt talán túl is, amely egyrészt a felnőtt válogatott sorsdöntő meccseinek, a Loki BL-szereplésének, és az U20-as VB-n való magyar részvételnek volt betudható. Más kérdés, hogy ez a szám szerint öt meccs öt vereséget jelentett – legalábbis e sorok megírásakor, a Lyon elleni találkozó másnapján. Maradva a számok világában, az ősszel a Puskás Stadionban sorra kerülő, illetve megrendezett öt nemzetközi mérkőzésre uszva 210 000 jegyet és bérletet adtak el, ami híven tükrözi a fenti állítást. Óriási felhajtás volt tehát a hazai labdarúgás terén, így ha az eredményességről nem is, erről biztosan emlékezetes marad 2009 futballtavasza.

És miközben a Debreceni VSC BL meccseire járás egyenlővé vált a divatszurkolás legmagasabb szintjével, a csapat körüli marketing-lehetőségek pedig soha nem látott méreteket öltöttek, természetes, hogy azért más sportágakban sem állt le az élet. Itt van már Kiss Balázs birkózó példája, aki 18 év után szerezte meg a magyar birkózó-sport újabb világbajnoki aranyérmét a dániai Herningben. A sort lehetne folytatni a többi egyéni és számos csapatsportággal is, és persze nem csak az egészségesekkel, hanem a fogyatékkal élőkkel is.

Béres Dezső paralimpikon (a vele készült interjú a 2008. novemberi számban) és szege-di fogyatékkal élő társainak kemény, kitartó munkája jó példa arra, mennyi erőfeszítés rejlik a parasportban is, milyen hosszú és fáradtságos út vezet az eredményekig. Az ülőöröplabda – a bocsázáshoz hasonlóan – egy olyan sport, amelyet mozgássérült emberek is űzhetnek, ráadásul vegyes csapatokban. Így eltűnnek a mindennapi életben meglévő különbségek, és a játékosok egyenlő küzdelemben vesznek részt – miközben jól is érzik magukat. S valószínűleg nem is tudtunk róla eddig, de például a szegedi Ülőbikák rangos megmérettetésekben is részt vettek már, nem is rossz eredményekkel. És hogy ezekről nem, vagy alig értesülünk, végül is nem a mi hibánk. Hiszen mindenki abból él, amit a média „elétesz”. Márpedig ez nem attól függ, melyik sportban mekkora a teljesítmény, a befektetett munka, hanem többek között attól, melyik sportág tud ki-vinni az egykori Népstadionba egymás után több tízezer szurkolót, és a TV elé ültetni emberek millióit. Ez a sportág pedig nem más, mint az, mely a sportújságok terjedelmének felét elfoglalja.

Sport és egészség

Mielőtt nekikezdenél...

Általános hiba manapság az emberek körében (és nemcsak a sportban), hogy a legtöbben sokszor in medias res kezdenek hozzá dolgokhoz. Azonban az efféle türelmetlenséggel, „azonnal akarok mindent” hozzáállással maximum testi-lelki sérülésekkel lesznek gazdagabbak, és – főleg a kezdők esetében – egy életre megutálják az adott sportágat.

Ha valaki még sosem készített hortobágyi palacsintát, az nem fog minden otthon talált hozzávalót összedobálni és odaégetni, hanem felkészül. Ha még sosem sportoltál intenzíven, vagy csak újítani szeretnél, nem árt, ha pár dolognak utána jársz, mielőtt belekezel.

1. Tényleg ezt akarom csinálni?

Önismeret nélkül nehezen fogsz boldogulni a kalóriák, mozdulatok, izomcsoportok, kilométerek világában. Hiába szeretnél úszni járni, ha egyszer allergiás vagy a klóros vízre. Hiába jár az összes barátodd Szandi-aerobicra, ha ki nem állhatod a tömegben izzadást. Hiába imárod a balettet, ha még a talajt sem tudod lehajolva megérinteni... Szeged nagyváros, rengeteg lehetőséggel, ingyenes egyetemi kurzusokkal – megéri utánajárni és kipróbálni magad valami másban.

2. Helyszín, időpont

Ha már megvan, hogy mit szeretnél csinálni, nem árt bevetni az internet vagy egy kedves ismerős segítségét a „Hol?” kérdéskörben. Vannak táncanfolyamok, fitnessz-órák tucatjával, érdemes megnézni, hol kaphatsz diákkedvezményt, illetve meghallgatni pár véleményt az adott helyről. A másik fontos dolog pedig a sport beiktatása a mindennapjaidba. Úgy oszd be az idődet, hogy nyugodtan be tudj melegíteni, átöltözni, utazni, pihenni, hogy ne az időhiány miatt morzsolódj le, ha már egyszer belekezdted.

3. Felszerelés, eszközök

Nem túl jó tanács egy egyetemistának az, hogy vásároljon 3-4 féléle sportcipőt sportágaknak megfelelően... De ha tudod, hogy valamit sokat, sokszor és sokáig csinál, akkor érdemes beruházni egy jól kialakított, kényelmes, strapabíró cuccra. Nem is gondolnád, mekkora károkat

Ha még sosem sportoltál intenzíven, nem árt, ha pár dolognak utána jársz, mielőtt belekezel.

okozhatsz magadnak pl. amikor utcai cipőben rendszeresen kocogni jársz. Eldeformálódhat a talpazatod, és ezzel együtt megjelennek az ízületi problémák is.

4. Sérülések

Nem árt annak sem utánajárni, hogy hón áhított sportágad milyen veszélyeket rejt magában. A Te felelősséged, hogy kellő információval rendelkezz erről, természetesen a legjobb, ha szakembert vagy az edzőt kérdezed. Kisebbségi nagyobb balesetek bárkivel előfordulhatnak, de felkészültséggel ezek sok esetben megelőzhetőek. Az egyik fő probléma a bemelegítés hiánya szokott lenni, pedig a húzódások és bizonyos fokig az izomláz is elkerülhető lenne a nyújtásokkal, mobilizálással. De visszakanyarodva a felszerelésekhez, ha kell, húzz bukósisakot, térdvédőt stb., mert még a legbátrabbak védőangyalai is vesznek ki néha szabadságot.

Nem baj, ha kezdő vagy valamiben, hiszen minden út az első lépéssel kezdődik. De az már baj, ha át akarsz néhány lépcsőfokot ugrani, mert nem fogsz feljutni sehova, csak maximum leesni... Információs társadalmunk percenként ellát a kellő tudással, csak ki kell használni a lehetőségeket! www.sport.u-szeged.hu

Zámbó Eszter
Fotó: internet

Alapsomagban fogható! Hangolj ráunk!

TISZA **part** TELEVÍZIÓ

Non-Stop ifjúsági műsor

Rólad szól! Hát nem látod?

www.tiszapart.hu

Sport az esélyegyenlőségért

Beszélgetés Csíkos Gáborral, a Csakazért SE ülőröplabdacsapat játékosával

– *Mióta létezik ez a sport, és mikor vált népszerűvé Magyarországon?*

– Az ülőröplabda mai szabályai fokozatosan fejlődtek ki. Legelőször rehabilitációs céllal játszották a 2. világháború sérültjei, majd később az '50-es években már országok csapatai közös bajnokságban mérkőztek meg egymással. 1960 óta szerepel paralimpiai sportágként, a mai szabályok szerint 1980 óta játsszák. A Magyarországon is viszonylag hamar népszerűvé vált sportág hazai szabályait Nádas Pál dolgozta ki.

– *Mit kell tudni a szabályokról és a bajnokságról, miben különbözik az ülőröplabda az "eredetitől"?*

– Kisebb pályán (egy térfél 5x6 méter) és kisebb hálómagasságon (nők 105, férfiak 115 cm) úszik a sportot. A játékot a földön ülve, csúszva, mozogva játsszák, a labda megjátászásánál a fenéknek a földre érintkeznie kell. A nyitást lehet blokkolni és támadni is. Egyéb tekintetben a játék megegyezik a röplabda szabályaival, de sokkal gyorsabb és mozgalmasabb. A játékosok általában térdvédőt és csúszkát (vastagabb melegítő alsó, ami jól csúszik) használnak; a lényeg hogy a mozgásukat a földön segítse.

– *Mit kell tudni a csapat tagjairól?*

– Csapatunkban jelenleg öt mozgássérült és hét egészséges ember játszik. A pályán ennek természetesen nincs jelentősége, hiszen ott a mozgás a lényeg. A szabályok lehetővé teszik, hogy férfiak és nők egy csapatban játsszanak, ezért nálunk lányok is lehetnek tagok.

– *A Csakazért SE 2004-ben alakult. Mennyit változott az egyesület az évek során?*

– Nagyon szeretnénk, ha minél több mozgássérült próbálná ki velünk ezt a játékot, hiszen ez az egyesület egyik célja. Kezdetben tíz játékosal indultunk, mostanra több mint húsz ember fordult meg nálunk játékosként vagy edzésen. Korlátozottak a lehetőségeink, de évente legalább 2-3 rangos tornán részt veszünk, és idén már harmadik alkalommal rendeztük meg a Verba László Emlékturnát, amely Közép-Európa egyik legrangosabb ülőröplabda eseményévé nőtte ki magát.

– *Nemrég Angliában jártatok. Mi volt az utazás célja, milyen tapasztalatokkal gazdagodtatok kint?*

– Egy baráti meghívásnak tettünk eleget, amely egyben egy 2012-es paralimpiai felkészülési torna is volt. Tíz csapatot hívtak meg, köztük paralimpikonokat is. Erős mezőnyben végül a harmadik helyen végeztünk, ami az egyesület eddigi legnagyobb sikerének számít. Sok tapasztalatra tettünk szert a szervezéssel és az utánpótlás nevelésével kapcsolatban is, de számos új rehabilitációs és egyéb tudományos felmérésekkel is megismerkedtünk.

– *A sport és ezen belül a csapatjáték célja a képességek fejlesztése, a kikapcsolódás, a közösséghez tartozás és így tovább. Mi az, amiben az ülőröplabda többet nyújt?*

– Az ülőröplabda egy sport, ami magas szinten nagyon szórakoztató és színvonalas. A játékosaink előtt nyitva áll a lehetőség, hogy akár válogatottunk tagjaiként EB-n, VB-n vagy paralimpián szerepelhessenek, az odavezető út azonban fájdalmas, de egyben örömteli is. Cél és utat is mutatunk egyben, egy lehetőséget, ami elérhető kitaró munkával. És ami talán ennél is fontosabb, olyan közegben tehetik mindezt, ahol tényleg az egyén értékei a legfontosabbak.

– *Mik a tapasztalatok, mennyire segít a társadalmi tolerancia javításában ez a sport?*

– Más országokban a sportolók nemzeti hősök, munkájukat, eredményeiket mindenki elismeri. Magyarországon sajnos kicsit más az értékrend, de úgy gondolom, a legfontosabb, hogy az egyén megtalálja magát a sportban, és ha ez sikerül, ezt a magánéletében is kama-

toztatni tudja. Önbizalmat szerez és nem utolsósorban barátokat, akik elismerik tetteit.

– *A csapat tagjainak hozzáállását mennyire formálja?*

– Nálunk mindenki egyforma hittel és lelkesedéssel jár edzésre, és a sporton kívül is barátok vagyunk. Azt gondolom, ez máshogy nem is menne. Bárkit szívesen fogadunk, segítünk neki mindenben, és örömmel vesszük, ha itt ragad közöttünk.

– *Ha valaki szívesen kipróbálná az ülőröplabdát, vagy csak megnézne egy mérkőzést, hol és mikor teheti ezt meg?*

– Hetente kétszer edzünk (kedden és csütörtökön) a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Boldogasszony sugáru térségi gyakorló általános iskolájában, este fél 8-tól. Mérkőzéseink október 31-én lesznek szintén itt. Rengeteg rendezvényen vagyunk még ezen kívül jelen, ahol propagáljuk a sportágat – ezekre is mindenkit szeretettel várunk.

A csapat elérhetőségei:

Régi weblapunk: www.ulobikak.atw.hu

Telefonszámok: 30/406-63-46 vagy 20/428-68-46

Zámbó Eszter
Fotók: internet

Névjegy

Név: Csíkos Gábor

Becenév: „Edző Gabesz bá”

Születési idő: 1973. 03. 05.

Sportágak: röplabda (kétszeres bajnok, ötszörös magyar kupa győztes), ülőröplabda

Csapatok: HPQ Szeged, Csakazért SE Ülőbikák, magyar ülőröplabda-válogatott (másodadózó)

Poszt: szélső ütő

Mottó: „Attól fogadj el tanácsot, aki onnan jön, ahová te tartasz.”

Biciklisek, figyelem! KRESZ-módosítás!

Idén őszől változik a Közúti Rendelkezők Egységes Szabályozása, azaz a KRESZ. A változásokat részben a kerékpárosok védelmében hozzák, így például az autósoknak elsőbbséget kell majd adniuk kanyarodáskor a bringázók részére, a járdákra festett kerékpárutakon pedig a gyalogosok nem akadályozhatják őket. A jövőben nem lesz kötelező a kerékpárút használata a köztutak mentén ott, ahol csak az egyik oldalon van kerékpárút. A módosított KRESZ-ben megjelenik egy új fogalom, a „nyitott kerékpársáv”. Ez egy jellemzően szaggatott vonallal jelölt sáv lesz az úton. Lényege az,

hogy nem választja el kötelezően egymástól a kerékpárosokat és az autósokat, tulajdonképpen egy egyirányú nyitott sáv, amit használhatnak a kerékpárosok és az autósok is. Szintén a kerékpárosok érdekében változnak a kanyarodásra vonatkozó elsőbbségadási szabályok is, de nem csak a kocsik, a gyalogosok ellenében is pluszjogokat kapnak a kerékpárosok a korábbiakhoz képest.

A KRESZ ígért módosítása a közlekedési tárca szerint legkorábban november 1-től léphet életbe.

Részletek: www.khem.gov.hu

Liptai Claudia a Playboyban vagy mégsem?

A színész-műsorvezető körül ismét forr a levegő. Nemrég még Gesztesi Károllyal való válásuktól volt hangos a sajtó, most pedig a fotózás körül zajlik a balhé. Liptai Claudiát (35) ugyanis megkereste a *Playboy* magazin egy fotósorozatára. Claudia beleegyezett, elkészültek a képek, de a nyomtatás előtt pár nappal meggondolta magát, és a túl merész fotók megjelenéséhez mégsem járult hozzá.

A magazin főszerkesztője, Radnai Péter próbálja meggyőzni, hogy a kiválasztott képekkel nincs semmi gond, de Claudia hajthatatlan. Döntését azzal indokolja, hogy ez a néhány kép túl provokatív, túl kihívó, és azért mégis csak felelősséggel tartozik a gyerekeiért. Még az is lehet, hogy bíróság elé kerül az ügy, hiszen Claudiát szerződésesséért büntetés fizetésére ítélték. Elvileg három milliós gázsit kapott volna a fotókért, de ki tudja, most akár tíz milliójába is kerülhet a meggondolatlan lépés. Claudia azzal védekezik, hogy csak néhány fotóról van szó. De ez nem számít. Akár egy képet, akár tízet nem enged megjelenni, akkor is kötbért kell fizetnie, ami más néven káratálcány, melyet késedelmes, hibás vagy részleges teljesítés esetén kell fizetni. Az, hogy mennyi a kötbér, a szerződésben kikötik a felek. Az is meglehet, hogy az egész csak egy reklámfogás,

mindenesetre Claudiának mielőbb döntenie kell. A főszerkesztő bízik a kompromisszum lehetőségében, nem ez az első eset ugyanis: az R-GO gidákról is kiderült, hogy nem töltötték be a 18. életévüket, Oszter Alexandra esete is nagy port kavart, ugyanis a színész édesapja elég dühös volt a fotókat látva.

A rossz nyelvek szerint Claudia több százczet költött arra, hogy formába hozza magát a fotózásra (például zsírleszívással), bár ő azt mondja, hogy mostani bomba alakját az elmúlt néhány kemény hónapnak köszönheti az életében. Sikertől lezámia valamit a múltjából. Nagyon népszerű, közkedvelt műsorvezetőként és színészként is, de ennek megvan az előnye és a hátránya is, ugyanis a népszerűség sokat árthat. Annak idején, amikor a házassága kezdett felbomlani, perceről-percre jelentek meg a cikkek, hogy együtt maradnak, vagy mégis külön válnak férjével. Azóta is, ha egy nyilvános rendezvényen meglátják őket, egyből megjelenik egy újabb cikk, hogy „*Újra együtt*”, illetve, hogy „*A válás csak kamu*”. Mindenkinnek van magánélete és az ahhoz való joga, ennek ellenére annak idején Gregor Bernadett válását is ízekre szedte a sajtó. A *Jóban rosszban* sorozat 1000. adása alkalmából meghirdetett

partin együtt jelentek meg párjával kézen fogva, s habár külön élnek, mégsem tudja eldönteni a közvélemény, hogy együtt vannak-e vagy sem. Talán nem is a nyilvánosságra tartozik.

Egy biztos. Claudiának igen nehéz gyerekkora volt. Nem lehetett könnyű felépíteni a karrierjét, és nem könnyű szembenézni mindennap a népszerűséggel. A közelmúltban már az is felkerült a netre, ahogy elküldött egy fotóst a közeléből. Ilyesmi bármelyik sztárral megcsik, de ha Liptai Claudiáról van szó, akkor legyen az akár a legapróbb hír, nyomban megjelenik az újságokban. Sokáig ment a híresztelés, hogy békülnek vagy válnak Gesztesivel, vagy csak külön költöznek egy időre? De akkor vajon miért terjedtek el azok a híresztelések, hogy a *Jóban rosszban* sorozat forgatásán mindig együtt vannak, akár kézen fogva és egymást ölelgetve? Mintha újra szerelmesek lennének – legalábbis ezt nyilatkozta az egyik stábtag.

Bárhogy is legyen, talán az tanulságos volt nemcsak a színésznőnek, hanem a sajtónak és az embereknek is, hogy egy másik ember életén így csámcsogni ország-világ előtt, csak azért, mert népszerű, eléggé etikátlan, sőt, bizonyos cikkek révén már undorító. Claudia már a TV2 *Napló*-jának adott egy magán interjút, hogy végre elejét vegye az újabb híreszteléseknek, és hogy békén hagyják. Csak kizárólagosan nyilatkozik személyeknek és lapoknak, nem mindenkinnek ad interjút. Valószínűleg mind ezt tennék, ha az ő helyében lennének.

Gábor Zsuzsanna
Fotó: internet

A zene gyógyít!

A zene nemcsak művészet és szórakozás, hanem gyógyír is egyben. A zene egy olyan energia, ami képes meggyógyítani bennünket. Az embernek nemcsak fizikai teste van, hanem érzelmi, mentális is. Az utóbbiak hatással vannak egymásra és áthatják a fizikai testet. Ha feldúlt vagy érzelmileg vagy tudatilag, ezek létrehozhatnak egy energetikai blokkot az érzelmi testben, amit ha nem oldasz fel és sokáig ott marad, akkor fizikai betegségeként is előjöhethet később. Ezért fontos az, hogy szembenézz az ember a valódi érzéseivel, mert ezzel kiegyensúlyozza az energiáit.

A pozitív gondolkodás és a zene is egy jó „energiacsomag”, ami ezt a kiegyensúlyozást segítheti. Biztosan voltál már úgy, hogy egy zenét különösen jól esett hallgatnod, mástól viszont írtóztál. A zene energia, hatással van rád, de az tud igazán gyógyítani, ami rezonál a te érzelmi hangulatoddal, avagy energiaállapotoddal. Vagyis az, amit szeretsz. A zenében tükröződik vissza a lelkünk. Rengeteg stílus létezik, mindegyik más és más hatással van ránk. Kinek mi jön be jobban, mások vagyunk, így más a zenei ízlésünk is. Teljesen más energiája van egy metál zenének, mint mondjuk a hip hop-nak vagy a trance-nek. De egy biztos, amint megtaláljuk a megfelelő zenét, meg-

nyugsunk, vagy felüdülünk tőle. Az energiája hatással van az érzelmeinkre, az érzelmi testünkre és így a fizikai testre is.

Külföldön már létezik zeneterápia, van ennek megfelelő szakma is. A zene befolyásolja a légzést, az emésztést, hat az immunrendszerre, a hangulatra, így rendeződik a szív ritmusa, csökken a vérnyomás, lassul az anyagszerve, gyengül az izomtónus. Mindez csökkenti a félelem- és

getikai központunkra a napfonat csakrára hat, melynek helye a gyomor környékén található. De talán Kodály Zoltán ezt jobban megfogalmazta:

„A zene rendeltetése: *belső világunk jobb megismerése, felkutatása és kiteljesedése. A népek legendái isteni eredetűnek tartják. S ahol az emberi megismerés határait ériük, ott a zene még túlmutat rajtuk, olyan világba, melyet megismerni nem, csak sejtteni lehet.*”

Cikk: Gábor Zsuzsanna
Fotó: internet

A zenében tükröződik vissza a lelkünk.

fájdalomérzetet. Az orvostudomány nyugaton most fedezi csak fel a hatását, de keleten már évezredek óta használják a zenét gyógyításra. Nem véletlenül népszerűek a meditációs zenék sem. Keleten bizonyos hangszereket már eleve azért használnak, hogy az tisztítsa a csakrákat, azaz az energiaközpontokat a szervezetben. Nemcsak egy konkrét zenének van jó hatása, hanem akár egy hangnak is. Maga a hang egy rezgés. Például az „*ó*” hang a szívre, a szívcsakrára hat, ha hosszan hangoztatjuk legalább tíz másodpercig. Hasonlóképpen az „*ó*” hang a fő ener-

Boldogtalan párkapcsolatok, felnőtt döntések

Elmulás

Bár a szerelmet nagyon nehéz definiálni, annyi mindenesetre tudvalevő, hogy ilyenkor az emberekben kölcsönösen kialakul egy belső tűz. Viszont ahogy telik-múlik az idő, a tűz sajnos legtöbbször kialszik, pontosabban a felek hagyják, hogy kialudjon, és nem tesznek eleget azért, hogy még ha kisebb lánggal is, de tovább tudjon égni. Nagyon sokan maradnak olyan párkapcsolatban, ahol már csak szeretetet éreznek a társuk iránt, de szerelmet nem. De miért alakul ki ez a helyzet? A válasz az, hogy a ki nem mondott problémák és feszültségek eluralkodnak a kapcsolatokon, és megszűnik a kölcsönös tisztelet. Ezért a párkapcsolatok döntő többsége manapság egy idő után már csak az egymásra támaszkodáson alapul, a felek pedig a társas magányban élnék egymás mellett.

Önbecsapás

Egy párkapcsolatban eleinte rengeteg tulajdonságot meg sem látunk a másikban, mert az érzéseink kizárják az objektív meglátás lehetőségét. Aztán ahogy telnek a hetek, hónapok, évek, rácsodálkozunk a másik rossz tulajdonságaira, és a saját lelki békénk érdekében a legkülönfélébb önbecsapásokkal mentjük fel partnerünket. Például az egyik legnagyobb tévhit, miszerint az ellentétek vonzzák egymást. Hosszútávon szinte teljesen biztos, hogy a hasonlóságok lesznek azok, amik a párokat összekovácsolják. Éppen ezért ha valaki bizonytalan önmagában, nagy valószínűséggel egy szintén bizonytalan partnert fog bevonzani.

Őszinteség

Egy másik probléma, hogy vajon miért nem beszélgetnek az emberek őszintén egymással? Mert a boldogsághoz bizony elengedhetetlenül szükséges az őszinteség, ahhoz azonban, hogy egymással őszintén tudjunk beszélgetni, önmagunkhoz is őszintének kell lennünk. Álszent világban élünk, álszent dolgokat cselekszünk és mondunk. A lenyelt, elfojtott feszültségek csak mélyítik két

ember között a szakadékot. Őszintén ki kell mondani a problémákat! Le kell ülni a párunk elé, és el kell mondani, hogy mi az, ami nem tetszik a kapcsolatban, ki kell mondani, hogy mi esik rosszul, és melyek azok a dolgok, amelyekben inentől nem szeretnénk hagyni magunkat. Mert bár a kölcsönös egymásra figyelés egyet jelent az alkalmazkodással, ez ettől még korán sem ugyanaz, mint a megalkuvás!

Felelősség

A felelősséget fel kell vállalni, és nem szabad elhárítani azzal, hogy a földbe dugjuk a fejünket, vagy azt hazudjuk önmagunknak, hogy „*úgysem talállok jobbat*”. Ne intellektualizáljuk a problémát annyival, hogy bár nem tudunk felnézni a partnerünkre, ennek ellenére nem változtatunk.

Függés

Mindenki akkor van igazán jóban önmagával, ha sikerül forró szívvel, de hideg fejjel élnie, és döntéseket hoznia; valamint ha szavai mögé áll, és felelősséget vállal értük. Ezáltal nem lesz szüksége arra, hogy a másiktól állandó pozitív visszajelzést kapjon. Aki jóban

van önmagával, tiszteletben tudja tartani társa szabadságérzetét, el tudja fogadni a másikat, és nem akar mindenáron a másira támaszkodni.

Viszont ha valaki nem elég felnőtt érzelmileg, akkor lelki stabilitást csak a pártól várhat, de egy másik embertől függeni mindig nagyon veszélyes dolog, mert amint az illető „kiddöl”, a függő fél lába alól teljesen kicsúszik a talaj.

Harcok

Lehet valakinek borzasztóan csiszolt a lelke, de nőként vagy férfiként mégsem tud rá felnézni a párja. De olyan is van, hogy valaki testileg rendkívül tetszetős a társa számára, de érzelmileg gyilkolja a másikat. Ha pedig a férfi és a nő harcban áll egymással, akkor ott lehetetlen építkezni. A párkapcsolati nehézségekért két ember mindig nagyon keményen megdolgozik, mert nem merik kimondani a problémákat, csak sárdobálás szintjén zajlanak a veszekedések.

Döntés

Bevallani önmagunknak azt, hogy boldogtalanok vagyunk, nagyon fájdalmas. Mégis van olyan, hogy két ember egyszerűen már nem tud többet adni a másinak, és lobogás helyett már csak egymás energiáját szívják, miközben egy boldog, kiegyensúlyozott kapcsolatnak épp az lenne a lényege, hogy a két fél érzelmileg feltöltse egymást. A választás lehetősége – hogy érzelmileg igazi felnőtté válunk és megfelelő pillanatokban meghozzuk-e a jó döntést – ott van a kezünkben. Meg kell látni azt, aki hasonló vonásokkal rendelkezik, mint mi, akit lehet halálra tisztelni, akivel lehet örökkön-örökké lobogni. Mindhalálra tartó szerelem igenis létezik, de ehhez elengedhetetlen a testi-lelki csiszoltság. Az életünkért csakis saját magunk vállalhatunk felelősséget, a döntés lehetősége pedig nap mint nap megadatik.

Kovács Katalin
Fotó: internet

Őrülten zseniális

Már John Lennon is megmondta annak idején: „*Arra gondoltam, vagy zseni vagyok, vagy őrült. Azután rájöttem: bolond nem lehetek, mert senki sem dugott dililásháza. Világos volt tehát, hogy zseni vagyok.*”

Van valósalapja a megboldogult művész vacillálásának, kutatók ugyanis bebizonyították, hogy a zsenialitásért egyazon gén felelős, mint pl. a skizofrénia vagy a mániás depresszió kialakulásáért. Az ominózus gén a **Neuregulin1** nevet viseli. Alapvetően az agy fejlődésében játszik szerepet, de bizonyos változata mentális betegségek kialakulásának oka lehet.

A Semmelweis Egyetem kutatói, a szegedi szálakkal rendelkező **Dr. Kéri Szabolcs**sal az élen olyan önkéntesen végeztek vizsgálatokat, akik kreatívnak vallották magukat. A kutatás eredménye egyértelműen kimutatta a kreativitás és a Neuregulin1 közötti kapcsolatot, és ez teljes értékű magyarázatul szolgálhat

arra is, miért élt pl. **Van Gogh**, **Salvador Dalí**, vagy épp **Lennon** annyira önpusztító módon, sokszor érthetetlen és megdöbbentő cselekedetekkel körítve, mindamellett, hogy alkotókként hosszú időre belevesték magukat a történelembe.

A kutatók kitértek arra is, hogy miképp maradhattak fent a populáció génállományában pszichiátriai zavarokat okozó genetikai polimorfizmusok. A génváltozatok szerintük a destruktivitás mellett pozitív hatással is lehetnek a mentális funkciókra. A mutáció tehát nemcsak „veszteséggel”, hanem „nyereséggel” is járhat a populáció és az egyén szempontjából.

Nem kell tehát megijedni, ha őrültek titulálnak – vegyetek bókna, és dolgozzatok az ügyön, hogy ti is zsenikké nőjétek ki magatokat!

Emarosa
Fotó: internet

Konty, konty, vesszőcske

Újra hódít a konty. Bálokra, szalagavatókra, ballagásra a lányok többsége szereti elegáns kontyba tűzni a haját. A skála nagyon széles az egyszerűtől a legextrémebb változatokig. De vajon honnan ered ez a népszerű frizura? Bizony a kontynak régebbi gyökerei vannak, mint azt gondolnánk.

Egy kis kontytörténelem

A konty „őséhez” egészen az ókori Görögorszáig kell visszamennünk. A legismertebb hajviselet az ún. *Lampadiosz konty* volt, ami persze cseppet sem hasonlított a mai frizurákhoz. A nők akkoriban nem tartották szépnek a szabad homlokat, ezért a hosszú haját a fejükön három-négy szalagsorral leszorították, és ezek közül egy a homlokukra lógott rá. Később a rómaiak az egyszerű kiengedett haj helyett a fonatokat (görög mintára) kontyban tűzték össze a tarkójuknál.

A középkorban az egyház magamutogatásnak tartotta a nők divatos hajviseletét, ezért a konty visszaszorult a különböző kalapok, fátylak és fejkendők alá. Érdekesség, hogy Franciaországban az 1700-as évek végén, a diktatórium alatt a kontyot a tarkónál hordták, Napóleon konzulátusa idején viszont a fejbúbra került. Ezután Bécs és Berlin vette át az irányítást az európai divat felett. A Biedermeier stílus beköszöntével a frizurák ismét változtak, és a fészerszerű kontyok kezdtek elterjedni, amelyeket virágokkal és szalagokkal is díszítettek.

Az európai kitekintő után lássuk, mi a helyzet nálunk. Magyarországon a 15-16. századtól találkozhatunk a konttyal, amely a vidéki életben az asszonyi státuszt jelölte.

Az asszonnyá válás szertartásának, a kontyolásnak a mozzanataiként kontyot kötöttek az újdonsült asszonyok fejére. A házasság után a nők nem mutathattak hajadonfővel, így a kontypárta volt az általános viselet, amivel a kontyot fedő fátylat rögzítették. A konty helye tájanként el-

térő volt, de az asszony korával is változhatott, pl. az idősebb asszonyokét egyre mélyebbre tűzték meg.

Ma a kontyok a legkülönbözőbb verziókban fordulnak elő: lehet oldalt, alul, fölül, csigákban vagy gömb alakban, virágokkal és gyöngyökkel díszítve. A hangsúly a kreativitáson van. Ma már nincs túl sok jelentősége, hogy a kontyunk éppen hol helyezkedik el, vagy mi alá rejtjük.

Kontyolnak a hírességek

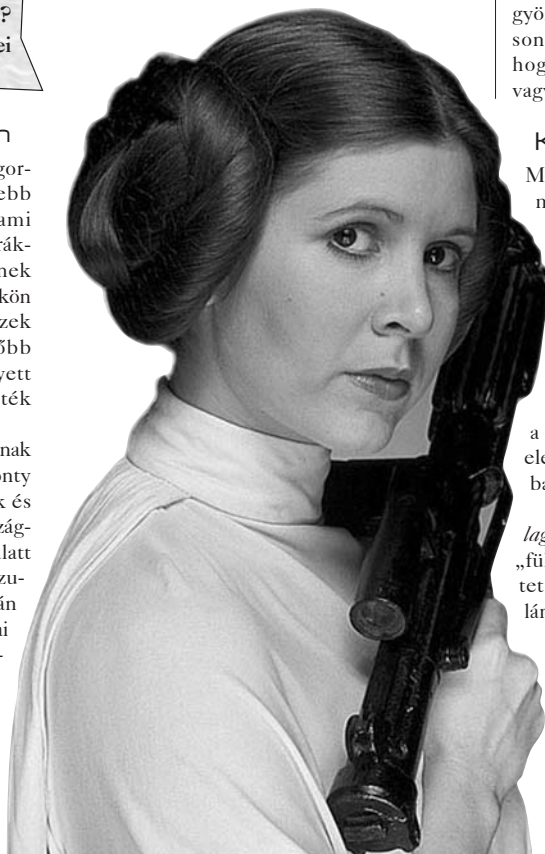
Manapság a sztárok is előszeretettel tűztenek maguknak különféle kontykölteményeket.

Vizont nemcsak a vörös szőnyegen, hanem a filmekben is egyre többször bukkann fel ez a frizura. Eva Green, a *Casino Royal* Bond-lánya, az *Eredendően Bűnös* Angelina Jolie, a *sikító város* „lakója”, Eva Mendes, és természetesen az *Álom luxuskivitelben* Audrey Hepburnje is kontyot viselt, hogy csak néhányukat említsem meg. Mégis a legtöbbször talán Jennifer Lopez lehet elegáns konttyal látni, amit nem kis munkába kerülhet elkészíteni.

És uge mindenki emlékszik még a *Csillagok háborújából* Leia hercegnő különleges „fülhallgató” frizurájára? Nos, a furcsa hajviselet eredetileg a kamaszkorba lépő hopi indián lányok viselik, és a házasságra való felkészültséget mutatta ezzel.

Lassan beköszönt a báli szezon az egyetem is, szóval lányok, épp itt az ideje egy kis kontyolásnak a kisestélyik válogatása mellett.

Kopányi Vanda
Fotó: internet

Mindent, mindig, miért ne?! Van néhány fontos információ! Hogy ne feledkezz meg semmiről, összeírom a teendőket! Persze, lehet egy-két dolog már túl vagy...

Október

16.

A hónap felén túl vagyunk. Ez azt jelenti, hogy már csak a maradék 15 nap áll rendelkezésedre, hogy ellátogass a **14. Őszi Kulturális Fesztivál** valamelyik programjára. Iszonyatosan széles a kínálat! Biztos találsz olyan rendezvényt, amire rögtön rávágod: „*Erre el kell mennem!*”

17., 18.

Ez egy olyan hétvége, amikor nem ér pihenni! A pihenést majd az őszi szünet alatt megejtet. Most inkább látogass ki a Vadasparkba vagy a Fűvészertbe.

19., 20.

A jegyzettámogatást már rég fel lehet használni! Nézz szét az egyetemi könyvesboltokban, melyik könyvet szeretnéd megvenni! Ha a kurzus ajánlott irodalomjegyzékében nincs olyan könyv, amit a későbbiekben újra és újra szívesen elővennél, akkor inkább csak kölcsönözd ki a könyvtárból! A támogatás összegéből pedig rendelj és vegyél olyan könyvet, amit sokszor szeretnél lapozgatni!

MegMondoM

November

21.

Nem ártana rendet rakni a szobádban! Egy kis törölgetésbe, porszívózásba még nem halt bele senki! A friss, tiszta illatnál nincs jobb!

22.

Levihetnéd a szemetet! Csak nehogy 1 hét múlva érsz haza!

23.

Nemzeti ünnep! Menj el egy megemlékezésre!

24., 25.

Ha ma nem lesz semmi jó a tévében, akkor hozz ki egy filmet a kölcsönzödből! Biztos van olyan film, amit még nem láttál!

26., 27., 28., 29., 30.

Őszi szünet! Pihenj sokat! Reggelente ne kelj fel korán, este ne fekéj le hamar! Valószínűleg az általános iskolai padtársadnak is szünet van az egyetemen, tehát ideje lesz összehozni vele egy találkozót! Nosztalgiazzatok!

31.

A **Takarékossági Világnap** alkalmából ne vegyél ma semmit! Se enni, se inni, se semmit! Ha ma kibírod, holnap dupla annyi jár mindenből! Csak viccelek. A takarékoskodás fontos, szóval, amit megspóroltál, azt tedd el, és gyűjtögesd még hozzá jó sokat!

1., 2.

Össze kell szedned magad, vége a lazulásnak! Vasárnap hangolódj rá a sulira, mert 2-án folytatódik a szorgalmi időszak!

3., 4.

Hallgass egy kis ska zenét! Ajánlom a **Fekete Teve** (www.feketeteve.hu) budapesti zenekart. Klassz zenét nyomnak, amire biztos felpörögsz, és máris jobban telnek a napjaid!

5., 6.

Vegyél egy lottót! Nyerőszériá van kilátásban az SZTE-sekre!

7., 8., 9.

Nézd meg a naptáradat, mert lehet, hogy valame-lyik ismerősöd névnapja vagy születésnapja közeleg!

10., 11.

Ha a lottón megtett számokat húzzák ki, azonnal írj nekem egy e-mailt, egyeztetnünk kell!

12.

Ma este **Egyetemi Gólyabál**! Ott a helyed! Legyél csinos/helyes!

Figyelem, azért lehet, valamiről én is megfeledkeztem! Tegyétek meg, hogy szóltok! Kösz!

RB

Koktél — 2 in 1

Északi Fény vs. Veszett Kutya

Eme két koktél alapanyaga azonos, mégis mindkettőnek van egy jellegzetessége, amely megkülönbözteti őket minden más koktéltól. Otthon, házi- és kollégiumi bulikban is könnyen elkészíthetőek, kevés alkotóelemük van, és még költségkímélők is. Ideális egyetemista italok. FONTOS: az italokat személyenként, egyesével kell elkészíteni, nem nagy tételben.

Északi Fény

Hozzávalók: vodka, málnaszörp (vagy bármilyen más szörp, ízlés szerint), szódás szifon.

A vodkát a szifonba töltve szénsavassá kell tenni, majd a „buborékos vodkát” a szörpre kell adagolni. A vagányabbak addig igyák meg, amíg habzik, a hatás garantált. Ezt a koktélt buli előtt érdemes fogyasztani, mert a szénsavas tömény ital hamar elkezd dolgozni a szervezetben.

Veszett Kutya

Hozzávalók: vodka, málnaszörp (ugyan-csak ízlés szerint választható), Tabasco.

A feles pohárba először a vodkát kell beleönteni, majd erre öntsük rá a szörpöt, amely sűrűsége miatt szépen leszáll a pohár aljára. Így egy esztétikus, kétrétegű italkeveréket kapunk. Ennek tetejére cseppentsünk pár csepp Tabasco-t. A kész koktélt TILOS összekeverni! Ez a koktél inkább ínycsecknek ajánlott, hiszen a vodka jellegzetes íze keveredik a csípős szósz és az édes szörp különleges íz-kombinációjával. Nem kell megijedni a tömény vodkától, mert az utolsó folyadék, amely a szánkba kerül, a szörp, ennek az íze fog a szánkban maradni, illetve az egész koktél ízét az édes szörp zamata határozza majd meg.

Kiss Kriszti
Fotó: internet

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk két Sudoku.

Beküldési határidő:

2009. november 6.

A helyes megfejtők között Hökkentő ajándécsomagot sorsolunk ki.

A nyertes az előző hónapban:

Benyó Dániel

Gratulálunk!

(Az ajándécsomag átvehető

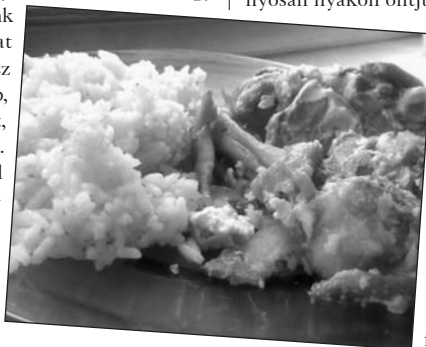
Szerkesztőségünkben, a Hattyas sor 10. alatt található Hallgatói Médiacentrumban munkanapokon 10-től 14-ig.)

		4		1			5	
	9		6	5			3	1
				7		6		8
1	5		4			9		3
8					6	5		
9							6	4
				3		1		
3							2	
		5			2	3	4	
							1	2
9					7			
	4		9	3			8	7
	7				5	6		
1								3
		2	4				7	
7	1			5	3		2	
			8					9
4	8							

Borivóknak való

Részeseges csirke

No, azért megijedni nem kell. Nem nehéz, és sütés után az alkoholtartalma is eltűnik. Ez egyeseknek nyilván szomorú tény, ám utána vagy mellé bátran fogyaszthatunk bort, és így legálisan kínálhatunk vele akár kiskorúakat is. Ami kell hozzá: egész csirke vagy külön comb, szárny, mellek, sőt, akár farhát is süthető. Szükséges még 2 dl fehérbor, tulajdonképpen lehet bármilyen, de talán a száraz a legmegfelelőbb. A többi már csak ízlés dolga: néhány szál bacon szalonna, tejföl és gomba, meg egy kis fűszer, só és bors mindenképp. Ha egész csirkét vetünk, tetszés szerint fel is darabolhatjuk, de egyben is minden további nélkül elkészíthetjük. A húst megpároljuk, majd sózzuk, és amennyit bírnak, finyancsunk, fűszerezhetjük például gyömbérrel, kakukkfűvel

vagy speciális szárnyas fűszerkeverékkel. Egy tűzálló tálban (legjobb a római tál, de elég egy sima tepsis is) megágyazunk a vékony szalonna szeletekkel, majd ezekre ráfektetjük a hússkat. Ekkor megrészeztük: szépen arányosan nyakon öntjük a borocskával. Tetővel vagy alufóliával lefedve 15 percig erős, majd 20 percig közepes tűzön sütjük. Közben a gombát megpároljuk és feldaraboljuk, majd a tejföllel összekeverjük, és a húrra öntjük. Még 10 percig fedővel, azután fedő nélkül sütjük, míg szép pirosra nem sül. Ez persze sütőtől és húsmennyiségtől is függ, elképzelhető, hogy

kicsit több idő kell neki. Villával megszurkálhatod, ellenőrizgetve, hogy mennyire puha. Tetszés szerinti körettel tálaljuk, ez lehet például lágy krumplipüré, de remekül illik hozzá a curryvel bolondított rizs is.

Cikk és fotó: Soczó Gabriella

A HÖKKENTŐ
a Magyar Egyetemi
és Főiskolai Sajtó
Egyesület tagja

Kezdeményezésünk
támogatói

A lap az Európai Unió
támogatásában részesül

A Hökkentő
hirdetéseit szervezte
a Média Kalauz
Kereskedelmi és
Szolgáltató Bt.

MÉDIA KALAUZ
Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.

Hökkentő – A szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Vass Viktória • Főszerkesztő-helyettes Török Rozália • Főmunkatársak F. Szél Ildikó, Bíró Csaba, Rácz Bea • Munkatársak Boros Tamás (zene), Hegedűs Sándor (fotó), Kovács Andor (sport), Pál Imre, Székely László (nézőpont) • Korrektúra Berczeli Anett • Hirdetés Média Kalauz Bt. 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6720 Szeged, Hattyas sor 10., telefon: 62/544-759 • Drótposta info@hokkento.hu • Kiadja a Fialatok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Törölés és nyomdai előkészítés Veres Ildikó • Borítótér Márok Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 163/149/3/2008 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címen: 205 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SZEPA Alapítvány támogatja • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiafigyelője az

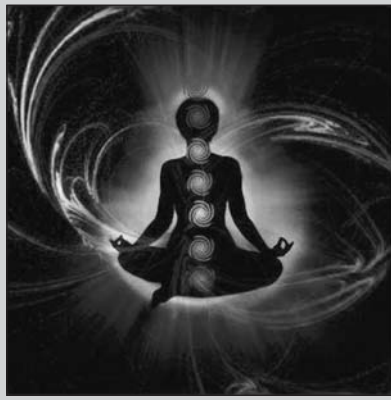

Csakratisztítás

A csakrák a testünk energiaközpontjai. Hét fő csakra van, mely kifejti hatását a szervezetünkre. Időnként ezek a csakrák megtelepednek negatív energiával és blokkok jönnek létre bennük, melyek a későbbiek során betegségekhez vezethetnek. Ezért fontos a tisztításuk. Többféle módszer van, de az egyik leghatékonyabb a hangok használata. A hosszan kiejtett „am” rezgése tisztítja a korona csakrát. A harmadik szem csakrát a hosszan kiejtett „m” hang, a torokcsakrát a hosszan kiejtett „e” hang tisztítja. A szívcsakrát a hosszan kiejtett „i” hang, míg a napfórat csakrát a hosszan kiejtett „o” hang tisztítja. A szexuális csakrát a rövid „o” hang többszöri kiejtésével, míg a gyökércsakrát a hosszú „u” hanggal lehet tisztítani.

Az egész csak néhány percet vesz igénybe, mégis igen hatékony. Ha rendben vannak a csakrák, akkor rendben van az energiarendszerünk nagy része, és ez kifejti jótékony hatását a fizikai test egészségére is.

Gábor Zsuzsanna
Fotó: internet

TISZA **PARI** TELEVÍZIÓ
Te is benne vagy!
www.tiszapart.hu

Láttad már az EHÖK elnökéről készült legújabb videókat?

HÖKKENTO

www.hokkento.hu

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Influenza elleni védőoltás! Félelem? Tájékozatlanság?

Tisztelt Hallgatók!

Október 5-től elérhető a szezonális és az új influenza elleni védőoltás. Meglepő módon sokan utasítják el az új, pandemiás vakcinát. Amit tudunk:

– A vakcina megfelel a WHO és az Európai Unió Bizottsága pandemiás helyzetre vonatkozó ajánlásának.

– Pandemiás törzsből előállított, inaktivált, teljes virionot tartalmaz a vakcina.

– Az új vakcina előállításának technológiája megfelel a már több, mint egy éve gyártott szezonálisnak, ahol a súlyos szövődmény aránya 1:6 millióhoz, tehát biztonságos.

– A két vakcina egyszerre is beadható, természetesen külön-külön testtájékra, két oltással.

– Mellékhatások: a beadás helyén bőrduzzanat, fájdalom, viszketés. Általános tünetek: fejfájás, veritékezés, izületi fájdalom, izomfájdalom, láz. A mellékhatások enyhék, rövid lefolyásúak, legtöbbször spontán elmúlnak. Nagyon ritka az érgyulladás, bénulás (1 < 10 000).

Az új influenzával szemben védtelen a fiatal korosztály. Eddig többen jelentkeztek rendelésünkön típusos tünetekkel: fejfájás, izomfájdalom, gyengeség, láz, torokfájás, száraz köhögés. A mi gyakorlatunkban szövődmény nem fordult elő. Nagy dózisu C-vitamin, lázcsillapítás (37,5 C alatt nem szükséges), bő folyadékfogyasztás, pihenés után gyorsan gyógyultak a betegek.

Remélem, hogy a leírtak hozzájárulnak a vakcináról alkotott tévhitek megoldásához.

Dr. Szemerédi szakorvoscsoport rendelése:

– A Szegeden lakók részére a Korda u. 18. alatt, hétköznapokon 8.00-11.00, délután 15.00-16.00 között, előzetes bejelentkezés alapján. Ezt egyébként a többi szakrendeléseinken is kérjük. Az újszegedieknek a Vasúti. Kht. Szeged, Csanádi u. 34.A II. emeleten Dr. Sarkadi Csilla végez háziorvosi ellátást. Telefon: 62/434-125.

– Szakrendeléseink: pszichiátria, neurológia, bőrgyógyászat, urológia, nőgyógyászat, sebészet, fül-orr-gégészet, labor, EKG.

Szemészet, kontaktlencse: keddi napokon a Lottica szalonban (Szeged, Somogyi u. 21. – a Dugonics tér oldalánál). Telefon: 62/423-421.

A rendeleink térítésmentesek!

Térítésköteles: jogosítvány, munkaalkalmassági, fogászat, nem kötelező védőoltások beadása.

Rendelő: 6725 Szeged, Korda u. 18. Telefon: 62/444-493. Bejelentkezés: 8.00-12.00 és 15.00-16.00

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.

Telefon: 06 (62) 444-493

Kérjük előzetes bejelentkezésüket!

A JGYPK és a BTK nappali tagozatos hallgatói részére járóbeteg ellátást nyújtunk. Ellátások: háziorvosi, bőrgyógyászati, urológiai, nőgyógyászati, fül-orr-gégészeti, sebészeti, pszichiátriai, neurológia, valamint EKG, vizeletvizsgálati ellátások. Gyorslabor, Holter monitor.

Horoszpók

2009.10.15 – 2009.11.15.

Készítette:

Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♐ – Figyelmedet a tested átalakítására fordítod. Szabályozod az étrended, és beiktatsz „energiaszűz” ételeket. Kontroll alatt tartod az étkezésed és a súlyod, no meg a testi-lelki harmóniád is. Úgy néz ki, hogy minden oké. Mégis, nem kéne egy kis kicsapongás? Hm?

Bak ♑ – Ne vidd a vásárra a bőrdótot mások helyett. Nem divat ma már az ilyesfajta önfeláldozás. Egyéni boldogulásod legyen a cél, soha nem kapod vissza senkitől. Légy most egy kicsit önzően közömbös. A „se érte, se ellene” most bejön neked.

Vízöntő ♒ – Bármi is az, amit a sorstól kapsz, a javadat szolgálja. Lehet, hogy némelyikért fizetni is kell, forintban, de megéri. Még az is lehet, hogy lesznek öledbe pottyantó lehetőségek. Minden és mindenki veled van. Gondolataidat tett követi. Gondolkodásra készítő, kreatív, alkotó, teremtet.

Halak ♓ – Válaszd szét elmédben az alkotót a rombolótól. A kavargás a te fejedben van. Döntéseid a múlt tapasztalataira támaszkodnak. Most nem mindegyik jön be. Adj nekik te kiutat. Jót tenni neked egy kis kényeztető pihenés. Engedni, hogy összekuszálódott hajadat a szél csillogó, arany, mágikus fésűje kibogozza.

Kos ♈ – A szikra belobban, a levegőben lévő nagyfeszültségű emberi gondolatok tömény sűrűségűvé válnak. Szükséged lesz a higgadságra. A mérleg nyelve a te javadra fog billenni. Kitartás. A logikus megoldások mindenkinek elnyerik majd a tetszését. Nem tetszik a szitu, de megoldod, kiutat mutatasz másoknak. Tisztelni fognak téged.

Bika ♉ – Valami megmozdult. Valami ki akar törni! Fontos lenne, hogy engedd a felszínre! A benned lévő isteni erő. A benned lévő emberi erő. A benned lévő tudatosság. Engedd, hogy megnyilvánuljon végre a tudatos isteni, emberi erő! „Erős leszel!” Szükség lesz rád.

Ikrek ♊ – Tocsoghatsz a sárral teli lavórban, csak ne várd, hogy más is ezt tegye. Kicsi az a lavór két vagy három embernek. Lépj ki a lavórból. Először megemeled a jobb lábad, kiteszed a földre, aztán a balt is. Menni fog. És, ha még felnézel az égre is... Hát, új jövőt fogsz látni!

Rák ♋ – A kör bezárul. Akkor tudsz csak feljebb lépni a következő időintervallum körébe, ha kidobárod a vonatból a neked szükségtelen dolgokat. Tedd hát ezt! Kemény döntések, kemény megoldások. Szuperszonikus sebesség a kvantumszöcskék által?

Oroszlán ♌ – Reménytelen várakozással vagy telve. Égi csatornák nyílnak meg számodra. Az információk ilyen jellegű beáramlása felpezsdít. Mit kezdesz vele? Légy egy kis türellemmel, a java még csak most jön. Új életfeladat. Új lehetőségek. Új infók. Új környezet, barátok, tavaszi szongás. Összel?

Szűz ♍ – Egzisztenciális kalandok és elismerések. Ami másnak törtető nyögve akarás, neked kaland. Megméretetéseid kiváló eredményt hoznak. Nem érzed és nem érted a most vagy soha lehetőségét. Csak teszed a dolgod. Sikerral. Babérok és adrenalin. Erre van most szükséged. Tied.

Mérleg ♎ – Sok van a vállaidon. Rázz le magadról, egy-két terhet. Kibillenhetsz az egyensúlyodból. Rövid nyári pihenő, sok munka után most még több munka. Ilyen idők járnak. Lazítani, november végén lehet csak. „Minden jó, ha a vége jó”, évvége!

Skorpió ♏ – A szélirány jó! Dagadó, kibontott vitorláid sebesen röptik sorsod hajóját a tudományba. Van egy terület, ami mágnesként vonz. Jórámányos terület. Einstein-i filozófiád, élelátásod megemeli, és hagy kibontakozni az általad választott tudomány területén. Követőid, tisztelőid lesznek.

Féléves TÁK program

TÁK

Tamási Áron Klub

Szeptember 22.
„20 éve
TÁK-olunk”
20 órán keresztül
20 fajta program
a 20 éves TÁK-ban
jubileumi ünnepség

Szeptember 30.
Kulturális Esti mesék:
Ezoterikus est
jóslás, füstölő,
vízipipa, mandala
kép, mandala tea

Október 14.
Test Feszt
testfestés, henna,
piercing, tetoválás
a TÁK-ban

Október 21.
Rock 'n'
TÁK est
örömmzene
Pleskonics
Andrással

November 11.
**6. Halloween
party**

November 18.
Kulturális Esti mesék:
Hip hop est
vol. 2.

November 25.
Filmnézés
**Indul a
bakterház**
szilvás gombóccal

December 2.
Magyar est
pálinka kóstolás,
zsíros kenyér,
lila hagyma,
magyar filmek

December 9.
**Karácsonyi
fesztivál és vásár**
kézműves
karácsonyfa dekor,
ruhagyűjtés

20
éve

Legyél **TE** az Egyetem Arca

A 2009/2010-es tanévben
a Hökkentő szerkesztősége újra meghirdeti
nagysikerű arcszépségversenyét,
amelyre **2010. március 1-ig** lehet nevezni.

Várjuk mindazon bátor hölgyek jelentkezését, akik:
— az SZTE bármelyik karán tanulnak, és aktív
hallgatói jogviszonnyal rendelkeznek,
— kitöltik a www.egyetemarca.hu weboldalon lévő
jelentkezési lapot, és mellékelnek egy jó minőségű
képet magukról, amelyen arcuk jól látható.

A versenyzőkről készült fotókat a márciusi
Hökkentőben megjelentetjük, amelyekre az
interneten bárki szavazhat.

A győztest és udvarhölgyeit a SZOTE Klubban
megrendezendő gálaműsor keretében választja ki
és részesíti értékes ajándékokban a zsűri.

A versennyel kapcsolatos bármilyen kérdéssel
fordulj Butora Sára koordinátorhoz a
30/627-02-42 telefonszámon,
vagy a saci@hokkento.hu e-mail címen!

Varga Regina
az Egyetem Arca 2008/2009
Fotó: Ament Balázs

Fotók: PartyPonty

